

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • ตุลาคม 2019

เลี้ยงโอรานา

เด็กเผชิญต่อลามก—วิธีที่
ความรักช่วยได้ หน้า 36

ความชัดเจนของเลนส์
พระกิตติคุณ หน้า 12

5 วิธีที่พระเยซูทรงคุ้มครอง
เด็ก หน้า 18

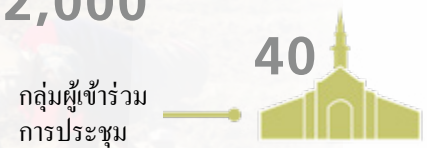
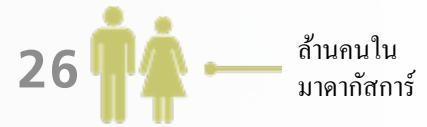
ฉลอง 100 ปีของพรพระวิหาร
ในแปซิฟิก หน้า 28

ศาสนจักร
อยู่ที่นี่

อันทานานาวิโว มาดากัสการ์

ต่อไปนี้เป็นข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับ
มาดากัสการ์และศาสนจักรที่นั่น:

1986 สมาชิกมาลากาซีคนแรกรับ
บัพติศมาในบอร์โด ฝรั่งเศส

1990 ห้าคนรับบัพติศมาและ
การยืนยัน

1998 ตั้งคณะเผยแผ่แห่งแรก

2000 ตั้งสเตคแห่งแรก

ภาพถ่ายจาก GETTY IMAGES

พระเยซูทรงรัก เด็กของเรา

ดิฉันมักจะครุ่นคิดถึงเรื่องราวของเด็กๆ ดิฉัน
รักเด็กในแวดวงครอบครัวและมิตรสหาย
ของดิฉัน นอกจากนี้งานที่ดิฉันทำกับนิตยสาร
ศาสนจักรยังเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์และ
ตรวจแก้หน้าหนังสือสำหรับเด็กทั่วโลก แต่สอง
ปีที่ผ่านมา ดิฉันรู้ว่าดิฉันไม่เคยศึกษาสิ่งที่พระ
คัมภีร์สอนเกี่ยวกับเด็กเลย ดิฉันจึงตัดสินใจอ่าน
พันธสัญญาใหม่และพระคัมภีร์มอรมอน โดย
เอาใจใส่เป็นพิเศษต่อสิ่งที่ดิฉันได้เรียนรู้เกี่ยวกับ
คนกลุ่มพิเศษนี้

การอ่านครั้งนี้เปลี่ยนชีวิต! ในบรรดาความจริง
มากมายที่ดิฉันค้นพบ ความจริงที่มีค่ามากที่สุด
คือความเข้าใจเพิ่มขึ้นว่าพระเยซูทรงห่วงใยเด็กๆ
มาก พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อเด็กเป็นกลุ่ม
พิเศษ แยกต่างหากจากคนอื่นครั้งแล้วครั้งเล่า เรา
จะทำตามแบบอย่างของพระองค์ได้อย่างไร

บทความของดิฉันในหน้า 18 แบ่งปันบทเรียน
บางอย่างที่ดิฉันได้จากการศึกษาพระคัมภีร์ดัง
กล่าว ผนวกกับแนวคิดและข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ
หลายคนในฝ่ายป้องกันการกระทำทารุณกรรม

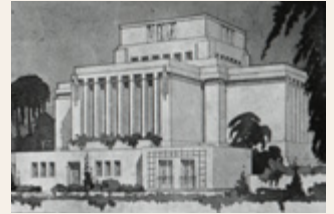
เด็กมีค่ามาก ดิฉันหวังว่าเราจะสามารถช่วยกัน
คุ้มครองและให้พลังเด็ก โดยปฏิบัติต่อพวกเขาดัง
ที่พระเยซูจะทรงปฏิบัติ!

ด้วยความรัก

มาริสซา วิตคิสัน

พรของมมมองที่ชัดเจนใน
พระกิตติคุณ
เอ็ดเดอร์แกร์รี่ อี. สตีเวนสัน
12

พระวิหารลาโอเอ ฮาวาย:
ศตวรรษของการรวม
คลินตัน ดี. และแอนเจลา อาร์.
คริสเตนเซ็น
28

เป็นหรือเคยเป็น:
นั่นคือคำถาม
เอ็ดเดอร์ โซนี่ แอล. คอช
24

การรับมือกับสื่อลามก:
คุ้มครอง ตบสนอง และเยียวยา
จอย ดี. โจนส์
36

สารบัญ

- 5 การคุ้มครองบุตรธิดาจากสื่อลามก ๕
- 6 ภาพแห่งศรัทธา
วิลสัน ดีพอลา—ซาน โฮเซ อูรุกวัย ๕
เมื่อวิลสันประสบอุบัติเหตุมอเตอร์ไซค์จนพิการและภรรยาเสียชีวิตไม่นานหลังจากนั้น เขาไม่ทราบจะทำอย่างไร แต่พระกิตติคุณให้คำตอบ
- 8 หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ
ท่านกำลังพลาดส่วนสำคัญยิ่งนี้ของการปฏิบัติศาสนกิจหรือไม่
เราไม่ควร “ร้องให้กับผู้ที่ร้องไห้” เท่านั้นแต่ควร “ชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความชื่นชมยินดี” ด้วย ในนี้มีวิธีที่ท่านสามารถทำเช่นนั้นได้
- 12 พรของมูมมอที่ชัดเจนในพระกิตติคุณ
โดย เอ็ดเดอร์เกรีย์ อี. สตีเวนสัน
เมื่อเรารักษาสมคูลทางวิญญาณ เราจะมีมูมมอที่ชัดเจนในพระกิตติคุณดีขึ้น
- 18 การคุ้มครองเด็ก
โดย มาริสซา วิกคิลัน
พระเยซูคริสต์ทรงรักและทรงคุ้มครองเด็ก ท่านจะทำตามแบบอย่างของพระองค์ได้อย่างไร
- 24 เป็นหรือเคยเป็น: นั่นคือคำถาม
โดย เอ็ดเดอร์โซนี่ แอล. คอช
เรามักจะตัดสินผู้อื่น แต่เราต้องตัดสินอย่างชอบธรรมและมองผู้อื่นดังที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมองพวกเขา
- 28 พระวิหารลาโอเอ ฮาวาย: ศตวรรษของการรวม
โดย คลินตัน ดี. และแอนเจลา อาร์. คริสเตนเซ็น
พระวิหารในฮาวายช่วยให้วิสุทธิชนทั่วแปซิฟิกได้รับพรพระวิหารมานาน 100 ปี
- 32 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ๕
ซิสเตอร์สองคนได้รับการนำทางให้รับใช้ข่าวสารของผู้สอนศาสนาสร้างความแตกต่าง อธิการตัดสินใจว่าจะทำอะไรกับเงินโบนัส จดหมายช่วยแก้ไขความสัมพันธ์ที่เสียหาย
- 36 การรับมือกับสื่อลามก: คุ้มครอง ตอบสนอง และเยียวยา
โดย จอย ดี. โจนส์
เด็กได้รับผลกระทบและเห็นสื่อลามก แต่ความรักของท่านสามารถช่วยให้พวกเขาหลีกเลี่ยงและเอาชนะอิทธิพลเลวร้ายของมัน

๕ เรื่องสั้น

ภาพปก
ภาพถ่ายจาก Getty Images
ใช้เป็นภาพประกอบ
ใช้ผู้แสดงแบบ

หมวดต่างๆ

คนหนุ่มสาว 42

เดือนนี้จะบอก สิ่งที่ต้องทำ ถ้าท่านกำลัง ออกเดทกับคนที่ติดสื่อลามก และแบ่งปัน เรื่องราวแห่งความหวัง จากคนที่เผชิญสื่อลามก ในความสัมพันธ์ช่วง ออกเดทของพวกเขา

เยาวชน 50

เพื่อนแท้ หมายถึงอะไร เยาวชนคนหนึ่ง แบ่งปัน พระกิตติคุณ อย่างไร และการระลึกถึงศิลาบ่มเอ็กของศาสนจักร

เด็ก

เพื่อนเด็ก

ค้นพบ วิธีรักผู้อื่น เหมือนพระเยซูทรงรัก การสวดอ้อนวอน ช่วยโปรดเมื่อเขากลัว ฟลอเรนซ์กลายเป็นพยาบาล ท่านสามารถเตรียมเข้าพระวิหาร

บทความจิติทัลที่น่าสนใจ

ดิฉันเคยต่อสู้เพื่อเอาชนะสื่อลามกมาแล้ว ทำไมเขาไม่ยอมต่อสู้สงวนนาม

หญิงสาวคนหนึ่งจากกัวเตมาลาแบ่งปันประสบการณ์ของการวางใจพระเจ้าให้ทำการตัดสินใจที่ยาก

ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องแสดงปฏิกิริยาอย่างไรเมื่อมีคนยอมรับว่าพวกเขาติดสื่อลามก

สงวนนาม
อารมณ์ความรู้สึกหลายอย่างประดังเข้ามาเมื่อมีคนบอกว่าใช้สื่อลามก แต่หญิงสาวคนนี้พึ่งพระเจ้าผู้ช่วยให้ออกเพื่อรู้วิธีแสดงปฏิกิริยาด้วยความรัก

เดินหน้าต่อไปหลังจากทราบว่าคุณั้นของดิฉันใช้สื่อลามก

สงวนนาม
หญิงสาวคนหนึ่ง ในคาฮิตีแบ่งปันข้อคิดที่ว่าสื่อลามกส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเธออย่างไร

ตุลาคม 2019 ปีที่ 25 เล่มที่ 10
เสียนา 18610 425
นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย
ฝ่ายประธานสูงสุด: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลวิน เอส. โยคัม, เฮนรี่ บี. อาชวิก
คหบดี: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, บิลลาร์ด เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ดีเทอร์ เอฟ. ลูทเทอร์, เดวิด เอ. เบคเนอร์, เคาน์ตัน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรีอี. สตีเวนสัน, เดวิด จี. เรนดัลล์, เทอร์รี่ คัมเบล, ก้อง, อูเลียส ซาเวอรัส
บรรณาธิการ: แรเนดี ดี. ฟิงก์
ที่ปรึกษา: เบคกี เกรเวน, แซรอน ชูเบงค์, คริสตินา บี. ฟรังโก, วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาลเวซ, แดร์ริล เอส. เกเซอร์, เอเดรียน โชววา, ไมเคิล ที. ริงวูด, เว็รัน ที. สแตนฟีลด์
ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด ไอ. สิดัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยฮอว์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ท เนลสัน
บรรณาธิการบริหาร: ออแล็ง จี. โฮลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์เร
ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: คามิลา แคสตริลลอน งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลด์สัน, การ์เรตต์ เอช. การ์ท, จอน โรอัน เจมสัน, แอรัน จอห์นสัน, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, สิริค บี. เมอร์ค็อกซ์, โจเซฟ เอ. เพอร์รี่, เจน ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์, มินดี เซอ, ลอรี ฟูลเลอร์ โชวา, เซลล์ วอร์เคลย์, มาร์ธา วาดิลสัน
ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกเซน
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทดด์ อาร์. เทเลอร์สัน
งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์, เฟย์ ที. แอนดรูว์, เมเนดี เบ็นฟีลด์, ซี. คิมบิลด์ บอทท์, โรเบิร์ต โชคส์, โจเซฟ เคนนิส, เดวิด กรีน, คอลลีน อิงลิช, เอริก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟท์กรีน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, เอ็มมีลี ซือโอ โค เร็มมิงตัน, มาร์ค คัมเบล, โรบิสัน, เค. ไมเคิล วอลเคนฮอร์สต์
ผู้ประสานงานทรัพยากรบุคคล: โคลเลตต์ เนเนออร์ อูนิ
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์สัน
งานผลิต: โอร่า เกสัน อะแควร์, จูดี เบอร์เกอร์, โรเบิร์ต จี. โครบิน, ไบรอัน คัมเบล, คิกิ,

จินนี่ เจ. นิลสัน, มาร์ธา เอ็ม. สมิธ
งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เคนนิส, แมมมอน แฮร์ริส
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลูวิส
ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: เนลสัน กอนซาลเวซ
งานแปล: สุพัชฌันดา แก่นจักร
เสียนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิกในประเทศไทย 130 บาทต่อปี หรือฉบับละ 15 บาท สมาชิกท่านใดที่สนใจสมัครเสียนาของวารสารสาขา หรือส่งใบสมัครไปที่ ศูนย์หนังสือ 47/359 (K100200) อาคารโลคัส ชั้นที่ 10 ถนนปิ่นเกล้า ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 082-457-0044 หรือสมัครได้ด้วยตนเองโดยส่งอีเมลแจ้งความจำนงไปที่ DC-Thailand@churchofjesuschrist.org หรือ Line ID: @DC-Thailand ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามวัน
ส่งคืนฉบับและข้อขัดข้อง: ทางออนไลน์ที่ liahona.lids.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, flr. 23, 50 E. North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

เสียนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “ขิมพิท” หรือ “เครื่องชั่ง”) จัดพิมพ์ในภาษาเอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสมาทาบัลแกเรีย กัมพูชา จีน อินเดีย (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก คีร์กีซสถาน เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน คาซัคสถาน มาดากัสการ์ มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส romeเนีย รัสเซีย สเปน สโลวาเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก คาฮิตี ไทย ตองกา ตุรกี และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)
© 2019 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา
ข้อมูลลิขสิทธิ์: เรนแต่ละฉบับเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพจาก **เสียนา** ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจจกคืนได้ทุกเมื่อ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:
October 2019 Vol. 25 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lids.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

การคุ้มครองบุตรธิดาจากสื่อลามก

ชี สเตอร์จอย ดี. โจนส์ ประธานปฐมวัยสามัญกล่าวว่าการรักเป็นอาวุธสำคัญสุดที่ใช้ต่อสู้กับสื่อลามก “ตั้งสำนวนที่พวกเราคิดปากว่า ‘สื่อลามกฆ่าความรัก’ แต่ขอให้เราจำไว้เช่นกันว่าการรักฆ่าสื่อลามก” สามวิธีต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าการรักป้องกันบุตรธิดาจากอิทธิพลของสื่อลามก

การป้องกัน:

“พ่อแม่รักลูกนะ”

สร้างความสัมพันธ์ที่บุตรธิดาของท่านรู้สึกปลอดภัยและเป็นที่รัก

การตอบสนอง:

“พ่อแม่ยังรักลูกเหมือนเดิม”

พูดคุยกับบุตรธิดาเกี่ยวกับสื่อลามกและเชื่อเชิญให้พวกเขา มาหาท่านเมื่อมีคำถาม

การเยียวยา:

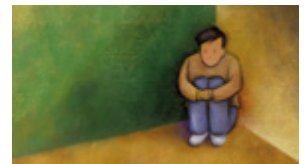
“พ่อแม่จะรักลูกตลอดไป”

ทำให้บุตรธิดาเชื่อมั่นว่าถึงแม้พวกเขาติดสื่อลามก แต่ความรักของท่านไม่เปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ท่านทำได้

- พูดคุยกับบุตรธิดาอย่างเป็นกันเองเกี่ยวกับเรื่องทางเพศและวิธีป้องกันตนเองจากสื่อลามก
- ช่วยให้บุตรธิดาเข้าใจว่าทำไม
- สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องควรมีการป้องกัน แม้แต่ของวัยรุ่นและของผู้ใหญ่
- อย่าปล่อยให้ใครใช้อุปกรณ์สื่อตามลำพังอยู่ในห้อง
- อย่าลงโทษบุตรธิดาที่บอกว่าติดสื่อลามก

ชีสเตอร์จอย ดี. โจนส์
เพิ่มเติมเกี่ยวกับ
แนวคิดแต่ละข้อนี้
ในบทความของ
เธอหน้า 36

“เราป้องกันบุตรธิดาจนถึงเวลาที่พวกเขาสามารถป้องกันตนเองได้”

เจสัน เอส. คาร์รอลล์ อาจารย์สอนวิชาชีวิตครอบครัวที่มหาวิทยาลัยบริกัมยังก์

วิลสัน ดีพอลา

ซาน โฮเซ อูรุกัว

อุบัติเหตุรถมอเตอร์ไซด์ทำให้วิลสันเป็นอัมพาต ปีต่อมาภรรยาของเขาเสียชีวิต ในฐานะพ่อม่ายที่มีลูกสาวยังเล็กสองคน วิลสันไม่ทราบจะอย่างไรดี เขาไม่ทราบว่ามิจุดประสงค์ในชีวิตหรือไม่ วิลสันจะขึ้นชมระทมใจก็ได้ แต่เขาก็กลับเริ่มแสวงหาความจริง โคดี้ เบลล์ ช่างภาพ

ผมมีคำถามมากมาย ทำไมเรื่องราวๆ จึงเกิดขึ้น ผมพยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง ภรรยาถูกพรากไปจากผมและทิ้งให้ผมอยู่ในเก้าอี้เข็น จากนั้นคณะแพทย์ต้องผ่าตัดเนื้ออกในศีรษะลูกสาวผม ผมเริ่มคิดว่าไม่มีจุดประสงค์ในชีวิต

ผมตระหนักว่าผมต้องหาความจริง ผมสำรวจหลายศาสนาและพบศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมรู้สึกว่าเป็นความจริง

ตอนนี้ผมรู้แล้วว่ามิจุดประสงค์สำหรับการอยู่บนแผ่นดินโลก เราอยู่ที่นี้เป็นส่วนหนึ่งในแผนนิรันดรของพระบิดาบนสวรรค์ เรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเอาชนะความตายและฟื้นคืนพระชนม์ ความรู้นี้ทำให้ผมมีพลัง ตอนนี้ผมพยายามบากบั่นเดินหน้าต่อไป ผมมีจุดประสงค์และรู้ว่าเมื่อผมพยายามดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร ผมจะมีครอบครัวนิรันดร

ค้นคว้าเพิ่มเติม

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเส้นทางศรัทธาของวิลสันและภาพถ่ายเพิ่มเติมในคลังค้นคว้าพระกิตติคุณหรือฉบับออนไลน์ของบทความนี้ที่ ChurchofJesusChrist.org/go/10196

วิธีส่งภาพแห่งศรัทธา

ท่านสามารถส่งคำบรรยายของแข็งและภาพถ่ายความละเอียดสูงของคนทีศรัทธาของเขาเป็นแรงบันดาลใจให้ท่านมาที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org

หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ

ท่านกำลังพลาด ส่วนสำคัญยิ่งนี้ ของการปฏิบัติ ศาสนกิจหรือไม่

การปฏิบัติศาสนกิจคือการ “ชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความชื่นชมยินดี” มากเท่าๆ กับการ “ร้องให้กับผู้ที่ร้องไห้” (โรม 12:15)

เมื่อเรานึกถึงการปฏิบัติศาสนกิจ เรามักจะนึกถึงการช่วยเหลือคนขัดสน เราพูดถึงการทำสวนให้หญิงม่าย นำอาหารเย็นไปให้ผู้ป่วย หรือให้คนที่กำลังลำบาก เราจดจำคำแนะนำของเปาโลให้ “ร้องให้กับผู้ที่ร้องไห้” แต่เรามุ่งเน้นส่วน แรก ของข้อนั้น—“ชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความชื่นชมยินดี” มากพอหรือไม่ (โรม 12:15) การชื่นชมยินดีกับคนที่เราปฏิบัติศาสนกิจ—ไม่ว่าจะหมายถึงการเฉลิมฉลองความสำเร็จหรือช่วยให้พวกเขาพบปิตินยามยาก—เป็นส่วนสำคัญของการปฏิบัติศาสนกิจ ดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำ

แนวคิดสามประการต่อไปนี้ช่วยได้ (และประการหนึ่งฟังหลีกเลียง) ขณะเราให้ความสนใจกับความดีที่พระเจ้าเป็นเจ้าของในในชีวิตเรา

1. รับรู้

บอนนี่ เอช. คอร์ตัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญช่วยให้เราเข้าใจว่าเราต้อง เห็น คนที่เราปฏิบัติศาสนกิจ—ไม่เพียงเห็นภาระและความลำบากของพวกเขาเท่านั้นแต่เห็นข้อดี พรสวรรค์ และความสำเร็จของพวกเขาด้วย เธอ

ภาพประกอบ โดย ออกัสโต แรมโบนาดี

แบ่งปันประสบการณ์ของท่าน
ส่งประสบการณ์เมื่อท่านปฏิบัติ
ศาสนกิจต่อผู้อื่นหรือผู้อื่นปฏิบัติ
ศาสนกิจต่อท่านมาให้เรา ไปที่
liahona.ChurchofJesusChrist.org และ
คลิก “Submit an Article or Feedback”

กล่าวว่าเราต้องเป็น “ผู้สนับสนุนและเพื่อนคู่ใจ—คนที่รู้
สภาวะการณ์และสนับสนุนความหวังและความปรารถนาของ
พวกเขา”¹

ในอุปมาเรื่องแกะกับแพะ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่าคนที่อยู่ทาง
พระหัตถ์ขวาวของพระองค์จะถามว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พวกข้าพระองค์
เห็นพระองค์ทรงหิวและจัดให้เสวย หรือทรงกระหายน้ำ และจัดมาถวายนั้น
ตั้งแต่เมื่อไร?

“ที่พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับไว้ . . .
ตั้งแต่เมื่อไร?” (มัทธิว 25:37–38)

“พี่น้องทั้งหลาย คำสำคัญคือ เห็น” ซิสเตอร์คอร์ดอนกล่าว “คนชอบธรรม
เห็นคนเดือดร้อนเพราะพวกเขาคอยดูและสังเกต เราเองสามารถเป็นตาคอยดู
คอยช่วยเหลือและปลอบโยน ร่วมยินดีและแม้แต่ร่วมฝัน”²

2. หาเหตุผลให้เฉลิมฉลอง

จงเฉลิมฉลองความสำเร็จไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเล็กน้อย อาจจะมีฉลอง
เพราะผ่านมะเร็งหรือผ่านการเลิกขมมาได้ การได้งานใหม่หรือเจอรองเท้าที่หาย
การอยู่รอดหนึ่งเดือนหลังจากสูญเสียคนรักหรืออยู่รอดหนึ่งสัปดาห์โดยไม่กิน
น้ำตาล

โทรไปแสดงความยินดี ส่งการ์ด หรือออกไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน
เรา “มีการชื่นชมยินดีในปีติของพี่น้องเรา” (แอลมา 30:34) โดยมีส่วนในพรของ
เราด้วยกัน ดำเนินชีวิตด้วยความกตัญญู เฉลิมฉลองพรและความสำเร็จของผู้อื่น

แบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูคริสต์ทรงชื่นชมยินดีในความ
สุขของผู้อื่นบ่อยๆ พระองค์ทรงร่วม
งานแต่งงานในคานา ซึ่งพระองค์
ไม่เพียงเฉลิมฉลองโอกาสที่เป็นสุข
เท่านั้นแต่ทรงเปลี่ยนน้ำเป็นเหล้าองุ่น
ด้วย (ดู ยอห์น 2:1-11) เราพยายามเข้า
ร่วมเหตุการณ์พิเศษในชีวิตคนที่เรา
ปฏิบัติศาสนกิจได้เช่นกัน

เราเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรง
ชื่นชมยินดีกับความชอบธรรมของ
ผู้อื่นเช่นกัน เมื่อพระองค์เสด็จ
เยือนชาวนีไฟ พระองค์รับสั่ง
กับพวกเขาว่า “เจ้าจึงเป็นสุข
เพราะศรัทธาของเจ้า และบัดนี้
คุณเกิด, ปีติของเราเต็มเปี่ยม”
(3 นีไฟ 17:20)

3. เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้า

บางครั้งการชื่นชมยินดีกับผู้อื่นหมายถึงการช่วยให้พวกเขาเห็นเหตุผลให้
ชื่นชมยินดี—ไม่ว่าจะมีความยุ่งยากหรือความยินดีอะไรเข้ามาในชีวิตเราก็ตาม
ความจริงอันเรียบง่ายที่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักเราและทรงพร้อมหนุนใจ
เราสามารถเป็นที่มาของปีติอันเหลือเชื่อ

ท่านสามารถช่วยให้ผู้อื่นเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตพวกเขาโดยแบ่ง
ปันว่าท่านเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตท่านเองอย่างไร จงเปิดใจมากพอ
จะแบ่งปันว่าพระบิดาบนสวรรค์เคยช่วยท่านผ่านความท้าทายมาได้อย่างไร
ประจักษ์พยานนี้สามารถช่วยให้ผู้อื่นรับรู้และยอมรับว่าพระองค์ทรงช่วยพวกเขา
มาแล้วอย่างไร (ดู โมไซยาห์ 24:14)

4. อย่างจำกัดความสามารถของท่านในการชื่นชมยินดี

น่าเสียดายที่บางครั้งเราจำกัดความสามารถของเราเองในการชื่นชมยินดีกับ
ผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรารู้สึกไม่มั่นใจว่าเราจะทำอะไรได้บ้างหรือเรายู่จุด
ใดในชีวิต แทนที่จะพบปีติในความสุขของผู้อื่น เรากลับติดกับดักของการเปรียบเทียบ
เทียบ ดังที่เอลเดอร์เคเวนทิน แอล. คุกแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “การ
เปรียบเทียบพรวดปีติออกไปเกือบจะแน่นอน เราไม่สามารถสำนึกคุณและอิจฉา
ในคราวเดียวกันได้”³

“เราจะเอาชนะความโน้มเอียงเช่นนี้ที่อยู่ในเราเกือบจะทุกคนได้อย่างไร”
เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองอภาม “... เรา
สามารถนับพรมากมายของเราและชื่นชมความสำเร็จของผู้อื่น เห็นสิ่งอื่นใด เรา
รับใช้ผู้อื่นได้ เพราะนี่เป็นการฝึกใจที่ดีที่สุด”⁴ แทนที่จะเปรียบเทียบ เราสามารถ
ชมเชยคนที่เราปฏิบัติศาสนกิจ บอกไปเลยว่าท่านชื่นชมอะไรเกี่ยวกับพวกเขาหรือ
สมาชิกครอบครัวของพวกเขา

ตั้งที่เปาโลเตือน เราทุกคนเป็นอวัยวะในพระกายของพระคริสต์ และเมื่อ
“อวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็ร่วมชื่นชมยินดีด้วย” (1 โครินธ์ 12:26)
ด้วยความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ เราสามารถรับรู้ประสบการณ์ของผู้อื่น
เฉลิมฉลองความสำเร็จใหญ่ๆ ช่วยให้เราได้รับรู้พระหัตถ์ของพระเจ้า และ
เอาชนะความอิจฉาเพื่อเราจะชื่นชมยินดีด้วยกันอย่างแท้จริงในพร พระสวรรค์
และความสุขของผู้อื่น ■

อ้างอิง

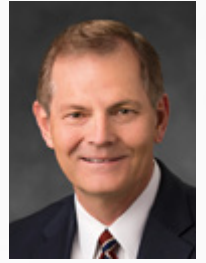
1. บอนนี่ เอช. คอร์ตัน, “การเป็นเมฆบาล,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2018, 75.
2. บอนนี่ เอช. คอร์ตัน, “การเป็นเมฆบาล,” 75.
3. เควนทิน แอล. คูก, “Rejoice!” *Ensign*, Nov. 1996, 30.
4. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “บุตรหายไปอีกคนหนึ่ง,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 2002, 78.

คำเชื่อเชิญให้ปฏิบัติ

นึกถึงคนที่ท่านปฏิบัติศาสนกิจ
พวกเขามีพรสวรรค์และข้อดี
อะไรบ้าง พวกเขามีโอกาส
หรือความสำเร็จอะไรบ้าง
ท่านจะชื่นชมยินดีกับพวกเขา
ชมเชยพวกเขา หรือให้กำลังใจ
ใจพวกเขาได้อย่างไร

โดย เอ็ดเดอว์
แกรีอี. สตีเวนสัน
แห่ง ไคอรัม
อัครสาวกสิบสอง

พรบอง มูมมอองที่ชัดเจนน ในพระะกิตติคุณ

มูมมอองที่ชัดเจนนในพระะกิตติคุณจะให้ความชัดเจนนมากขึ้น
ในเรื่องที่ว่าท่านคิดอย่างไรกับการจัดลำดับความสำคัญของชีวิต
ท่านแก้ปัญหาและเผชิญการล่อลวงส่วนตัวอย่างไร

นับเป็นพรอย่างยิ่งที่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในสมัยการ
ประทานที่การฟื้นฟูกยูแงแห่งอาณาจักรและสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์ทำให้
เราให้เห็นด้วยตาตนเองว่า “พระกิตติคุณรู้ตไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, ดังก้อน
หินซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือจะกลิ้งออกไป, จนเต็มทั้งแผ่นดินโลก”
(หลักคำสอนและพันธสัญญา 65:2)

คำพยากรณ์ที่ให้โดยดาเนียลแห่งพันธสัญญาเดิมและกล่าวซ้ำในสมัยการประทานนี้
ดูเหมือนจะอยู่ท่ามกลางสัมฤทธิ์ผลนั้นเมื่อเราเห็นสเตคจัดตั้งมาแล้วกว่า 3,300 สเตคใน
ศาสนจักรปัจจุบัน ใน 50 ปีที่ผ่านมา สมาชิกภาพในศาสนจักรเพิ่มจาก 2.1 ล้านคนเป็น
16 ล้านกว่าคน¹

ที่ข้าพเจ้าประทับใจพอๆ กับการเติบโตอย่างรวดเร็วนี้และการเปลี่ยนแปลงคือข้อเท็จจริง
ที่ว่าหลักธรรมและหลักปฏิบัติของพระกิตติคุณยังเหมือนเดิม รวมทั้งต้นแบบการปกครอง
ที่ทรงเปิดเผยให้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ต้นแบบดังกล่าวช่วยให้มีการจัดตั้งสเตค
ต่างๆ ซึ่งออกแบบไว้เพื่อให้ “การคุ้มครอง, และเพื่อเป็นที่พักพิงจากพายุ, และจากพระพิโรธ
เมื่อจะเทลงมาโดยมิได้เจือจางบนทั้งผืนแผ่นดินโลก” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:6)

พี่น้องทั้งหลาย พระเจ้าทรงโอบอ้อมอารีในพรที่ประทานแก่เรา ความเข้าใจว่าพรเป็น
ผลจากการเชื่อฟังพระบัญญัติและการรักษาพระบัญญัติเป็นการแสดงความรักของเราต่อ

ปณิธานยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของการดำรง อยู่ในชีวิตมรรตัยนี้คือท่านจะสามารถพบ สมดุลระหว่างวิญญานภาพของท่านกับ บทบาทสำคัญอื่นๆ ของชีวิต

พระเจ้าคือกฎเกณฑ์อันทรงคุณค่าที่ต้องเรียนรู้ หลักธรรมพระ
กิตติคุณเช่นนี้ให้มุมมองชัดเจนที่สำคัญแก่เรา

นำไปสู่ประเด็นสำคัญสองประเด็นที่ข้าพเจ้าประสงค์จะเน้น
ข้าพเจ้าสังเกตว่าประธานดัลลีน เอช. โอคัส ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุดแบ่งปันสองประเด็นนี้กับหนุ่มสาวโสดไว้แล้ว
ในปี 2015

รักษามุมมองที่ชัดเจนในพระกิตติคุณ

ประธานโอคัสกล่าวไว้ว่า “มุมมองที่ชัดเจนหมายถึงการเห็น
ข้อเท็จจริงทั้งหมดสัมพันธ์กันอย่างมีความหมาย เห็นภาพรวม
ทั้งหมด”² ท่านเข้าใจบางสิ่งต่อไปนี้เมื่อท่านมองจากมุมมองที่
ชัดเจนในพระกิตติคุณ

- ท่านเป็นบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา
(ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:24)
- ท่านอยู่บนโลกนี้เพราะมีจุดประสงค์ พร้อมความสามารถ
ในการเลือก (ดู 2 นีไฟ 2:27; 10:23)
- “เพราะจำเป็นต้อง, มีการตรึงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง”
(2 นีไฟ 2:11)
- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและผู้วิงวอน
พระบิดาแทนเรา (ดู 1 ยอห์น 2:1; หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 110:4)

พิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นถ้ามุมมองที่ชัดเจนในพระกิตติคุณของ
ท่านกลายเป็นเลนส์ที่ท่านมองชีวิตทุกด้านของท่านผ่านเลนส์

นั้น มุมมองที่ชัดเจนในพระกิตติคุณจะให้ความชัดเจนมากขึ้น
ในเรื่องที่ว่าท่านคิดอย่างไรกับการจัดลำดับความสำคัญของชีวิต
ท่านแก้ปัญหาและเผชิญการล่อลวงส่วนตัวอย่างไร มีผลอย่าง
แท้จริงต่อการใช้ชีวิตโดยรวมของท่านและการตัดสินใจต่างๆ
ที่ท่านจะทำระหว่างทาง

ด้วยท่าทีเช่นนี้ เราเชื่อว่าพระเจ้าทรงปรารถนาให้เราได้รับส่วน
ศีลระลึกทุกสัปดาห์ให้เราศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอน
พระองค์ทุกวัน นอกจากนี้ เราคิดว่าเราจะไม่ให้
ติดตามพระผู้ช่วยให้รอดหรือฟังการกระตุ้นเตือนเจียบบๆ ของ
พระวิญญานบริสุทธิ จากนั้นเราจะรับรู้มากขึ้นว่าปฏิบัติพยายาม
ช่วงชิงสิทธิ์เสรีและความสามารถของเราในการต้านความ
พยายามของเขาผ่านการเสพติด รวมถึงยาเสพติดและสื่อลามก

ในทางตรงกันข้าม เลนส์ของพระกิตติคุณทำให้เราเห็นภาพ
ความสำคัญของการสร้างครอบครัวอย่างชัดเจน—เลือกแต่งงาน
และเลี้ยงดูบุตรธิดาในความชอบธรรม ภาพนี้เปิดตาให้เราเห็น
เช่นกันว่าปฏิบัติประสงค์จะทำลายหน่วยครอบครัวและทำให้
บทบาททางเพศสับสน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้สังคมลดคุณค่า
ของการก่อร่างสร้างครอบครัว

รักษาความสมดุลทางวิญญาน

ประธานโอคัสกล่าวว่า “เมื่อคนหนุ่มสาวมีมุมมองที่ชัดเจน—
ภาพรวมทั้งหมด—สำคัญอย่างยิ่งที่พวกเขาจะรักษา ความสมดุล
ทางวิญญานในชีวิต เพื่อทำเช่นนั้น ท่านต้องละเว้นจากสิ่งดึงดูด
บางอย่างของโลกและทำสิ่งจำเป็นเพื่อเข้าไปใกล้พระผู้ช่วยให้รอด
มากขึ้นด้วยเช่นกัน”³

ด้านหนึ่งท่านมีปัญหาเรื่องตัวนมากเกินไป มีลำดับความสำคัญ
ของชีวิตทุกขนาดและหลากหลาย ทั้งหมดล้วนต้องการความ
เอาใจใส่ ความสนใจ และคำแนะนำ รายการสำหรับแต่ละท่าน

อาจต่างกันตามสภาวะการณ์ส่วนตัว แต่ภายในนั้นท่านจะพบการศึกษา การงานอาชีพ การแต่งงาน การมีร่างกายแข็งแรงและอารมณ์ดี แน่ใจว่าความท้าทายของท่านคือทำให้บทบาทสำคัญเหล่านี้ของชีวิตสมดุลกับวิญญานภาพของท่าน

ประธานไอ้คส์ให้คำแนะนำเช่นกันว่าท่านต้องระวังขณะ “จัดสรรเวลาทั้งนี้เพื่อท่านจะไม่ทำให้ตนเองอดอยากทางวิญญานในช่วงเวลาที่กิจกรรมโปรแกรมหลักของท่านเป็นสิ่งที่อื่น หลักธรรมดังกล่าวอธิบายว่าเหตุใดจึงสำคัญอย่างยิ่งที่คนหนุ่มสาว ... จะทำตามคำแนะนำให้เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรรับใช้ในศาสนจักร ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน คุณเขาสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวทุกวัน และรับใช้ในการเรียกของศาสนจักร”⁴

ท่ามกลางความต้องการหลากหลายและเป็นส่วนตัว เพื่อให้การแสวงหาและความท้าทายของชีวิตสมดุลกับวิญญานภาพของท่าน ท่านจะเริ่มตระหนักว่าท่านทำให้สมดุลได้ พระเจ้ามีได้ทรงเรียกร้องให้ท่านทำสิ่งที่ท่านไม่สามารถทำให้สำเร็จ ข้าพเจ้าได้ยื่นประธานโรมัส เอส. มอนสัน (1927–2018) แนะนำหลายครั้งว่า “ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียก พระองค์ทรงทำให้คู่ควร”⁵ ข้าพเจ้าคิดว่านี่ประยุกต์ใช้ได้เป็นพิเศษกับสมาชิกของศาสนจักร

การรักษาสมดุลดังกล่าวอาจดูเหมือนท้าทาย แต่ข้าพเจ้าสัญญาว่าปาฏิหาริย์ใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของการดำรงอยู่ในชีวิตมรรตัยนี้คือท่านจะสามารถพบสมดุลระหว่างวิญญานภาพของท่านกับบทบาทสำคัญอื่นๆ ของชีวิต นี้เกิดขึ้นได้ในวิธีที่จะช่วยให้ท่านไม่เพียงได้รักษาวิญญานภาพของท่านและบทบาทสำคัญของชีวิตในปัจจุบันเท่านั้นแต่จะเติบโตและพัฒนาในด้านสำคัญทั้งสองด้านเหล่านี้ด้วย

เหตุผลหลักที่เป็นเช่นนั้นได้คือพระเจ้าทรงเป็นจุดรองรับสิ่งทั้งหมดไปรอบๆ พระองค์ทรงเป็นจุดศูนย์กลางของความสมดุล พระองค์สนพระทัยท่านเป็นส่วนตัวในฐานะบุตรธิดาคนหนึ่ง

ของพระองค์ แต่ผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับจุดโฟกัสที่เหมาะสมของท่านและการพยายามหาจุดสมดุล

จากการสังเกตและประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า ดูเหมือนว่าตลอดชีวิตเรามีแนวโน้มจะเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งมากกว่าเพื่อรักษาชีวิตให้สมดุลเราต้องพยายามเสมอและเอาใจใส่ จงเลือกเป็นคนใจหนักแน่น

น่าสนใจตรงที่ท่านสามารถไปได้ทั้งสองด้าน อาจมีบางครั้งที่ท่านพบว่าท่านต้องเอาใจใส่เพื่อจลจลกับการเรียนหรืองานอาชีพด้วยการ “ทำงานรับใช้ศาสนจักรในเวลาที่ใช้ศาสนจักร”⁶ แต่จำไว้ว่าท่านต้องให้พระเจ้าเป็นจุดรองรับเพื่อท่านจะพบดุลยภาพทางวิญญานที่เหมาะสม

พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือท่าน

เมื่อเรารักษามุมมองพระกิตติคุณ เราจะเข้าใจความจริงพื้นฐานได้ง่ายว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา หลักธรรมพระกิตติคุณเบื้องต้นคือเราเป็นบุตรธิดาของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเรา แน่ใจว่าทั้งสองพระองค์จะทรงช่วยเหลือเราทุกวิถีทางเพื่อให้เรากลับไปบ้านบนสวรรค์

ข้าพเจ้าประสงค์จะยกตัวอย่างวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยเหลือท่านได้ แทต คาร์ลสันผู้นำเยาวชนคนหนึ่งของข้าพเจ้าเล่าเรื่องนี้ให้ข้าพเจ้าฟังเมื่อหลายปีก่อน แทตสิ้นชีวิตเมื่อไม่นานมานี้ เขามีอิทธิพลต่อข้าพเจ้ามากขณะข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ เขาเติบโตในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ เป็นบุตรคนที่เก้าในจำนวน 14 คน ครอบครัวของเขาทำฟาร์มและเลี้ยงปศุสัตว์เป็นอาชีพ ช่วงนั้นพวกเขาประสบความยากลำบากทางการเงิน สินทรัพย์มีค่าที่สุดของพวกเขาคือฝูงปศุสัตว์

ในวัยเยาว์ของแทต ความรับผิดชอบอย่างหนึ่งของเขาคือดูแลและต้อนฝูงสัตว์เมื่อจำเป็นเพื่อให้พวกมันพบอาหารที่ดีที่สุด—

พึงจำไว้ว่าต้องรักษามุมมองที่ชัดเจน
ในพระกิตติคุณ จงมองดูโลกรอบ
ตัวท่านผ่านเลนส์พระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์

นั้นเป็นงานใหญ่สำหรับเด็ก เขาสามารถทำงานนี้ด้วยความช่วยเหลือของม้าแควที่ฉลาด มันรู้ว่าต้องทำอะไรโดยไม่ต้องบอกอะไรมากนัก ม้าตัวนี้ชื่อว่าโอลด์ส์โมคี้ แต่โอลด์ส์โมคี้มีข้อเสียอย่างหนึ่งคือมันไม่ต้องการให้ใครจับ เมื่อใครเข้าใกล้ มันจะวิ่งหนี เพราะรู้ว่ามันจะต้องถูกจับไปทำงาน

วันหนึ่งหลังจากโอลด์ส์โมคี้ถูกจับใส่บังเหียนและอานม้า แเทดน้อยขี่มันไปทุ่งหญ้าที่ปลูกสัตว์กำลังเล็มหญ้า ดินแห้งและทุ่งหญ้าก็แห้ง แต่เทดสังเกตเห็นว่าหญ้านอกทุ่งตามข้างทางรถไฟยาวกว่า และเขียวกว่า เขาจึงคิดจะต้อนวัวออกไปนอกทุ่งหญ้าที่กั้นรั้วไว้ และปล่อยให้วัวผลิตเพลินกับอาหารดีๆ ตามทางรถไฟ

ด้วยความช่วยเหลือของโอลด์ส์โมคี้ แเทดต้อนวัวออกจากทุ่งหญ้า พวกมันเริ่มเดินไปมาตามทางรถไฟเพื่อกินหญ้าที่เขียวกว่า และดีกว่า วัวที่อ้วนพีมันดูเหมือนจะกำลังดูแลตัวเอง แเทดจึงลงจากหลังม้านั่งทับบนเชือกบังเหียน พลาจผลิตเพลินกับสิ่งแวดล้อมรอบข้าง นั่งเล่นอย่างสบายใจ แต่ขณะหาที่เล็มหญ้าเขียวขจีไปด้วย โอลด์ส์โมคี้เดินห่างออกไปเรื่อยๆ จนเชือกบังเหียนหลุดจากที่เทดนั่ง

ช่วงเวลาสงบสุขและสบายใจนี้ฟังครืนลงทันใดเมื่อเทดได้ยินเสียงดังห่างออกไป มันเป็นเสียงหวูดรถไฟที่กำลังแล่นด้วยความเร็วสูงมาตามรางรถไฟที่พุ่งไปสู่อ้อมอกอยู่ตรงหน้าเขา! เขารู้ว่าจะเกิดความเสียหายกับฝูงสัตว์และครอบครัวของเขาแน่นอนถ้าเขาไม่รีบต้อนไปปลูกสัตว์กลับไปในทุ่งหญ้าและออกห่างจากรถไฟที่กำลังมา เขารู้สึกว่าเขาจะไม่สามารถให้อภัยตนเองได้ถ้าทำความรับผิดชอบที่มอบให้เขาไม่สำเร็จ

เทดลุกขึ้นยืนอย่างรวดเร็วและวิ่งไปคว้าเชือกบังเหียนของโอลด์ส์โมคี้ โอลด์ส์โมคี้เห็นเทดมาจึงรีบวิ่งหนีไม่ยอมให้จับ ภาพวัวตายและความโศกสลดของครอบครัวแวบเข้ามาในความคิดทำให้เทดแทบหยุดหายใจและสิ้นหวังแต่เทดรู้ว่าต้องรีบลงมือ

ต่อมาเขาบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า “ครอบครัวของฉันเคยสอนให้เราสวดอ้อนวอนและเน้นย้ำคำสอนที่เรารู้จักคุณแม่ของผม เมื่อไม่มีทางเลือกอื่น ผมจึงรีบคว้าและเริ่มสวดอ้อนวอนขอให้ทรงช่วยเอาวัวออกจากทางรถไฟ”

เทดไม่ได้ยินเสียง แต่ความคิดที่ชัดเจนมาถึงเขา “สังเกตสิว่าวัวสามารถเดินข้างโอลด์ส์โมคี้ได้และมันไม่ขยับ ถ้าอย่างนั้น... ในเมื่อเจ้าคุกเข่าอยู่ จงวางมือบนพื้นด้วย ทำท่าเหมือนวัว แล้วคลานไปหาโอลด์ส์โมคี้”

เทดกล่าวว่า “ผมทำตาม มันไม่ขยับ ผมคว้าเชือกบังเหียนพามันไปที่รั้ว กระโดดขึ้นหลังมัน และเราไปต้อนวัวกลับทุ่งหญ้าอย่างรวดเร็ว โอลด์ส์โมคี้ฉลาดผิดปกติในช่วงหน้าสี่หน้าขวาน”

ต่อมา เมื่อเทดเรียนมัธยมปลาย เขาถูกคิดขังว่าเขาเคยได้รับคำตอบที่ชัดเจนเมื่อเขาสวดอ้อนวอนในยามคับขัน เขาตั้งข้อสังเกตว่า “เหล่าเทพจัดการโอลด์ส์โมคีนอกเหนือความสามารถของผม และครอบครัวเรารอดพ้นจากความโศกสลด” เขากล่าวในเวลาต่อมาว่า “นี่เป็นการกระตุ้นเตือนครั้งแรกในหลายๆ ครั้งที่มาถึงผม ‘อะไรก็ตามที่เจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเรา, ซึ่งถูกต้อง, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, ดุเถิดพระองค์จะประทานให้เจ้า’ (3 นิโไฟ 18:20)”⁷

เราทุกคนมีปศุสัตว์ให้นำออกจากรางรถไฟก่อนรถไฟมา ภัยของเรามีมาหลายรูปแบบหลายขนาดต่างกันไป บ้างก็ร้ายแรงเท่าๆ กับสถานการณ์อันตรายของเทด มีผลคุกคามชีวิตหรือคุกคามจิตวิญญาณของเราหรือคนที่เรารัก

อีกหลายสถานการณ์ที่เราพบเจออาจไม่มีผลร้ายแรงเช่นนั้น แต่เป็นภาระหนักต่อความคิดและใจเรา สิ่งหนึ่งแน่นอน—นั่นคือเราแต่ละคนจะมีความทุกข์และความยากลำบากในชีวิตเพราะนั่นเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์มรรตัย แต่พึงจำไว้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา!

ข้าพเจ้าขอพบคำพูดเหล่านี้ที่พบในพระคัมภีร์มอรมอน “เราเห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าทรงเป็นห้วงคนทุกหมู่เหล่า, ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแผ่นดินไหน; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงนับผู้คนของพระองค์, และอุทรแห่งพระเมตตาของพระองค์มีอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งปวง” (แอลมา 26:37)

นั่นหมายถึงเราแต่ละคน เราสบายใจอย่างยิ่งที่รู้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา

ศรัทธา ความหวัง และมุมมองที่ชัดเจนในพระกิตติคุณ

เพื่อสรุปข้าพเจ้าขอกระตุ้นให้ท่านจดจำว่าต้องรักษามุมมองที่ชัดเจนในพระกิตติคุณ จงมองดูโลกรอบตัวท่านผ่านเลนส์พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

รักษาสมดุลทางวิญญาณ เราทุกคนประสบความสำเร็จ
ทำหายและโอกาสในบทบาทชีวิตต่างกัน สิ่งเหล่านั้น
จะเป็นประโยชน์สูงสุดเมื่อเราทำให้สมดุลกับ
ศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์และในการซื่อสัตย์
ของพระองค์

สุดท้าย จงมีศรัทธาและความหวังว่าพระเจ้าจะ
ทรงช่วยเหลือท่าน ความรู้นี้เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ท่าน
เผชิญความท้าทายที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของพันธกิจ
ในมรดกของท่านอย่างมั่นใจ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง
“มุมมองที่ชัดเจนในพระกิตติคุณ” ที่มหาวิทยาลัย
บริคัม ยังก์-ฮาวาย วันที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2017

อ้างอิง

1. ดู “รายงานสถิติ, 2018,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2019, 112.
2. ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, *ไฟร์ไซด์คนหนุ่มสาวโสด*, 8 ก.พ. 2015, ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ (ไม่ตีพิมพ์).
3. ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, *ไฟร์ไซด์คนหนุ่มสาวโสด*, 8 ก.พ. 2015.
4. ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, *ไฟร์ไซด์คนหนุ่มสาวโสด*, 8 ก.พ. 2015.
5. โรมัส เอส. มอนสัน, “การเรียกให้ทำหน้าที่,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 1996, 54.
6. ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, *ไฟร์ไซด์คนหนุ่มสาวโสด*, 8 ก.พ. 2015.
7. แพต คาร์ลสัน จดหมายส่วนตัว

การคุ้มครอง เด็ก

เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อคุ้มครองและทำให้เด็กในชีวิตเราเป็นตัวของตัวเองได้ดีขึ้น

โดย มาริสซา วิตติสัน
นิตยสารศาสนจักร

๖ ราชูจากคนทุกกลุ่มที่พระเยซูทรงสอนว่าพระองค์ทรงรักเด็กเป็นพิเศษ ทรงเอาพระทัยใส่เด็กๆ แม้ในเวลาที่ไม่สะดวก ทรงเชื่อเชิญให้เด็กรับพร เป็นรายตัวจากพระองค์ ทรงเอาโทษคนที่ทำร้ายเด็ก และทรงสอนว่าเราต้องเป็นเหมือนเด็กมากขึ้นเพื่อเข้าอาณาจักรสวรรค์¹

“จงดูเด็กเล็กๆ ของเจ้า” พระองค์รับสั่งกับคนในทวีปอเมริกาหลังจากฟื้นคืนพระชนม์ ท้องฟ้าเปิด เหล่าเทพที่รักและคอยอารักขาลงมาห้อมล้อมเด็กๆ ล้อมรอบพวกเขาด้วยไฟ (ดู 3 นี้ไฟ 17:23–24)

เพราะมีอันตรายรอบด้านในโลกทุกวันนี้ เราจึงปรารถนาให้ไฟจากสวรรค์ล้อมรอบเด็กของเราอยู่เนื่องนิตย์ คาดกันว่าประชากรหนึ่งในสี่ของโลกถูกกระทำทารุณกรรมเมื่อเป็นเด็ก และตัวเลขเฉลี่ยสูงขึ้นเมื่อท่านมองดูกลุ่มคนที่ด้อยโอกาส เช่น คนพิการ² ข่าวดีคือมีมากมายที่เราสามารถปฏิบัติการเชิงรุกเพื่อคุ้มครองเด็ก

“ลองนึกภาพเด็กที่ท่านรักในใจ” ซีสเตอร์จอย ดี. โจนส์ ประธานปฐมวัยสามัญกล่าว “เมื่อท่านบอกเด็กคนนั้นว่า ‘ฉันรักหนู’ นั้นหมายความว่าอย่างไร . . . เราให้ความคุ้มครองเพื่อเราจะช่วยให้คนที่เรารักเป็นตัวของตัวเองได้ดีที่สุดและเผชิญความท้าทายของชีวิตได้”³

บางทีการมองดูแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างใกล้ชิดมากขึ้นอาจกระตุ้นให้คิดว่าเราจะคุ้มครองเด็กในชีวิตเราให้ดีขึ้นได้อย่างไร

พระเยซูทรงจัดสรรเวลาให้พวกเขา

พระเยซูทรงจัดเวลาไว้เอาพระทัยใส่คนอายุน้อยและคนด้อยโอกาส (ดู มัทธิว 19:14) เราสามารถจัดเวลาไว้ฟังเด็กๆ และพยายามเข้าใจความท้าทายของพวกเขาได้เช่นกัน

เมื่อพระเยซูเสด็จเยือนชาวนีไฟ พระองค์ทรงอวยพรเด็กแต่ละ คน ในทำนองเดียวกัน เราควร ทำความรู้จักเด็กแต่ละคน

การกระทำทารุณกรรมและสื่อลามก การสนทนาเหล่านี้ต้องเหมาะกับวัยและให้คำถามที่เด็กมีเป็นตัวชี้ นำ ตามหลักแล้วเราจะสนทนากันหลายครั้ง โดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นเรื่อยๆ ขณะบุตรธิดาของเราเติบโตขึ้นและความเข้าใจของพวกเขาเพิ่มขึ้น (ดูแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ท้ายบทความนี้)

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างสำหรับพวกเขา

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมพร้อมสำหรับเราทุกคน (ดู ยอห์น 8:12) ผู้ใหญ่อย่างเรามีโอกาสและความรับผิดชอบที่ต้องเป็นแบบอย่างเช่นกัน วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งซึ่งเราสามารถช่วยให้บุตรธิดาปลอดภัยคือตัวเราต้องเป็นต้นแบบของการเลือกที่ปลอดภัย บุตรธิดาสังเกตวิธีที่บิดามารดาปฏิบัติต่อผู้อื่นและยอมให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อพวกเขา ถ้าทำนงเกี่ยวกับหรือกำลังต่อสู้กับการเสพติดที่ทำให้ท่านหรือครอบครัวอยู่ในอันตราย โปรดขอความช่วยเหลือ ติดต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมืองและผู้ให้คำปรึกษามีอาชีพ รวมทั้งอธิการหรือประธานสมาคมสังเคราะห์ของท่านผู้สามารถช่วยท่านติดต่อกับแหล่งช่วยเหลือที่เหมาะสมของศาสนจักรและชุมชน ท่านสมควรได้รับความปลอดภัยและความเคารพ

เราควรเป็นแบบอย่างของการดูแลความเข้มแข็งทางวิญญาณของเราเช่นกัน บุตรธิดาของเราเห็นเราสวดอ้อนวอนหรือไม่ พวกเขาู้หรือไม่ว่าเราอ่านพระคัมภีร์ พวกเขาเคยได้ยินประจักษ์พยานของเราหรือไม่ ครอบครัวเราสวม “ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า” ตอนเช้าก่อนออกไปในโลกหรือไม่ (ดู เอเฟซัส 6:11-18; หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:15-18)

“ยิ่งเด็กรู้สึกถึงความรักมากเท่าใด เขาจะยิ่งเปิดใจมากเท่านั้น” ซีสเตอร์โจนส์กล่าว “. . . เรา ต้องเป็นฝ่ายเริ่มการสนทนาและไม่รอให้เด็กมาหาเรา”⁴

คุณแม่คนหนึ่งพบว่าช่วยได้ถ้าถามลูกๆ ของเธอทุกคืนว่า “วันนี้ลูกได้ยินคำพูดอะไรบ้างที่ลูกไม่เข้าใจ”

สัญชาตญาณแรกๆ ของลูกๆ อาจจะเป็นการหาคำตอบทางออนไลน์เพราะอินเทอร์เน็ตให้ความช่วยเหลือทันทีและไม่ตัดสิน แต่เราต้องทำให้พวกเขาเชื่อว่า เรา เป็นแหล่งข้อมูลที่ไว้ใจได้มากกว่า นั่นรวมถึงการไม่มีปฏิกริยารุนแรงเกินไปเมื่อลูกบอกเรื่องไม่สบายใจบางอย่างกับเรา ตัวอย่างเช่น ถ้าเราระเบิดอารมณ์เมื่อลูกสารภาพว่าพวกเขาดูสื่อลามก พวกเขาอาจไม่มาขอให้เราช่วยเหลืออีก แต่ถ้าเราตอบสนองด้วยความรัก เรามีโอกาสส่งข่าวสารที่ชัดเจน—ว่าเราต้องการให้พวกเขาพูดคุยกับเรา *ทุกเรื่อง*

ซีสเตอร์โจนส์ตั้งข้อสังเกตว่า “ปัญหาเล็กๆ ที่พูดคุยกันด้วยความรักจะสร้างรากฐานของการตอบสนองด้วยดีเพื่อว่าเมื่อเกิดปัญหาใหญ่ การสื่อสารจะยังเปิดเผยตรงไปตรงมา”⁵

การสนทนาที่คุ้มครองและสำคัญที่สุดที่บิดามารดาสามารถมีกับบุตรธิดาได้คือการสนทนาเกี่ยวกับร่างกายของพวกเขา การสนทนาเหล่านี้ควรรวมถึงคำเรียกอวัยวะต่างๆ อย่างถูกต้อง ข้อมูลเกี่ยวกับสุขอนามัย และสิ่งที่คาดว่าจะเปลี่ยนแปลงในปีต่อไป เราควรพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ คุยกันว่าความใกล้ชิดทางกายและทางอารมณ์เป็นส่วนที่ดีเยี่ยมในแผนของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับเราอย่างไร เราอาจพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ ได้เช่นกัน อาทิ

พระเยซูคริสต์แทนพวกเขา

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงดำหนิคนที่ทำร้ายเด็ก (ดู มัทธิว 18:6) เราสามารถพูดแก่ต่างให้เด็กในชีวิตเราได้เช่นกัน

“เด็กจำเป็นต้องมีคนพูดแทนพวกเขา” ประธานตัสลิน เอช. โอ๊คส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดสอน “และพวกเขาต้องมีผู้ตัดสินใจที่เห็นแก่ความผาสุกของพวกเขาก่อนประโยชน์ส่วนตัวของคนส่วนใหญ่”⁶

แม้เราไม่จำเป็นต้องกลัวเกินเหตุหรือหวาดระแวงผู้อื่น แต่เราควรรับรู้ถึงภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นและตัดสินใจอย่างฉลาดเพื่อความปลอดภัย ผู้นำปฐมวัยควรปฏิบัติตามแนวทางของศาสนจักรเพื่อป้องกันการกระทำทารุณกรรม⁷—มีความคุ้มครองในการให้ครูสองคนอยู่ในห้องเรียนแต่ละห้องและมีคนจากฝ่ายประธานคอยตรวจดูความเรียบร้อยของชั้นเรียน

บิดามารดาและผู้นำควรหารือกันและตัดสินใจว่ามีมาตรการป้องกันเพิ่มเติมที่พวกเขาสามารถใช้ลดภัยคุกคามบางอย่างได้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น อาคารศาสนจักรหลายแห่งมีหน้าต่างกระจกในประตูห้องเรียน ถ้าอาคารของท่านไม่มี ท่านอาจจะให้แจ้งประตูไว้ระหว่งชั้นเรียนและพูดคุยกับตัวแทนบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกในท้องถิ่นเพื่อดูว่าจะเจาะช่องหน้าต่างได้หรือไม่ ไม่ว่ามีการเรียกใด ผู้ใหญ่ทุกคนสามารถเอาใจใส่ในโบสถ์และช่วยเหลือเมื่อต้องการ เช่น ต้อนรับผู้มาเยือนที่เดินเตร่ตามห้องโถง หรือกระตุ้นให้เด็กที่เดินไปมากลับเข้าชั้นเรียน

น่าเศร้าที่บางครั้งเด็กถูกเด็กอื่นทำร้าย ถ้าเราสังเกตเห็นการกลั่นแกล้งหรือการสัมผัสทางกายอย่างไม่เหมาะสมที่โบสถ์หรือที่ใดก็ตาม เราต้องขัดขวางทันที ถ้าเราเป็นผู้นำ เราต้องสมัครใจพูดคุยกับครอบครัวที่เกี่ยวข้อง—แม้การสนทนาเหล่านั้นจะทำให้อึดอัดใจก็ตาม—เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนปลอดภัย จงพูดด้วยความเห็นใจและความชัดเจนเพื่อช่วยสร้างวัฒนธรรมของความเมตตากรุณา

ถ้าเราเชื่อว่าเด็กคนหนึ่งถูกกระทำทารุณกรรม เราควรรายงานข้อกังวลเหล่านั้นกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองทันทีในหลายประเทศ มีสายด่วนให้การบำบัดทางจิตขั้นวิกฤตให้ข้อมูล และความช่วยเหลือ เราควรบอกอิทธิกรเช่นกันหากสงสัยว่ามีการกระทำทารุณกรรม โดยเฉพาะพั้วพันกับคนที่อาจเข้าถึงเด็กผ่านศาสนจักร นอกจากนี้ใช้มาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผู้กระทำผิดเข้าถึงเด็กในวันหน้าแล้ว อิทธิกรยังสามารถให้การปลอบโยนและการสนับสนุนผู้ถูกกระทำทารุณกรรมและช่วยพวกเขาติดต่อกับแหล่งช่วยเหลือเพิ่มเติมจาก Family Services ได้ด้วย

พระเยซูทรงอวยพรพวกเขาทีละคน

พระเยซูทรงรู้จักและทรงอวยพรเด็กทีละคน (ดู 3 นีไฟ 17:21) ในทำนองเดียวกัน เราควรทำความรู้จักเด็กแต่ละคนและพยายามช่วยเหลือเขาอย่างเฉพาะเจาะจง

เราจะทำให้ศาสนจักรปลอดภัยมากขึ้นสำหรับเด็กที่มีโรคประจำตัวได้อย่างไร เรามีแผนช่วยเหลือเด็กปฐมวัยที่พิการหรือไม่ บทเรียนปฐมวัยที่เราสอนมีความละเอียดอ่อนต่อสถานการณ์ครอบครัวที่ต่างกันหรือไม่ เราจะทำอะไรให้ครอบครัวมากขึ้นได้อีกบ้าง

ความเห็นเรื่องการเหยียดผิว คำพูดเหยียดวัฒนธรรมอื่น และเจตคติที่ประณามผู้นับถือศาสนาอื่นไม่ควรมีอยู่ในข่าวสารที่เราแบ่งปัน ในชั้นเรียนปฐมวัยชั้นหนึ่ง เด็กชายคนหนึ่งพูดภาษาเดียวกับเด็กคนอื่นได้ไม่ดื่่นัก เพื่อช่วยให้เขารู้สึกถึงการต้อนรับ ครูจึงพิมพ์เอกสารแจกเป็นสองภาษา การกระทำอันเรียบง่ายของความอาทรแสดงให้เด็กเห็นว่าเรารู้จักและห่วงใยพวกเขาแต่ละคน การกระทำเหล่านี้สามารถเป็นแบบอย่างให้พวกเขาทำตาม

เราอาจค้นพบว่าเด็กบางคนต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน ตัวอย่างเช่น แม้อารมณ์จะแปรปรวนไปบ้างอันเป็นเรื่องปกติขณะเติบโตใหญ่ แต่ถ้าเด็กโกรธ เก็บตัว หรือเศร้านานหลายสัปดาห์ อาจมีปัญหาร้ายแรงมากขึ้นที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากมืออาชีพ แม้นิสัยที่ขอบธรรมอย่างเช่นการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์จะสำคัญ แต่ต้องสนับสนุนช่วยเหลือคน

ที่กำลังเริ่มป่วยทางจิตหรือเผชิญกับความบอบช้ำทางใจบ่อยขึ้น การเมินเฉยต่อสถานการณ์จะไม่ทำให้สภาพบางอย่างดีขึ้น ในหลายๆ ด้าน อธิกรสามารถให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่บุคคลและครอบครัวเพื่อขอคำปรึกษาผ่าน Family Services หรือผู้ช่วยเหลือรายอื่น

พระเยซูทรงให้พวกเขาเป็นตัวของตัวเอง

ขณะคัมครองเด็ก พระเยซูทรงให้พวกเขาเป็นตัวของตัวเองเช่นกัน พระองค์ทรงชี้ให้ดูเด็กเป็นตัวอย่าง (ดู มัทธิว 18:3) หลังจากพระองค์เสด็จเยือนพื้นที่ของทวีปอเมริกา เด็กเล็กสามารถสอน “เรื่องอัศจรรย์” ให้ผู้ใหญ่ (3 นิไฟ 26:16)

เราสามารถให้เด็กที่เรารู้จักเป็นตัวของตัวเองโดยสอนให้พวกเขาเรียนรู้ว่าพระวิญญาณตรัสกับพวกเขาอย่างไรและจากนั้นให้ทำตามพระวิญญาณเมื่อตัดสินใจ—ช่วยพวกเขาพัฒนาตัวกรองภายในเพื่อชี้้นำการกระทำของพวกเขา ดังที่ซิสเตอร์โจนส์สอน “เราจำเป็นต้องช่วยบุตรธิดาสร้างการใช้เหตุผลในตนเองถ้าต้องการ [ตัดสินใจให้ปลอดภัย]”⁸ แนวคิดบางประการต่อไปนี้ทำให้ครอบครัวอื่นเป็นตัวของตัวเอง:

- คุณแม่คนหนึ่งสอนให้ลูกเอาใจใส่ “ความรู้สึกอะใจ” และระวังเวลาอยู่กับคนทำทาง “เจ้าเล่ห์” คำสอนนี้ได้ผลเมื่อมีคนพยายามชักชวนลูกชายเธอให้เดินตามพวกเขาเข้าไปในห้องน้ำ เขาเอาใจใส่ความรู้สึกเตือนและปฏิเสธ
- บางครอบครัวสร้างแผนหลบหนีล่วงหน้าไว้ใช้ยามเผชิญหน้ากับสิ่งที่อันตราย ตัวอย่างเช่น แผนหลบหนีของครอบครัวหนึ่งเรียกว่า “ชนแล้วยอก” ประกอบด้วยการปิดหน้าต่างคอมพิวเตอร์และบอกพ่อแม่ทันทีถ้าภาพไม่ดีปรากฏ ลูกๆ ของพวกเขาไม่เคยสงสัยว่าจะรับมือกับสิ่งไม่ดีด้วยวิธีใด—พวกเขารู้ว่าต้องทำอะไร!
- อีกครอบครัวหนึ่งสร้างรหัสคำที่ลูกๆ สามารถส่งข้อความบอกพ่อแม่หรือพูดทางโทรศัพท์ ถ้าพวกเขาต้องการให้ไปรับทันที
- ท่านจะช่วยลูกฝึกพูดว่า “ไม่!” เมื่อมีคนพยายามชักชวนพวกเขาให้ทำสิ่งที่พวกเขาอึดอัดไม่สบายใจ เด็กทุกคนควรรู้ว่าพวกเขาสามารถขอความช่วยเหลือได้ และพวกเขาควรขอต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าจะปลอดภัย

บทบาทของผู้ใหญ่ของเรา

ขอให้เรานึกถึงเหตุการณ์ใน 3 นิไฟ 17 อีกครั้ง เมื่อพระเยซู “ทรงพาเด็กเล็กๆ ของพวกเขามา, ที่ละคน, และประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา . . . และไฟล้อมรอบพวกเขา; และเทพปฏิบัติต่อพวกเขา” (ข้อ 21, 24) บางทีประเด็นสำคัญของเรื่องนี้ไม่เพียงสอนให้เรารู้ว่าเด็กสำคัญเพียงใดเท่านั้นแต่แสดงให้เห็นว่าผู้ใหญ่อย่าง เรา ควรมียุทธศาสตร์ เราเป็นผู้ดูแลคนรุ่นต่อไป เรา ควรเป็นเทพที่ล้อมรอบและดูแลเด็กๆ ขอให้เรามองพระเยซูเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมพร้อมต่อไปแล้วทำสุดความสามารถเพื่อให้เด็กเล็กๆ แวดล้อมไปด้วยความรักและความคุ้มครอง ■

อ้างอิง

1. ดูพระคัมภีร์อ้างอิงใต้แต่ละหัวข้อในบทความนี้เพื่อหาเรื่องราวเหล่านี้ในพระคัมภีร์
2. ดู “Child Maltreatment (Child Abuse),” World Health Organization, who.int/violence_injury_prevention/violence/child/en.
3. จอย ดี. โจนส์, “การรับมือกับสื่อลามก: ป้องกัน ตอบสนอง และเยียวยา,” *เลียโฮนา*, ต.ค. 2019, 38.
4. จอย ดี. โจนส์, “การรับมือกับสื่อลามก,” 39, 40.
5. จอย ดี. โจนส์, “การรับมือกับสื่อลามก,” 39.
6. ดัลลีน เอช. ไอคส์, “จงปกป้องเด็กๆ,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 43.
7. ดู “Preventing and Responding to Abuse,” newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
8. จอย ดี. โจนส์, “การรับมือกับสื่อลามก,” 40.

แหล่งข้อมูลออนไลน์ที่เป็นประโยชน์

- Abuse.ChurchofJesusChrist.org
- OvercomingPornography.Ilds.org
- “Abuse,” Gospel Topics, topics.Ilds.org

เกร็ดความรู้สำหรับการคุ้มครองเด็ก

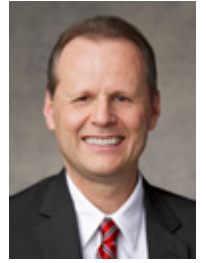
ที่บ้าน

- สร้างแผนให้ครอบครัวอยู่ห่างจากสื่อไม่ดีหรือหนีให้พ้นสถานการณ์ที่เป็นอันตราย
- พุดคุยให้เหมาะกับวัยเกี่ยวกับร่างกาย เรื่องทางเพศ และความใกล้ชิด

ที่โบสถ์

- ทำตามแนวทางการสอนของศาสนจักร รวมถึงการให้ผู้ใหญ่สองคนอยู่ในห้องเรียนทุกห้อง
- ส่งเสริมวัฒนธรรมของความเมตตา กรุณาและอย่าปล่อยให้กลั่นแกล้งกัน

โดย เอ็ดเวิร์ด
โซนี่ แอล. คอช
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เป็น หรือ เคยเป็น: นั่นคือคำถาม

เราถูกคาดหวังให้ตัดสินใจ เราต้องตัดสินใจ
แต่เราต้อง *ไม่* เหมารวมหรือตั้งฉายาให้ใคร

ทหลายปีก่อนข้าพเจ้ากับภรรยาไปเยือนปราสาทครอนบอร์กในเมืองเฮลซิงเงอร์ เดนมาร์ก บทละครเรื่อง *Hamlet* ของวิลเลียม เชกสเปียร์ทำให้ปราสาทแห่งนี้มีชื่อเสียง ขณะเดินตามทางเดินในปราสาท ความคิดเราเต็มไปด้วยภาพเหตุการณ์และบทสนทนาจากละคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามโด่งดังของแฮมเล็ตที่ว่า “เป็นหรือตาย: นั่นคือคำถาม”

แต่จากนั้นข้าพเจ้าก็คิดถามตัวเองด้วยคำถามที่ตรงประเด็นกว่านั้นว่า “เป็นหรือ *เคยเป็น*: นั่นคือคำถาม”

ยอมปรับปรุง

น่าเสียดายที่บ่อยครั้งเราใช้คำตราหน้าเมื่อพูดถึงผู้อื่น ตัวอย่างเช่น เราอาจพูดว่า

- “*เอ็ดเวิร์ดบราวน์เป็นผู้สอนศาสนาที่เกียจคร้าน*” แทนที่จะพูดอย่างนั้นเราควรพูดว่า “*หมูนี้อีลเดอว์บราวน์ไม่ได้ทำงานหนักเท่าไร* แต่ผมเชื่อว่าเขาปรับปรุงได้”
- “*แมรี่เป็นคนไม่เคร่งศาสนา*” เราน่าจะพูดว่า “*แมรี่ไม่สนใจศาสนา แต่เธออาจจะรู้สึกถึงพระวิญญาณถ้าฉันแสดงประจักษ์พยานให้เธอฟัง*”

เมื่อเราพูดว่าคนบางคน *เป็น* อย่างนั้นอย่างนี้ เราสามารถลงเอยด้วยการตั้งฉายาหรือเหมารวม ตัดสินโดยไม่เห็นว่าคนนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงได้ แต่เมื่อเราพูดว่า *เคยเป็น* เราบอกเป็นนัยว่าเราเชื่อว่าคนนั้นเติบโตและก้าวหน้าได้

ผิดไหมที่จะตัดสิน

งานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลส่วนใหญ่ให้คำสอนต่อไปจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “อย่าพิพากษา เพื่อพระเจ้าจะไม่ทรงพิพากษาท่านทั้งหลาย” (มัทธิว 7:1) แต่งานแปลของโจเซฟ สมิทให้ความกระจ่างว่า “อย่าตัดสิน *อย่างไม่ชอบธรรม . . . แต่จงตัดสินด้วยการตัดสินที่ชอบธรรม*” (ใน มัทธิว 7:1 เซ็งอรรถ a; [ฉบับภาษาอังกฤษ] เน้นตัวเอน)

แท้จริงแล้วเป็นเรื่องยอมรับได้—และแม้ถึงกับคาดหวัง—ให้เราใช้การตัดสินขณะที่เราประเมินค่า ประเมินผล แยกแยะสถานการณ์ และทำการตัดสินใจสำคัญอย่างยิ่งที่จะจะใช้การตัดสินที่ชอบธรรมขณะปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้คน

ตัวอย่างเช่น เราควรประเมินอย่างไรรอบคอบว่าจะแต่งงานกับใคร ใช้ดุลพินิจเข้าใจเจตนาของบางคน หรือประเมินความสามารถในการทำงานมอบหมายด้านอาชีพให้ลุล่วง

เราควรประเมินการกระทำหรือคุณสมบัตินั้นโดยใช้มาตรฐานของพระเจ้าเสมอตามที่อยู่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์เหนือสิ่งอื่นใด เราควรแน่ใจว่าการตัดสินของเราไม่พยายามกำหนดนิยามให้อย่างไร้เมตตา เหมารวมอย่างรวดเร็ว หรือตั้งฉายาให้ผู้อื่นอย่างไม่สมควร

สามารถเปลี่ยนได้

เราใช้การตัดสินที่ไม่ชอบธรรมเมื่อเราพูดถึงนิสัยใจคอของผู้อื่นอย่างไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราบอกเป็นนัยโดยการทำเช่นนั้นว่าพวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนได้ในปฏิสัมพันธ์ทั้งหมดของ

เรากับผู้อื่น เราควรจำไว้ว่าเพราะการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้า เราแต่ละคนจึงสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ ลองพิจารณาตัวอย่างเหล่านี้จากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

- พระองค์ตรัสกับหญิงที่ถูกจับฐานล่วงประเวณีว่า “ไปเถิด และจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก” (ยอห์น 8:11)
- พระองค์รับสั่งกับชายคนหนึ่งที่ถูกตรึงกางเขนข้างพระองค์ว่า “วันนี้ท่านจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม” (ลูกา 23:43)
- เมื่อฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระองค์ยังคงเห็นศักยภาพของเปโตรและทรงสอนเขาทั้งที่เปโตรเคยปฏิเสธพระองค์สามครั้ง (ดู มัทธิว 26:34 และ ยอห์น 21:15–17)
- พระองค์รับสั่งกับซาโลผู้ข่มเหงวิสุทธิชนให้กลับใจ เขาโลผู้กลายเป็นเปาโลเชื่อฟังและกลายเป็นคนชอบธรรม (ดู กิจการ 9:3–6)

พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นเลิศในการให้โอกาสครั้งที่สอง—ครั้งที่สาม และครั้งที่สี่ด้วย พระองค์ทรงสอนเราว่าต้องให้อภัย “เจ็ดสิบครั้งคุณเจ็ด” (มัทธิว 18:22) พระองค์ทรงเป็นองค์เดียวที่ดำเนินพระชนม์ชีพพร้อมบนแผ่นดินโลกแต่เพราะพระชนม์ชีพ คำสอน การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และโดยผ่านศาสนพิธีของพระกิตติคุณ เราจึงสามารถเป็นคนดีพร้อมได้ในวันนี้ การพูดถึงพี่น้องของเราในทำนองที่แสดงให้เห็นความไม่เชื่อว่าพวกเขาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ย่อมแสดงให้เห็นความไม่เชื่อใน

เดชานุภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์เช่นกัน

ภายนอกและภายใน

ข้อเท็จจริงของชีวิตคือเรามักตัดสิน (และถูกตัดสิน) ตามที่เห็นครั้งแรก อย่างไรก็ตาม เราอยู่ในอันตรายของการตัดสินอย่างไม่ชอบธรรมเมื่อเราตัดสินตามที่เราเห็นครั้งแรกเท่านั้นและไม่ประเมินอุปนิสัยแท้จริงของบุคคล

“พระยาเวห์ไม่ได้ทอดพระเนตรเหมือนที่มนุษย์ดู เพราะมนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระยาเวห์ทอดพระเนตรจิตใจ” (1 ซามูเอล 16:7) พระเยซูทรงเรียกคนหน้าซื่อใจคดในสมัยของพระองค์ว่าเป็นเหมือน “อุโมงค์ฝังศพที่ฉาบด้วยปูนขาวข้างนอกดูงดงาม แต่ข้างในเต็มไปด้วย . . . ทุกอย่างที่โสโครก” (มัทธิว 23:27)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมิได้ทรงสอนว่ารูปลักษณ์ภายนอกที่สุภาพดูดีไม่ใช่เรื่องดี แต่อุปนิสัยภายในของชายหรือหญิง (สภาพทางวิญญาณและศีลธรรม) สำคัญกว่ามาก ลองนึกถึงพระวิหารที่งดงามของเราระเบิดโดยรอบสวยงาม แต่สิ่งที่สำคัญกว่านั้นคือศาสนพิธีที่ประกอบในนั้น

ผู้สอนศาสนาต้องรักษามาตรฐานเครื่องแต่งกายและการดูแลบุคลิกภาพภายนอกด้วย โดยการเป็นคนสะอาด แต่งกายสุภาพ และใช้ภาษาที่เหมาะสม พวกเขาเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่คนที่ได้มารู้จัก พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ผ่านสิ่งที่เห็นและได้ยินจากผู้สอนศาสนา

ใช้การสังเกตเห็น

เมื่อเราพยายามตัดสินอย่างชอบธรรม สิ่งสำคัญที่ต้องใช้การสังเกตเห็น คู่มือพระ

คัมภีร์กล่าวว่า การสังเกตเห็นคือ “เข้าใจหรือทราบบางสิ่งบางอย่างผ่านอำนาจของพระวิญญาณ . . . ของประทานนี้รวมถึงการสำเนียงอุปนิสัยที่แท้จริงของผู้คนตลอดจนที่มาและความหมายของการแสดงให้ประจักษ์ทางวิญญาณ” (“สังเกตเห็น, (การ), ของประทานแห่ง)

บางครั้งคนที่ชั่วร้ายข้างในใช้ภาพลักษณ์ทางโลกเพื่อพยายามหลอกเรา ให้คิดว่าพวกเขาควรแก่การเลียนแบบพวกเขา “ฉลาดในสายตาของตัวเองและเนียนแหลมในสายตาของตน” (อิสยาห์ 5:21; 2 โนห์ไฟ 15:21) พระผู้ช่วยให้รอดทรงสามารถมองเห็นการเสแสร้งนี้ และทรงสามารถสังเกตเห็นพลังแห่งอุปนิสัยและเจตนาบริสุทธิ์ของใจในบรรดาคนต่ำต้อยที่สุดและผู้ที่ถูกกดขี่

แอลมาใช้การสังเกตเห็นเช่นนั้นเมื่อเขาพูดกับคนที่ “คนทั้งปวงดูถูกพวกเขา เพราะความยากจนของพวกเขา” ทว่าได้รับพรเพราะพวกเขาถ่อมตนและ “ใจนอบน้อม” (ดู แอลมา 32:5-8)

เราควรจดจำว่า “สิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า . . . ต้องวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญาณ” (1 โครินธ์ 2:14) เมื่อเรามองผู้อื่นตั้งที่พระบิดาในสวรรค์ทรงมองพวกเขา การสังเกตเห็นจะช่วยให้เราใช้การตัดสินที่ชอบธรรม

การตัดสินที่ชอบธรรม

ทุกวันของชีวิตเราตัดสินโดยการประเมินค่า ประเมินผล และแยกแยะ แต่พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราตัดสินอย่างชอบธรรม ในฐานะสานุศิษย์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ คำพูดและการ

กระทำของเราควรแสดงให้เห็นว่าเรามีเมตตา รัก และยินดีช่วยเหลือ

ในฐานะผู้ตัดสินที่ชอบธรรม เราต้องทำให้แน่ใจว่าเราเอาใจใส่อุปนิสัยของบุคคลมากกว่ารูปลักษณะภายนอกของพวกเขา ขณะเดียวกันเราควรจำไว้ว่าทุกวันเราสร้างความประทับใจแรกจากลักษณะท่าทางของเราและคำพูดที่เราใช้ คนส่วนใหญ่จะอยากรู้อุปนิสัยของเราและ

ข่าวสารของพระกิตติคุณมากขึ้นถ้ารูปลักษณะภายนอกของเราสะท้อนคุณค่าอันสูงส่งของข่าวสารนั้น

พระเจ้าและพระอาจารย์ของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงแสดงต้นแบบที่สมบูรณ์แบบให้เราดำเนินตามขณะเราพยายามตัดสินอย่างชอบธรรม เราควรทำ—ดังที่พระองค์ทรงทำ—ให้สิ่งที่เราเห็นเพียงผิวเผินกับสิ่งที่อยู่ในใจแต่ละบุคคลสมมูลกัน ■

ทัศนียภาพทางสถาปัตยกรรมโดยสถาปนิก ไอริม โป๊ปและฮาโรลด์ ดับเบิลยู. เบอร์ดัน
 ขวา: ลวดลายแกะสลักหนึ่งในสี่ด้านรอบพระวิหาร หมายถึงสมัยการประทานสิทธิ์ สมัยของพระกิตติคุณ

งานประดับแสดงภาพพระวิหารแปดแห่งแรกของศาสนจักร ลาดีเอออยู่ด้านล่างตรงกลาง

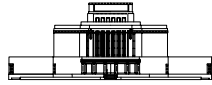

กลาง: ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ในการอุทิศพระวิหารที่ลาอีเอ
 บน: ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (ซ้ายสุด) ในลาอีเอ ทำนอุทิศสถานที่ก่อสร้างพระวิหารเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1915

ลวดลายแกะสลักความเป็นมารดาโดย อวาร์ด แฟร์แบงค์ส
 ซ้าย: สมาชิกมารวมกันที่พระวิหาร (ค.ศ. 1920)

พระวิหารลาอีเอ ฮาวาย

ศตวรรษของการรวม

พระวิหารลาอีเอ ฮาวายที่
ได้รับการอุทิศเมื่อ 100 ปี
ที่แล้วทำให้วิสุทธิชนได้มา
รวมกันเพื่อรับพรพระวิหาร
ขณะพระกิตติคุณเริ่มแผ่
ขยายไปทั่วโลก

โดย คลินตัน ดี. และแอนเจลา อาร์. คริสเตนเซ็น
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา บราเดอร์คริสเตนเซ็น
ทำงานให้แผนกประวัติศาสตร์จักร

หนึ่งในพันธกิจสำคัญของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์ในยุคสุดท้ายคือจัดเตรียม
พรพระวิหารให้คนของโลก ทุกคนเป็น
และคนตาย ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
สมิธสอนว่า “จุดประสงค์ของการรวม . . .
ผู้คนของพระเจ้าเป็นเจ้าในทุกยุคทุกสมัย
ของโลกคือ . . . สร้างพระนิเวศน์แต่พระเจ้าซึ่งที่นั่นพระองค์ทรง
สามารถเปิดเผยศาสนพิธีของพระนิเวศน์พระองค์แก่ผู้คนของ
พระองค์”¹

ต้นศตวรรษที่ 20 มีพระวิหารเปิดดำเนินการเพียงสี่แห่งบน
แผ่นดินโลก ทุกแห่งตั้งอยู่ในยูทาห์ ด้วยเหตุนี้ การรวมตัวกันมา
ยูทาห์จึงเป็นช่องทางแรกของการได้รับพรพระวิหาร ในปี 1919
สถานการณ์เปลี่ยนแปลง วันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1919 ประธาน
ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ (1856–1945) อุทิศพระวิหารลาอีเอ ฮาวาย นี้
เป็นจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ในการฟื้นฟูเมื่อพรพระวิหารไป
ถึงชนหลายชาติ

พระวิหารลาอีเอ ฮาวายเป็นพระวิหารนานาชาติแห่งแรกใน
หลายๆ ด้าน พระวิหารแห่งนี้รับใช้สมาชิกจากฮาวาย นิวซีแลนด์
ซามัว ตองกา ตาฮีตี ญูปูน และออสเตรเลียทันที เมื่อศาสนจักร
เติบโตต่อเนื่องทั่วแปซิฟิกและเอเชีย จำนวนประเทศที่ได้รับพร
จากพระวิหารแห่งนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ปีนี้เป็นปีที่ 100 ของหลักไมล์สำคัญนี้ในการรวมอิสราเอลทั้ง
สองด้านของม่าน

การรวมจากซามัว

หมู่เกาะซามัวอยู่ห่างจากฮาวายราว 2,500 ไมล์ (4,023
กิโลเมตร) ในปี 1919 จอห์น คิว. อตัมส์ประธานคณะเผยแผ่
ในซามัวกล่าวว่า “เมื่อพระวิหารที่ลาอีเอเสร็จสมบูรณ์ ดูเหมือน
คนของเรามีความปรารถนาแรงกล้าขึ้นมาทันทีในการสะสม
ทรัพย์สินของโลกนี้ให้มากพอจะไปพระวิหาร” ตัวอย่างเช่น อุเล-
ลิโอ อนาคต รับใช้เป็นผู้สอนศาสนานาน 20 ปีโดยไม่ได้รับค่าจ้าง
เพราะการเสียสละหลายปีของเขา เขาจึงมีเงินไม่พอเดินทางไป
พระวิหาร บราเดอร์อนาเอจึงขายทุกอย่างที่เขาเป็นเจ้าของและ
รวบรวมเงินได้ 600 หรือ 700 ดอลลาร์สหรัฐ² บราเดอร์อนาเอ
กับชาวซามัวคนอื่นๆ เสียสละทุกอย่างเพื่อย้ายไปลาอีเอในช่วง
ทศวรรษ 1920

ภาพปกและปกหลังพระวิหารลาอีเอฮาวาย: วิกิสนเทศจักร;
ภาพปกหน้าของพระวิหารลาอีเอ ฮาวาย โดย มาร์กา จอห์นสัน

ครอบครัวหนึ่งซื้อเลโอตามาถึงฮาวายในวันปีใหม่ ค.ศ. 1923 วอลีน เลโอตาวยืดขาจนจำได้ว่า “[วิว] พระวิหารที่เราเห็นครั้งแรก... เป็นภาพสวยงามที่สุด”³ สองสัปดาห์ต่อมา อาอีวาโอกับมาตาลาพ่อแม่ของวอลีนได้รับเอ็นดาวเมนท์และผนึกเป็นครอบครัว ลูกๆ ได้รับการผนึกกับพวกเขาเช่นกัน ครอบครัวเลโอตาวย้ายไปอยู่อย่างซื่อสัตย์ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าเป็นเวลา 50 ปี ร่างของพวกเขาฝังไว้ “ใกล้พระวิหารที่พวกเขารักมาก”⁴ ปัจจุบัน ลูกหลานที่ซื่อสัตย์หลายร้อยคนของพวกเขายังอาศัยอยู่ทั่วฮาวาย

ภารกิจที่เป็นไปไม่ได้

ขณะที่สมาชิกจำนวนมากในแปซิฟิกออกจากภูมิลำเนาและอพยพไปฮาวาย หลายออร์ดและหลายสาขาจากหลายประเทศจัดกลุ่มทัวร์ไปพระวิหารแห่งนี้ เรียกว่าการเดินทางระยะสั้น การรวมทางวิญญาณในรูปแบบนี้เตรียมทางให้สมาชิกศาสนจักรได้เดินทางไปรับศาสนพิธีพระวิหารแล้วกลับบ้านมาสร้างศาสนจักรในประเทศชาติของตน

ที่การอุทิศ ประธานแกรนท์สวดอ้อนวอนขอพระเจ้าทรงเปิดทางให้วิสุทธิชนในนิวซีแลนด์และหมู่เกาะแปซิฟิกทั้งหมด ให้พวกเขาทำลำดับเชื้อสายเพื่อจะมาพระวิหารและเป็นผู้ช่วยบรรพชนของพวกเขาให้รอด

การเดินทางไปพระวิหารเริ่มต้นด้วยวิสุทธิชนชาวเมารีกลุ่มหนึ่งในนิวซีแลนด์เพียงหกเดือนหลังการอุทิศ แม้จะห่างจากฮาวาย 5,000 ไมล์ (8,045 กิโลเมตร) แต่วิสุทธิชนเหล่านี้ชื่นชมยินดีกับข่าวการอุทิศ

วอลีมาเตกับเฮนี อนารู ประารถนจะเป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มแรกที่เดินทางไปพระวิหาร ทว่าภารกิจนี้ดูเหมือนเป็นไปไม่ได้เพราะความยากจนของครอบครัวและต้องใช้เงินค่าเดินทาง 1,200 ปอนด์นิวซีแลนด์—เงินก้อนใหญ่พวกเขาจะต้องอาศัยปาฏิหาริย์

ครอบครัวอนารูทำตามคำแนะนำของศาสตราจารย์และรวบรวมบันทึกลำดับเชื้อสายของพวกเขาเป็นเวลาหลายปี บันทึกเหล่านั้นกองเป็นตั้งๆ ขณะครอบครัวอนารูรอให้เกิดปาฏิหาริย์ วิวินิจฉัยของพวกเขารู้อถึงศรัทธาของพ่อ

แม่ “คุณแม่ไม่เคยสิ้นหวังว่าจะ [ไม่] ได้คุกเข้ากับพระบิดาที่แทนพระวิหาร”

ปาฏิหาริย์เกิดขึ้น วอลีมาเตได้รับสัญญาว่าจ้างจากรัฐบาลนิวซีแลนด์ให้ทำโครงการพัฒนาที่ดินโครงการใหญ่ รายได้ของเขาจากโครงการนี้ทำให้มีเงินสดที่ได้รับล่วงหน้ามากพอจ่ายค่าเดินทางไปฮาวาย วอลีมาเตกับเฮนีเอาชนะความกลัวเรื่องการเดินทางข้ามมหาสมุทรและเดินทางไปฮาวายกับกลุ่มวิสุทธิชน 14 คนในเดือนพฤษภาคม ปี 1920 พวกเขาได้รับเอ็นดาวเมนท์และการผนึก ความเป็นไปไม่ได้เกิดขึ้นแล้ว

เรื่องราวของอนารูเป็นเพียงหนึ่งในหลายพันเรื่องเกี่ยวกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เดินทางไปพระวิหารลาอีเอ ฮาวายเพื่อรับศาสนพิธีและทวงสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้ในพระนิเวศน์ของพระองค์ ทั้งหมดนี้เรียกร่องการเสียสละมาก แต่ทำให้เกิดวิสุทธิชนที่เข้มแข็งขึ้น วิสุทธิชนผู้กลับมาภูมิลำเนาและพร้อมนำศาสนจักร⁵

การรวมทางวิญญาณจากเอเชีย

หลังสงครามโลกครั้งที่สองและการสถาปนาศาสนจักรอีกครั้งในญี่ปุ่น วิสุทธิชนที่นั่นจัดการเดินทางไปพระวิหารครั้งแรกของชาวเอเชีย ในปี 1965 เครื่องบินพาวิสุทธิชนที่รักดีเต็มลำ 165 คนเดินทางจากโตเกียวไปฮาวายเพื่อรับศาสนพิธีพระวิหาร การเดินทางครั้งนี้ทำให้ศาสนจักรในญี่ปุ่นเข้มแข็งอย่างไม่น่าเชื่อ เก้าสิบห้าเปอร์เซ็นต์ของ

1850

ค.ศ. 1850: ผู้สอนศาสนามาถึงอาณาจักรฮาวายเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

ค.ศ. 1855: โจเซฟ เอฟ. สมิธรับใช้งานเผยแผ่ครั้งแรกของท่านในฮาวาย

1875

ค.ศ. 1865: ศาสนจักรซื้อที่ดินในลาอีเอเพื่อสร้างอาคารประชุม อาคารหลังนี้ย้ายไปเมื่อปี 1916 เพื่อให้พระวิหารเข้ามาแทน

1900

ค.ศ. 1915: ประธาน โจเซฟ เอฟ. สมิธประกาศสร้างพระวิหารลาอีเอ ฮาวาย

27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1919: ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ (ภาพบนตรงกลาง) อุทิศพระวิหาร

ค.ศ. 1920: วอลีมาเต อนารู เดินทางจากนิวซีแลนด์ไปพระวิหาร

1925

ค.ศ. 1923: ครอบครัวเลโอตา (ล่าง) ย้ายจากซามัวไปลาอีเอ

สมาชิกเหล่านี้ยังแข่งขันในศาสนจักร ต่อมาสมาชิกห้าคนเป็นประธานพระวิหารในแผ่นดินเกิด รวมทั้งเอลเดอร์โยชิฮิโกะ คิคุชิเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนแรกจากญี่ปุ่น⁶

ในปี 1970 สมาชิกชาวเกาหลีกลุ่มหนึ่งเดินทางไปลาอีเอ ซอยวุกวอนประธานสาขากล่าวว่า “เราไปพระวิหารและนั่นเปิดจิตใจเราให้รับรู้ว่าเราจะรับความรอดได้อย่างไร แผนนิรันดร์กลายเป็นจริง ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็งขึ้นมากจนยากจะอธิบาย นับเป็นพรอย่างยิ่งสำหรับคนเกาหลีที่ได้มีโอกาสเข้าพระวิหาร”⁷

การรวมผู้วายชนม์ที่เป็นญาติของเรา

เมื่อศาสนพิธีพระวิหารมีให้แก่ประชาชนชาติหนึ่ง ศาสนพิธีเหล่านี้ไม่เพียงนำพรของพระเจ้าไปให้คนที่ยังมีชีวิตในประเทศของตนเท่านั้นแต่นำไปให้คนอื่นอีกด้านหนึ่งของม่านจากประเทศนั้นด้วย สมาชิกในประเทศแถบเอเชียรู้สึกถึงพรนี้ ประเทศที่วัฒนธรรมของพวกเขาบันทึกลำดับเชื้อสายไว้อย่างละเอียดมานานหลายศตวรรษ

พ่อแม่ของไควซุนหลุงอพยพจากจีนมาฮาวาย เขาเกิดที่เกาะคาไวในปี 1894 และรับบัพติศมาในปี 1944 ตรงกับวันเกิดปีที่ 50 ของเขา บราเดอร์หลุงสอนประวัติครอบครัวที่โบสถ์และบอกชั้นเรียนของเขาว่า “คืนหนึ่งผมมีนิมิตเห็นญาติที่สิ้นชีวิตแล้วหลายคนก็วิ่งมามีเรียกผมให้ไปทำงานแทนพวกเขา” สามวันต่อมาเขาได้รับลำดับเชื้อสายของเขา

จากคุณลุงในประเทศจีน 22 หน้าเป็นอักษรภาษาจีนแสดงให้เห็นบรรพชนของเขาย้อนกลับไปถึง ค.ศ. 1221 พวกเขาเก็บเกสรดอกไม้และจูลินา ลูกสะใภ้ทำศาสนพิธีในพระวิหารให้ครอบครัวไปหลายพันคน ต่อมาเกสรดอกไม้กับจูลินา หลุงรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในฐานะประธานและภรรยาประธานพระวิหารลาอีเอตั้งแต่ปี 2001 ถึง 2004⁸

การรวมดำเนินต่อไป

พระวิหารลาอีเอ ฮาวายที่ตั้งอยู่ตรงจุดตัดกันของแปซิฟิกระหว่างอเมริกากับเอเชียได้เปิดประตูของพรพระวิหารให้หลายประชาชาติ ด้วยเหตุนี้การรวมอิสราเอลจึงกลายเป็นการรวมทางวิญญาณอันดับแรกเมื่อสมาชิกสามารถรับพรพระวิหารแล้วกลับไปสร้างศาสนจักรในแผ่นดินเกิด โอกาสนี้ช่วยขยายพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูไปถึงคนมากมายหลายวัฒนธรรมในทั้งสองด้านของม่าน

ขณะที่เราเฉลิมฉลองปีที่ 100 ของพระวิหารลาอีเอ ฮาวาย เรามีสิทธิพิเศษที่ได้เห็นหลักไมล์ในการฟื้นฟูและสัมฤทธิ์ผลตามคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์เจคอบในพระคัมภีร์มอรมอนที่ว่า “พระสัญญาของพระเจ้ากับพวกเขาผู้ที่อยู่บนหมู่เกาะในทะเลนั้นสำคัญยิ่ง” (2 นีไฟ 10:21) ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 448.
2. ดู James Adams Argyle, comp., “The Writings of John Q. Adams,” 14, FamilySearch.org.
3. Vailine Leota Niko, in Clinton D. Christensen, comp. *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i* (2019), 70–71.
4. Aivao Frank Leota (1878–1966), FamilySearch.org.
5. ดู Christensen, *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i*, 64–65.
6. ดู Christensen, *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i*, 114–17.
7. Choi Wook Whan, in “Going to the Temple Is Greatest Blessing,” *Church News*, Apr. 17, 1971, 10.
8. ดู Christensen, *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i*, 166.

1950

ค.ศ. 1965: การเดินทางไปพระวิหารครั้งแรกของคนเอเชียเมื่อวิสุทธิชนชาวญี่ปุ่น 165 คนมาถึงฮาวาย

ค.ศ. 1970: วิสุทธิชนจากเกาหลีสมทบกับวิสุทธิชนชาวญี่ปุ่นเดินทางไปพระวิหาร

1975

13 มิถุนายน ค.ศ. 1978: ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์อุทิศพระวิหารซ้ำหลังการต่อเติมครั้งใหญ่ ท่ามกลางประธานอื่น. เอ็ดคันแทนเนอร์ (บน) ไปเยือนศูนย์วัฒนธรรมโปลินีเซียนด้วย

2000

21 พฤศจิกายน ค.ศ. 2010: ประธาน โรมัส เอส. มอนสันอุทิศพระวิหารซ้ำหลังจากกระดืบการดำเนินงานใหม่

2015

ทรงนำไปหาโมนิกา

เมื่อดิฉันอาศัยอยู่ในเซาเปาลู บราซิล ดิฉันรู้จักสตรีที่พิเศษคนหนึ่งชื่อกรากซา เธอเป็นสตรีที่น่ารัก มีน้ำใจ และเป็นเพื่อนกับทุกคน

กรากซาเป็นคู่เี่ยมสอนของดิฉัน เธอเป็นคุณแม่ลูกสาม ทำงานนอกเวลา และไม่มีรถยนต์หรือโทรศัพท์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เธอหยุดรับใช้

ดิฉันมองเห็นหน้าต่างบานหนึ่งของบ้านเธอจากกระเบื้องบ้านของดิฉัน เมื่ออยู่บ้าน กรากซาจะวางผ้าสีแดงไว้ที่หน้าต่างบานนั้นเพื่อให้สัญญาณว่าเธอพร้อมจะไปเยี่ยม เธอไม่เคยหาข้ออ้างที่จะไม่รับใช้ ดิฉันมักจะนึกถึงสัญญาณของกรากซา และแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของการรับใช้

กกรากซาจะวางผ้าสีแดงไว้ที่หน้าต่างบานนั้นเพื่อให้สัญญาณว่าเธอพร้อมจะไปเยี่ยม

อย่างเรียบง่ายและซื่อสัตย์ของเธอ ประสพการณ์หนึ่งโดดเด่นเป็นพิเศษในความคิดดิฉัน เราเตรียมและสวดอ้อนวอนก่อนไปเยี่ยมพี่น้องสตรีคนหนึ่งของเรา เมื่อเข้าไปใกล้บ้านเธอ เรากลับพบว่าเราขับรถมาบ้านของพี่น้องสตรีอีกคนหนึ่ง! เราได้รับมอบหมายให้เยี่ยมพี่น้องสตรีคนนี้ เธอเป็นคุณแม่ที่แข็งขันน้อยของลูกเล็กๆ สองคน แต่วันนั้นเราไม่ได้วางแผนไปเยี่ยมเธอ เพราะเราอยู่ที่นั่นแล้ว เราจึงเคาะประตู แต่ไม่มีใครมารับ

เราตัดสินใจยืนรออยู่ตรงนั้น ในที่สุดโมนิกาก็มาบอกเราว่าเธอไม่ว่าง เราสังเกตเห็นเธอเหนื่อยและเกือบจะร้องไห้ เมื่อเราบอกว่าเรามาช่วยเหลือเธอ เธอจึงยอมให้เราเข้าไป ลูกน้อยของเธอกำลังร้องไห้ เราจึงบอกให้เธอดูแลลูกและเราจะรอ เมื่อโมนิกาขึ้นไปชั้นบนกับลูก เราจึงลงมือทำความสะอาดหลายห้องและพับผ้าทั้งหมดที่เราเห็น

เมื่อโมนิกาเห็นว่าบ้านของเธอดูสะอาดเรียบร้อย เธอจึงเริ่มร้องไห้ เปิดใจพูดกับเรา และเล่าความท้าทายบางอย่างของเธอ เราสัญญาจะช่วยเหลือเธอ และเราพูดคุยกับประธานสมาคมสงเคราะห์ที่เกี่ยวกับความท้าทายของเธอ วันอาทิตย์ต่อมาโมนิกาอยู่ในโบสถ์

โมนิกากลายเป็นพี่น้องสตรีที่แข็งขันและมีความสุข เธอยังคงปฏิบัติศาสนกิจต่อเธอด้วยความรักและความหวังใย เธอมีความท้าทายเหมือนเดิม แต่เธอสามารถจัดการได้ด้วยศรัทธาและความกล้าหาญมากขึ้นเพราะความแข็งขันของเธอในศาสนจักร

ดิฉันขอบคุณตัวอย่างของกรากซามาก ขณะที่เราใช้ชีวิตด้วยกัน เราสวดอ้อนวอนขอการนำทาง และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงนำเราไปหาโมนิกา ■

โรซานา ซวาเรส, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พวกเขาหว่านเมล็ดไว้ในใจดิฉัน

ดิฉันมาจากไหน ดิฉันทำอะไรอยู่ที่นี้ ดิฉันจะไปไหนหลังจากชีวิตนี้

เมื่อดิฉันอายุ 29 ปี คำถามเหล่านี้ก็กลับมาหาดิฉันอยู่เรื่อยๆ คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันสิ้นชีวิตแล้ว ดิฉันเศร้าโศกกับการจากไปของลูกชายแบบเขาคนหัวปี ดิฉันมีลูกอีกสามคนต้องเลี้ยงดูและชีวิตเต็มไปด้วยความท้าทาย

พระเจ้าทรงเริ่มตอบคำถามของดิฉัน เมื่อทรงนำผู้สอนศาสนาชายสาวสองคนมาบ้านดิฉัน เมื่อดิฉันต้อนรับพวกเขาในบ้าน พวกเขาถามว่ามีอะไรที่ดิฉันรู้สึกขาดหายไปในชีวิตหรือไม่ ดิฉันเล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับพ่อแม่และลูกชาย ดิฉันบอกพวกเขาว่าดิฉันคิดว่าไม่สมควรจะมีลูกและสร้างครอบครัวถ้าทุกอย่างจบลงด้วยความตาย ดิฉันถามว่าจะได้พบพ่อแม่กับลูกชายอีกหรือไม่

“มาร์ธา” พวกเขาตอบ “คุณสามารถมีครอบครัวของคุณตลอดไป”

ปีติท่วมท้นใจดิฉัน ดิฉันต้องการรู้มากขึ้น เมื่อมาเยี่ยมอีกครั้งพวกเขาสอนดิฉัน

มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พวกเขาให้พระคัมภีร์มอรมอนและท้าทายให้ดิฉันอ่านและทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนี่เป็นพระวจนะของพระองค์หรือไม่ ดิฉันยอมรับคำทำ เมื่อดิฉันสวดอ้อนวอน คำตอบของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชัดเจนเหมือนแสงแดด ดิฉันรู้ว่านี่เป็นความจริง

น่าเสียดายที่ดิฉันขาดการติดต่อกับผู้สอนศาสนาเมื่อดิฉันรับงานใหม่ หลายเดือนต่อมาชีวิตสมรสของดิฉันสิ้นสุดและดิฉันพยายามเริ่มต้นชีวิตใหม่กับลูกๆ

จนในที่สุดดิฉันแต่งงานใหม่ วันหนึ่งสามีบอกดิฉันว่าเขาคิดถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่เคยอยู่ในชีวิตเขา เราตัดสินใจไปโบสถ์ที่เขาเคยเข้าร่วม เมื่อเราเข้าไปในอาคารดิฉันเห็นพระคัมภีร์มอรมอนอยู่บนโต๊ะในห้องโถง นี่เป็นโบสถ์เดียวกันกับที่ดิฉันเคยรู้จัก! ดิฉันรักพระวิญญาณที่รู้สึกที่นั่น เมื่อเราออกจากโบสถ์ ดิฉันถามสามีว่าดิฉันจะรับบัพติศมาได้อย่างไร

“คุณต้องเรียนกับผู้สอนศาสนา” เขากล่าว

ดิฉันรู้สึกว่าคุณควรบอกซิสเตอร์ที่สอนดิฉันครั้งแรกว่าดิฉันเข้าร่วมศาสนจักรแล้วและพวกเขาได้เห็นหว่านเมล็ดพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูไว้ในใจดิฉัน

“ฉันเคยเรียนแล้วเมื่อห้าปีก่อน!” ดิฉันตอบ

ลูกๆ กับดิฉันเรียนกับผู้สอนศาสนา วันบัพติศมาของเราเป็นวันที่เรามีความสุขมากที่สุดในชีวิต

หลายปีต่อมา ดิฉันรู้สึกว่าคุณควรบอกซิสเตอร์ที่สอนดิฉันครั้งแรกว่าดิฉันเข้าร่วมศาสนจักรแล้ว บนเฟซบุ๊ก ดิฉันพบกลุ่มอดีตผู้สอนศาสนาจากคณะเผยแผ่บราซิล ซานตามาเรีย ซิสเตอร์คนหนึ่งที่เคยสอนดิฉันอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย ดิฉันส่งคำขอเป็นเพื่อนและบอกเธอว่าดิฉันเป็นใคร ดิฉันเป็นสมาชิกของศาสนจักรได้อย่างไร ดิฉันบอกเธอว่าครอบครัวเราได้รับการฝึกในพระวิหาร และลูกชายของดิฉันกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ดิฉันบอกเธอว่าทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้เพราะเธอกับคุณได้หว่านเมล็ดพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูไว้ในใจดิฉัน ■

มาร์ธา อัลการ์เว, ซานตาคาทารีนา บราซิล

ผมใส่อาหารเต็ม
สองถุงและเดิน
ทางไปบ้านของ
ซิสเตอร์คนหนึ่งใน
วอร์ด

พรจาก เงินโบนัส

ผมกับคาร์เมน ภรรยา เพิ่งมีบุตรคนแรกเมื่อผมได้รับเรียกเป็นอธิการของวอร์ด ตอนนั้นเราขาดเงินทอง ผมเครียดมากเพราะต้องหาเลี้ยงครอบครัวและขณะเดียวกันก็ต้องดูแลสมาชิกวอร์ดของเรา

วันอาทิตย์วันหนึ่ง ผมสังเกตเห็นแม่ตัวคนเดียวคนหนึ่งกับลูกเล็กๆ สี่คนในการประชุมศีลระลึก เธอนั่งบนม้านั่งตัวสุดท้ายในห้องนมัสการและพยายามสุดความสามารถเพื่อดูแลลูกให้อยู่เงียบๆ ผมรู้ว่าเธอขาดเงินทองด้วย แต่เธอไม่เคยขอความช่วยเหลือ หลายสัปดาห์ผ่านไป และทุกวันอาทิตย์เธอมาโบสถ์กับลูกๆ

วันหนึ่ง ผมได้รับเงินเดือน ได้รับเงินโบนัสของผมด้วย ผมจึงตัดสินใจว่าจะใช้เงินส่วนนั้นซื้อวัสดุที่ต้องใช้ซ่อมบ้าน แต่ขณะกำลังจะไปตลาด ผมนึกถึงซิสเตอร์คนนี้กับลูกๆ ผมรู้สึกว่าจะควรใช้เงินส่วนนั้นซื้ออาหารให้พวกเขา ผมโทรหา

คาร์เมนและบอกสิ่งที่ผมรู้สึกว่าจะต้องทำ เธอเห็นด้วย

ขณะซื้อของ ตาผมเหลือบไปเห็นคุณก็ ผมคิดว่าเด็กๆ คงจะอยากกินขนม ผมใส่อาหารเต็มสองถุงและเดินทางไปบ้านของซิสเตอร์คนนี้

ผมเคาะประตูไม้เก่าคร่ำคร่าหลายครั้ง เมื่อผมกำลังจะกลับ ประตูก็เปิด “อธิการคะ” ซิสเตอร์คนนั้นพูด “ดิฉันแปลกใจที่เห็นคุณ” ลูกๆ ของเธอวิ่งออกมาจากด้านหลังเธอทันที

“ผมนำอาหารมาให้ครับ” ผมพูด

ลูกสาวคนหนึ่งของเธอเห็นคุณก็และตะโกนว่า “คุณก็!” พี่ชายน้องสาวของเธอล้อมวงเข้ามาอย่างตื่นเต้น ลูกสาววัยเจ็ดขวบกอดข้าพเจ้า “ขอบคุณค่ะ อธิการ!” เธอบอก

ผมมองเข้าไปในบ้านและเห็นว่าซิสเตอร์คนนี้ซักผ้าในกะละมังบนพื้น

ครอบครัวไม่มีโต๊ะ พวกเขานอนฟูกบนพื้น ผมรู้ว่าพวกเขาขาดสนมาก ผมจัดแจงให้พวกเขาโต๊ะและแต่ละคนมีเตียง ประสพการณ์นี้ช่วยให้ผมรับรู้ว่าจะพระเจ้าทรงนำทางและทรงอวยพรผู้ใช้ของพระองค์ เราไม่จำเป็นต้องมีการเรียกพิเศษจึงจะช่วยเหลือพี่น้องของเรา เราเพียงแต่ต้องรับฟังพระวิญญูญาณ รับรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือของเรา และยอมเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า ■

โรเบอร์โต อตันการ์ นีโอโต, ลิมา เปรู

ความสำนึกคุณเต็มสองหน้ากระดาษ

คุณพ่อของดิฉันทนทุกข์มาตลอดชีวิต จากความน้อยเนื้อต่ำใจและความรู้สึกไร้ค่า ท่านได้รับการเลี้ยงดูจากคุณพ่อที่ติดสุราและบอกท่านบ่อยๆ ว่าท่านเป็นคนไร้ค่า ขอบคุณที่คุณพ่อของดิฉันไม่ติดสุรา แต่ท่านไม่เคยบอกดิฉันกับพี่ๆ น้องๆ ว่าท่านภูมิใจในตัวพวกเราหรือชมเชยเราสำหรับสิ่งที่เราทำได้ ตลอดเวลาที่เติบโตมา ดิฉันพยายามทำให้ท่านพอใจ แต่รู้สึกเสมอว่าดิฉันทำได้ไม่ดีพอ นี่เป็นเหตุให้เรามีความสัมพันธ์ตึงเครียด

ปีหนึ่งดิฉันพูดเรื่องนี้กับอธิการที่ชาลูนลาดของดิฉัน ท่านแนะนำให้ดิฉันเขียนจดหมายถึงคุณพ่อบอกเหตุผลทั้งหมดที่ดิฉันขอบคุณท่าน คงจะยากสักหน่อยสำหรับดิฉัน บาดแผลของดิฉันลึก และดิฉันไม่ต้องการให้จดหมายแสดงความสำนึกคุณของดิฉันกลายเป็นจดหมายแสดงความขุ่นข้องหมองใจ ดิฉันจึงสวดอ่อนวอน เนื่องจากพระวิญญูญาณทรงนำ เหตุผลที่ดิฉันสำนึกคุณต่อคุณพ่อจึงเริ่มหลังไหลมา ใช้เวลาพอสมควร แต่เมื่อเขียนจบ ดิฉันเขียนได้สองหน้ากระดาษเต็ม

ดิฉันส่งจดหมายโดยไม่รู้ว่าคุณพ่อจะตอบอย่างไร แต่ดิฉันรู้ว่าดิฉันไม่ต้องเลือกการตอบรับของท่าน ดิฉันเพียงแต่ต้องมองเข้าไปในใจตนเองและจดจำว่าทำไมจึงเขียนจดหมาย

เช้าวันรุ่งขึ้น ดิฉันได้รับโทรศัพท์จากแม่เลี้ยง เธอกำลังร้องไห้ เธอบอกว่าคุณพ่อ

ของดิฉันอ่านจดหมายหลายรอบ ท่านคุยกับดิฉันไม่ได้เพราะท่านร้องไห้หนักมาก “ขอบใจล่ะ!” เธอบอก “คุณพ่อของหนูต้องการสิ่งนี้”

สายวันนั้น คุณพ่อโทรศัพท์มาขอบคุณดิฉัน ท่านโทรมาทุกวันเป็นเวลาหลายวันเพื่อบอกว่าจดหมายมีความหมายต่อท่านมากเพียงใด

ดิฉันต้องการจะพูดว่าความสัมพันธ์ของเราได้รับการเยียวยาอย่างน่าอัศจรรย์ แต่เรายังต้องทำอีกมาก เมื่อเวลาผ่านไปใจดิฉันเริ่มหายดี และความสัมพันธ์ของเราดีขึ้น ในที่สุดดิฉันก็สามารถให้อภัยท่านได้

ไม่กี่ปีต่อมา หลังจากต่อสู้ครั้งใหญ่กับมะเร็ง คุณพอก็สิ้นชีวิต ดิฉันมั่นใจว่าเวลานี้ท่านกำลังประสบปีติอย่างยิ่งเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงช่วยให้ท่านหายจากความทรมานใจนานหลายปี ดิฉันรู้ว่าดิฉันพบการเยียวยาผ่านเดซานาภาพการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดเข้าพระทัยความต้องการของเราและทรงช่วยให้เราถอนพิษความเจ็บปวดและความขุ่นข้องหมองใจออกจากจิตวิญญาณของเราได้ ดิฉันรู้ว่าความสำนึกคุณ การให้อภัย และความรักเป็นวิธีเยียวยาที่ได้ผล ■
เอลิซ ดาห์เลน, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

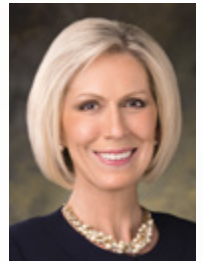
คุณพ่ออ่านจดหมายของดิฉันหลายรอบ ท่านคุยกับดิฉันไม่ได้ เพราะท่านกำลังร้องไห้หนักมาก

ภาพประกอบโดย อีเด็น การ์นีย์

การรับมือกับสื่อลามก: คุ้มครอง ตอบสนอง และเยียวยา

โดย จอย ดี. โจนส์
ประธานปฐมวัย
สามัญ

การประยุกต์ใช้ความรักสามวิธีนี้สามารถช่วยบุตรธิดาของเราเผชิญกับสื่อลามกที่พวกเขาอาจพบเจอ

ดิฉันรับรู้อย่างเจ็บปวดว่าสื่อลามกมีอิทธิพลแม้แต่กับคนอายุน้อยที่สุดในสังคมของเรา—เด็กๆ ของเรา สื่อลามกซึ่งเป็นโรคที่กำลังระบาดหนักสามารถก่อให้เกิดความอับอาย การหลอกลวง ความรู้สึกผิดเพี้ยน สูญเสียการควบคุมตนเอง เสพติดจนต้านไม่อยู่ ผลาญเวลา ความคิด และพลังงานไปจนหมด จำเป็นอย่างยิ่งที่เราทุกคน—บิดามารดา ครอบครัวยุค ครู ผู้นำ—ต้องมองจริงๆ เห็นความสำคัญ และคุ้มครองเด็กตลอดจนเยาวชนของเรา

ความรักเป็นหนึ่งในของประทานที่สำคัญที่สุดของพระเจ้า การรักพระเจ้าเป็นเจ้า และการรักเพื่อนบ้านเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญที่สุดสองข้อที่พระเยซูคริสต์ประทานแก่เราด้วยพระองค์เอง ดิฉันเชื่อว่าความรักเป็นอาวุธสำคัญที่สุดของเราในการต่อกรกับสื่อลามก มีสำนวนที่พูดกันติดปากว่า “สื่อลามกฆ่าความรัก” แต่ขอให้เราจำไว้เช่นกันว่าความรักฆ่าสื่อลามก นั้นไม่ได้หมายความว่าความรักที่เรามีต่อคนบางคนสามารถเปลี่ยนการเสพติดหรือแม้กระทั่งพฤติกรรมของพวกเขาได้ แต่ความรักสามารถผลัดดันเรา—วิธีที่เราเตรียม วิธีที่เราตอบสนอง วิธีที่เราฟัง—โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบุตรธิดาของเรา ถ้าเราหวังจะกำจัดโรคระบาดนี้ให้สิ้นซาก ความรักต้องเป็นทั้งแนวหน้าและรากฐานของความพยายามทั้งหมดของเรา

ดิฉันขอแนะนำการประยุกต์ใช้ความรักสามวิธีที่หวังว่าเราจะมุ่งเน้น น้อมรับ และนำมาใช้ การประยุกต์ใช้สามวิธีนี้ผูกกับการเผชิญสื่อลามกสามระยะที่บุตรธิดาของเราอาจพบเจอหนึ่ง เราพูด “พ่อ/แม่รักลูกนะ” โดยปกป้องพวกเขาจริงๆ สอง เราพูด “พ่อ/แม่ยังรักลูกเหมือนเดิม” โดยวิธีที่เราตอบสนองเมื่อพวกเขาดูสื่อลามกไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม และสาม เราพูด “พ่อ/แม่จะรักลูกตลอดไป” โดยให้การสนับสนุนพวกเขาด้วยความรักขณะพวกเขากำลังเยียวยาถ้าพวกเขาเคยดูสื่อลามกเป็นประจำหรือเสพติด ในแต่ละระยะ ความรักคือกุญแจ

ปัญหานี้กำลังส่งผลกระทบต่อเด็กชายและเด็กหญิงของเรา และเรายังพูดเรื่องนี้ไม่มากพอ

1 ความคุ้มครอง: “พ่อ/แม่รักลูกนะ”

ลองนึกภาพเด็กที่ท่านรักในใจ เมื่อท่านบอกเด็กคนนั้นว่า “พ่อ/แม่รักลูกนะ” นั้นหมายความว่าอย่างไรโดยพื้นฐานแล้ว นั่นหมายความว่าเราให้ความคุ้มครองเพื่อเราจะช่วยให้คนที่เรารักเป็นตัวของตัวเองได้ดีที่สุดและเผชิญความท้าทายของชีวิต ความคุ้มครองส่วนหนึ่งคือการสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น ไว้วางใจได้ และคงเส้นคงวา ความสัมพันธ์แบบนี้ช่วยดึงบุตรธิดาเข้ามาใกล้เราเมื่อเราสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นแห่งความไว้วางใจและคุ้มครองบุตรหลานของเรา—หรือเด็กคนใดก็ตาม—เราให้ที่พึ่งพิงที่ปลอดภัยกับพวกเขา ความคุ้มครองนี้ช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเป็นใครและช่วยให้พวกเขาเข้าใจความสัมพันธ์ของตนกับพระเจ้าเป็นเจ้า การรู้สึกรักตัวเองและมีคนรักช่วยให้เด็กแลเห็นและพึ่งพาพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงห่วงใย ผู้ประทานคำแนะนำเพื่อความสุขของพวกเขา

ดิฉันเป็นห่วงที่บิดามารดาจำนวนมากยังไม่ตระหนักว่าสื่อลามกอันตรายเพียงใดหรืออาจคิดว่าเป็นแค่ปัญหาของเด็กชายข้างบ้าน ความเป็นจริง

คือปัญหานี้กำลังส่งผลกระทบต่อเด็กชายและเด็กหญิงของเรา และเราไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้มากพอ

หลายปีก่อน ดิฉันกับสามีได้ยื่นเรื่องที่มีความหมายที่เราเล่าให้บุตรธิดาของเราฟังซ้ำบ่อยๆ เรื่องมีอยู่ว่าทางกระดิ่งแก๊งๆ ตัวหนึ่งขอให้เด็กชายที่เดินผ่านมาพามันขึ้นไปบนยอดเขาเพื่อดูดวงอาทิตย์ตกดินเป็นครั้งสุดท้ายก่อนตาย เด็กชายลั้งเล แต่งูหางกระดิ่งสัญญาว่าจะไม่กัดเขาถ้าเขาพาขึ้นไป เด็กชายยอมพาวงูขึ้นไปบนยอดเขาเพื่อดูดวงอาทิตย์ตกดินด้วยกัน

หลังจากพาวงูกลับลงมาถึงเชิงเขา เด็กชายเตรียมอาหารให้ตนเองและที่นอนตอนกลางคืน ตอนเช้า งูขอรั้งว่า “เด็กน้อยพาฉันกลับบ้านหน่อยได้ไหม ตอนนี้ได้เวลาที่ฉันต้องจากโลกนี้แล้ว และฉันอยากกลับไปบ้านของฉัน” เด็กน้อยรู้สึกละอายและงูเคยรักษาคำพูด เขาจึงตัดสินใจพาวงูกลับบ้านตามคำขอ

เขาจับงูขึ้นมาอย่างระมัดระวัง ใส่ไว้ในอกเสื้อ และพาวงูกลับไปตายที่บ้านในทะเลทราย แต่ก่อนจะวางงูลง งูหันมากัดหน้าอกของเขา เด็กน้อยร้องไห้และโยนงูลงบนพื้น “เจ้างู ทำไมเจ้าทำแบบ

นี่ ฉันจะตายแน่นอน!” ฐางกระดิ่งงยหน้ามอง เขาพลาญแยกเขี้ยว “เธอก็รู้ว่าฉันเป็นอะไรเมื่อเธอจับฉันขึ้นมา”

ในโลกทุกวันนี้ ดิฉันเห็นบิดามารดาจำนวนมาก กำลังยื่นหูให้บุตรธิดาของตนเอง ดิฉันกำลังพูดถึงสมาร์ทโฟน เราไม่สามารถวางโทรศัพท์มือถือที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตไว้ในมือบุตรธิดาที่อายุยังไม่มากพอ จะรับการสอนมาอย่างเพียงพอ ยังไม่มีความสามารถที่จำเป็นต่อการตัดสินใจและการใช้เหตุผล ไม่มีบิดามารดาคอยควบคุมและไม่มีเครื่องมืออื่นช่วยคุ้มครองพวกเขา เจสัน เอส. แครร์รอลล์ อาจารย์สอนวิชาชีวิตครอบครัวที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์กล่าวว่า “เราคุ้มกันบุตรธิดาจนถึงเวลาที่พวกเขาสามารถคุ้มกันตนเอง” ก้านสมองซึ่งเป็นศูนย์ความพอใจของสมองจะพัฒนา ก่อนความสามารถในการตัดสินใจและการใช้เหตุผล ในสมองกลับหน้าจะพัฒนาเต็มที่ในภายหลัง “ด้วยเหตุนี้เด็กจึงมีคั่นแรงแต่ไม่มีเบรค”¹

โทรศัพท์ทุกเครื่องควรมีเครื่องคุ้มกัน แม้แต่ของวัยรุ่น นี่เป็นคำแนะนำที่ดีสำหรับผู้ใหญ่เช่นกัน ไม่มีใครมีภูมิคุ้มกันการกดของงูพิษ บิดามารดาบางคนเลือกให้บุตรธิดาใช้โทรศัพท์แบบพับพับเพื่อจำกัดการโทรและการส่งข้อความ

นอกจากสมาร์ทโฟนแล้วยังมีเครื่องอื่นอีกนับไม่ถ้วนที่สามารถเข้าถึงสื่อไม่พึงประสงค์ผ่านอินเทอร์เน็ต การศึกษาเมื่อเร็วๆ นี้แสดงให้เห็นว่า 79 เปอร์เซ็นต์ของการเห็นสื่อลามกเกิดขึ้นในบ้าน² เด็กสามารถเห็นบนแท็บเล็ต สมาร์ทโฟน เครื่องเล่นเกม เครื่องเล่นดีวีดีแบบพกพา และสมาร์ททีวี เป็นต้น ดิฉันรู้ว่าหลายครอบครัวกำหนดพื้นที่พุกพลาญในบ้านให้เป็นที่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ครอบครัวเหล่านี้เรียกพื้นที่นั้นว่า “ห้องสื่อ” และเก็บอุปกรณ์ทั้งหมดของพวกเขาไว้ในบริเวณที่ทุกคนมองเห็นและสว่าง ไม่ให้ใครใช้อุปกรณ์สื่ออยู่ในห้องคนเดียว

ครอบครัวอื่นเลือกตั้งกฎเช่นไม่ให้ใช้โทรศัพท์ในห้องนอนหรือห้องน้ำ บางครอบครัวพูดเพียงว่า

“อย่าอยู่กับโทรศัพท์คนเดียว” อีกหลายครอบครัวค่อยๆ เพิ่มการเข้าถึงแอปพลิเคชันที่บุตรธิดาสามารถใช้กับซอฟต์แวร์เพื่อให้บิดามารดาตั้งค่าการใช้โทรศัพท์ของบุตรธิดาได้ นี่เป็นวิธีที่พวกเขาสอนบุตรธิดาว่าต้องทำตัวให้ไว้ใจได้และความปลอดภัยในการใช้โทรศัพท์เป็นเรื่องสำคัญ

ไม่ว่าแต่ละครครอบครัวจะใช้วิธีใด จงสอนสมาชิกครอบครัวแต่ละคนให้ใช้เทคโนโลยีอย่างฉลาดและสร้างสรรค์ตั้งแต่ต้น—พัฒนากรอบความคิดทางศีลธรรม จงให้ความรู้แก่บุตรธิดาอย่างสร้างสรรค์ในเรื่องการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ เราสามารถสอนให้พวกเขาประเมินตนเองโดยถามว่า “การใช้นี้จะเกิดประโยชน์หรือไม่” การเลือกวิธีสอนครอบครัวเราตอนนี้จะส่งผลต่อคนหลายรุ่นในอนาคต

ในฐานะบิดามารดา ดิฉันหวังว่าเราจะพิจารณาความสำคัญของความสัมพันธ์ของเรากับบุตรธิดาและสิ่งที่เราพยายามทำอยู่เพื่อคุ้มครองพวกเขา เมื่อเราระงับความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรักเหล่านี้ บุตรธิดาจะเข้าใจดีขึ้นว่าเหตุใดพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเตือนให้ระวังความชั่วร้ายของสื่อลามก พวกเขาจะรับรู้วิธีหลีกเลี่ยง และพวกเขาจะพร้อมถ้าเผชิญกับสื่อลามก

2 การตอบสนอง: “พ่อ/แม่ยังรักลูกเหมือนเดิม”

ไม่ยากที่จะสร้างการสนทนาที่เป็นมิตร เปิดกว้าง และเชิญชวนเพื่อกระตุ้นให้บุตรธิดาแบ่งปันความคิด ประสบการณ์ และคำถามกับบิดามารดาของพวกเขา เราสามารถเชิญชวนบุตรธิดาทุกวัยให้มาคุยกับเราถ้าหรือเมื่อพวกเขามีปัญหาสื่อลามกระดับใดก็ตาม—ตั้งแต่การเห็นโดยไม่ตั้งใจแต่แรกไปจนถึงการใช้เป็นครั้งคราว ตั้งใจใช้ หรือใช้เป็นประจำ การสนทนาแต่เนิ่นๆ ย่อมดีกว่า และบุตรธิดาจะมาคุยกับเราง่ายขึ้นเมื่อพวกเขารู้ว่าเรารักพวกเขาและไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาพูดหรือทำสามารถเปลี่ยนความรักนั้นได้

อย่างไรก็ตาม น้อยครั้งมากที่บุตรธิดาจะมาคุยกับบิดามารดาด้วยความสมัครใจ ปกติจะพูดคุยเมื่อบิดามารดาที่ช่างสังเกตถามบุตรธิดาว่า “มีอะไรผิดปกติหรือเปล่า” หรือ “ดูเหมือนลูกเปลี่ยนไปนะ” ยิ่งบุตรธิดารู้สึกถึงความรักมากเพียงใด เขาจะยิ่งเปิดใจง่ายขึ้นเพียงนั้น

ความเชื่อมั่นในรักเช่นนี้เกิดขึ้นในใจพวกเขาจากประสบการณ์เล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ปัญหาเล็กๆ ที่พูดคุยกันด้วยความรักจะสร้างรากฐานของการตอบสนองด้วยดีเพื่อว่าเมื่อเกิดปัญหาใหญ่การสื่อสารจะยังเปิดเผยตรงไปตรงมา สำคัญที่สุดคือบุตรธิดาต้องรู้ว่าการตอบสนองของท่านจะเป็น “พ่อ/แม่ยังรักลูกเหมือนเดิม พ่อ/แม่ไม่หยุดรักลูกเพราะสิ่งที่เกิดขึ้น พ่อ/แม่รักลูกเสมอ”

เหตุใดเราจึงพูดกับเยาวชนและเด็กไม่มากนักเกี่ยวกับแรงกระตุ้นที่รุนแรงที่สุดและการล่อลวงใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งที่พวกเขาจะพบเจอ ความที่เราไม่ยอมพูดพวกเขาจึงเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ เรียนรู้จากเด็กหรือวัยรุ่นคนอื่นๆ หรือแม้กระทั่งสื่อยอดนิยม พวกเราบางคนอาจลังเลไม่กล้าใช้แม้กระทั่งคำว่า *สื่อลามก* กับบุตรธิดาด้วยซ้ำเพื่อพยายามปกป้องความไร้เดียงสาของพวกเขา รู้สึกอึดอัดใจมาก อาจเป็นเพราะบิดามารดาของเราไม่เคยคุยเรื่องนั้นกับเราอย่างเปิดเผย จะเป็นอย่างไรถ้าการสนทนาของเราปลูกฝังความอยากรู้อยากเห็น จะเป็นอย่างไรถ้าพวกเขาอยากรู้มากขึ้น เราจะคาดหวังให้บุตรธิดาพูดเรื่องสื่อลามกกับเราได้อย่างไรถ้าเราไม่เคยคุยกับพวกเขาเรื่องนี้

บิดามารดาทั้งหลาย เราต้องเริ่มการสนทนาและไม่รอให้บุตรธิดามาหาเรา ดิฉันชอบข้อเสนอมให้มีการสนทนาแบบสบายๆ บ่อยๆ เป็นประจำแทนที่จะสนทนาแค่ครั้งเดียว ประโยชน์ของการสนทนาที่ห่วงใยคือบิดามารดาและผู้นำที่ไว้ใจได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ ไม่ใช่กูเกิล การพูดคุยสามารถเกิดขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และการพูดคุยเพิ่มความไว้วางใจของบุตรธิดา เราต้องการให้บุตรธิดารู้สึกพร้อมและเป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่กลัว เราต้องการพูดคุยกับพวกเขาไม่ใช่พูดกระทบพวกเขา

ในฐานะบิดามารดาและครู เราไม่สามารถช่วยบุตรธิดาได้ถ้าเราไม่ศึกษาหาความรู้ เราจำเป็นต้องสอนว่า *อะไร* และ *เหตุใด* เราสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยให้บุตรธิดาเข้าใจว่าเหตุใดสื่อลามกจึงผิด เหตุใดสื่อลามกจึงอันตราย เหตุใดเราจึงไม่ต้องการให้สื่อลามกทำร้ายพวกเขา และต้องทำอะไรถ้าพวกเขาเห็นสื่อลามก

เรากำลังให้ *เหตุใด* กับบุตรธิดาของเรามากพอ และเหมาะกับวัยหรือไม่ ถ้าเหตุผลเพียงข้อเดียวที่เราให้พวกเขาหลีกเลี่ยงสื่อลามกคือ “มันไม่ดี” นั้นอาจกลายเป็นเหตุผลที่ไม่ดีพอ เราต้องนำเสนอเหตุใดให้มากกว่าที่จะมากได้เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมที่จูงใจเยาวชน

มีเหตุผลมากมายให้หลีกเลี่ยงสื่อลามก แต่แรงจูงใจบางประการต่อไปนี้อาจองค์กร *Fight the New Drug* อาจดึงดูดความสนใจจากเยาวชนของเรา

- สื่อลามกสามารถเปลี่ยนวิธีทำงานของสมอง และงานวิจัยแสดงให้เห็นว่ามันสามารถทำให้สมองของท่านเล็กลงและมีประสิทธิภาพน้อยลง
- สื่อลามกเป็นสิ่งเสพติด
- สื่อลามกจะทำลายความเชื่อมั่นของตัวท่าน
- สื่อลามกสามารถทิ้งท่านให้เหงา
- สื่อลามกสามารถทำร้ายคนที่ท่านรัก
- สื่อลามกสามารถทำลายสุขภาพทางเพศ
- สื่อลามกเชื่อมโยงกับความรุนแรง
- สื่อลามกเป็นเหตุให้คนเราไม่ซื่อสัตย์ในท้ายที่สุด
- สื่อลามกจะช่วงชิงเวลาและพลังงานของท่าน
- สื่อลามกเป็นเหตุให้เกิดภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล และความอับอาย

ดิฉันจะเพิ่มว่าสื่อลามกขัดกับพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า ด้วยเหตุผลเหล่านี้และอีกมากมาย เราจึงตีกรอบปิดกั้นสื่อลามก แต่ความรู้ที่ไม่นำไปปฏิบัติย่อมทำให้เกิดความคับข้องใจ เราต้องกำหนดขอบเขต ชัดจำกัด และความคาดหวังที่สมเหตุสมผลและเป็นประโยชน์ เราจำเป็นต้องช่วยบุตรธิดาสร้างการใช้เหตุผลในตนเองถ้าต้องการอยู่ห่างจากสื่อลามก ถ้าบุตรธิดาไม่ตัดสินใจว่าจะยืนอยู่จุดใดบนปัญหานี้ เขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสถิติที่น่าตกใจในปัจจุบัน

3 การเยียวยา: “พ่อ/แม่จะรักลูกตลอดไป”

เมื่อบุตรธิดาเห็นสื่อลามกและติดกับของมัน พวกเขาจะพยายามตอบโต้ ฟันตัว และเยียวยา เราจำเป็นต้องให้การสนับสนุนที่จริงจัง จริงจัง สม่ำเสมอ หนักแน่น และอดทนขณะบุตรธิดารับผิดชอบต่อการฟันตัวของตนเองและดำเนินชีวิตต่อไป ไม่มีใครสามารถให้การสนับสนุนแบบนี้ได้เท่ากับบิดามารดา หลังจากเราสอนความจริงอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นส่วนตัวแล้ว หลังจากเราค่อยๆ สร้างความไว้วางใจและส่งเสริมการสนทนาแล้ว บุตรธิดาต้องรู้ว่าทั้งๆ ที่เป็นการผิดพลาดและการเลือกของพวกเขา แต่เรารับรองว่า “พ่อ/แม่จะรักลูกตลอดไปไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม”

ดิฉันนึกถึงเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นในครอบครัวเราเมื่อหลายปีก่อน ดิฉันกับสามีไม่อยู่บ้าน และบุตรชายคนโตดูแลน้องๆ เราได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนบ้านที่ห่วงใยแจ้งว่ารถดับเพลิงอยู่ที่บ้านของเรา เรารีบกลับบ้านและทราบว่

หาแหล่งช่วยเพิ่มเติม
ทางออนไลน์ที่ overcomingpornography.lds.org

ลูกชายวัย 10 ขวบเล่นอยู่ในสวนหลังบ้านใกล้ๆ ทุ่งหญ้าสูงและแห้งกว้างหกเอเคอร์ เขากำลังพยายามดูว่าจะจุดไฟเผาหญ้าได้ไหม

เขาจุดไฟ! ขณะที่เราไปถึง เจ้าหน้าที่ดับเพลิงดับไฟที่ไหม้เล็กน้อยแล้ว พวกเขาสั่งสอนลูกชายของเรา และเพื่อนบ้านเริ่มสลายตัว ลูกชายของเราอับอาย ตกใจกลัว ร้องไห้ และรู้ว่าเขาเดือดร้อนแน่

เราทุกคนเข้าไปในบ้าน ลูกชายของเรากลัวมากจนเราทุกคนต้องโอบเด็กชายที่น่ารักคนนี้ไว้ในอ้อมแขนทั้งๆ สถานการณ์ร้ายแรง เราทำให้เขามั่นใจว่าเรารักเขาและเราใส่ใจที่เขาไม่บาดเจ็บ

เมื่อบุตรธิดาเห็นสื่อลามกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาติดสื่อลามก พวกเขาจะอับอาย ตกใจกลัว และร้องไห้ด้วย การนำสิ่งที่อยู่ในความมืดออกมาในที่แจ้งเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องน่าอับอายและถูกตำหนิได้ง่าย พวกเขาอาจมีความสับสนและความท้าทายระหว่างทางขณะฟื้นฟูตัวเองและเยียวยา สำคัญมากที่พวกเขาต้องได้รับความรักสม่ำเสมอ ทุกรักดีบิดามารดาต้องตระหนักว่าความรักของพวกเขาจะช่วยเสมอแต่นั้นไม่ใช่ทั้งหมดที่บุตรธิดาต้องการ

ในการเยียวยา ท่านจะต้องใช้ความรักบางส่วนที่ท่านมีต่อบุตรธิดาเปิดช่องให้พวกเขาไปหาแหล่งช่วยเหลือที่ถูกต้อง ความรักของท่านเป็นรากฐานสำหรับสิ่งที่

ต้องเกิดขึ้น แต่ถ้าคนที่ท่านรักติดกับสื่อลามก ท่านอาจจะต้องขอความช่วยเหลือจากมืออาชีพที่สามารถช่วยเหลือคนที่ท่านรักและช่วยเหลือท่านด้วย

เมื่อท่านและคนที่ท่านรักแสวงหาการเยียวยา ดิฉันหวังว่าท่านจะพบพลังในพระองค์ผู้ทรงมีเดชานุภาพเยียวยาบาดแผลทั้งหมด ผูกเราไว้ด้วยกัน และสร้างความสัมพันธ์เกินกว่าเราจะสามารถจินตนาการได้ในปัจจุบัน พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระผู้ทรงเยียวยาผู้อ่อนโยน ทรงมีเดชานุภาพที่จะช่วยให้รอด เราสามารถเป็นบิดามารดาของบุตรธิดาและชี้ทางให้พวกเขาไปหาพระองค์ แต่พระองค์เท่านั้นสามารถเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาได้ และสิ่งอัศจรรย์คือพระองค์ทรงรักบุตรธิดาของเราอย่างสมบูรณ์แม้มากกว่าที่เรารัก—ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ■

จากคำปราศรัยหลักที่การประชุมใหญ่ Utah Coalition Against Pornography ปี 2018 ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

อ้างอิง

1. เจสัน เอส. แครร์รอลล์ ใน Lisa Ann Thomson, “Eight Strategies to Help Children Reject Pornography,” *เล็ยไฮนา*, ส.ค. 2017, 19.
2. “The Facts about Online Threats,” *Parents Television Council Watchdog* (blog), 21 มิถุนายน 2017, w2.parentstv.org/blog..

คนหนุ่มสาว

ในหมวดนี้

44 การออกเดทและสื่อลามก
โดยเจ้าหน้าที่ เลียโฮนา และ
Family Services

ดิจิทัลเท่านั้น

ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องแสดงปฏิกิริยา
อย่างไรเมื่อมีคนยอมรับว่าพวกเขา
ติดสื่อลามก

สงวนนาม, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เดินทางต่อไปหลังจากทราบว่าคู่
หมั้นของดิฉันใช้สื่อลามก
สงวนนาม, เฟรนช์โปลินีเซีย

ดิฉันเคยต่อสู้เพื่อเอาชนะสื่อลามกมา
แล้ว ทำไมเขาไม่ยอมต่อสู้
สงวนนาม, กัวเตมาลา

หาบทความเหล่านี้และบทความอื่น:

- ที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org
- ใน YA Weekly (ได้หมวดคนหนุ่มสาวในคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ)
- ที่ facebook.com/liahona

แบ่งปันเรื่องราวของท่าน

ท่านมีเรื่องราวดีๆ ที่อยากแบ่งปันหรือไม่ หรือท่านต้องการเห็นบทความเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งหรือไม่ ส่งบทความหรือคำติชมของท่านมาที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org.

แสวงหาพระเยซูคริสต์ มากกว่าความมีดของสื่อลามก

ในการวางแผนบทความสำหรับคนหนุ่มสาว เราใช้เวลาคิดมากที่สุดเกี่ยวกับปัญหาที่พวกเขาเผชิญอยู่ในปัจจุบัน มีปัญหามากมาย แต่เมื่อเราระดมความคิดสำหรับเดือนนี้ เราได้หัวข้อที่คงส่งผลกระทบต่อตัวเรา เพื่อนๆ ของเรา และคนอื่นๆ อีกนับไม่ถ้วน หัวข้อนั้นคือการออกเดทและสื่อลามก เรารู้ว่าการวางแผนหมวดนี้จะซับซ้อน ท้ายที่สุดแล้ว สื่อลามกทำให้คนจำนวนมากใจสลาย บางครั้งชีวิตก็แตกสลายไปด้วย และสำหรับหนุ่มสาวโสด สื่อลามกสามารถทำให้อนาคตไม่แน่นอนยิ่งกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเตรียมตัวแต่งงาน

เราเห็นพระหัตถ์ของพระบิดาบนสวรรค์ทรงนำงานของเราจริงๆ เมื่อเราเริ่มได้รับเรื่องราวจากคนหนุ่มสาวซึ่งสื่อลามกส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของพวกเขา เราเห็นว่าการแต่งงานนิรันดร์ที่มีความสุขและปลอดภัยไม่ใช่แค่ความหวังริบหรี่ เพราะเหตุใด เพราะทุกเรื่องเป็นพยานถึงเดชานุภาพการเปลี่ยนชีวิต การให้ความหวัง การเยียวยาของพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์

ดังนั้นถ้าท่านพบตนเองอยู่ในความสัมพันธ์ที่ได้รับผลกระทบจากสื่อลามก เราเชื่อเชิญให้ท่านอ่านบทความหมวดนี้ของเดือนนี้ที่แบ่งปัน โดยคนที่ทราบดีว่าการติดสื่อลามกมีจริง บทความเหล่านี้ครอบคลุมหัวข้ออย่างเช่น วิธีขยับเรื่องสื่อลามกมาพูดเมื่อท่านกำลังออกเดทและวิธีแก้ไข (หน้า 44) วิธีตอบสนองเมื่อมีคนยอมรับว่าติดสื่อลามก (ดิจิทัลเท่านั้น) วิธีที่ทั้งสองคนจะได้รับการให้อภัยและการเยียวยา (ดิจิทัลเท่านั้น) และวิธีที่พระวิญญาณทรงสามารถนำท่านให้รู้วิธีดำเนินความสัมพันธ์ของท่าน (ดิจิทัลเท่านั้น)

เรารู้ว่าถ้าท่านพึ่งพระผู้ช่วยให้รอดและอภัยเชิญพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตท่านขณะท่านแสวงหาคำตอบ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงนำท่านไปในทิศทางที่ถูกตั้งสำหรับสถานการณ์ของท่านเอง ความมีดของสื่อลามกอาจเห็นชัดในโลก แต่แสงเยียวยาของพระผู้ช่วยให้รอดเจิดจ้ากว่าความมีดใดๆ ทั้งหมดที่เราต้องทำคือแสวงหาพระองค์

ขอแสดงความนับถือ

ซาเคลล์ วอร์ดลีและมินดี เชลลู

บรรณาธิการหมวดคนหนุ่มสาวของนิตยสารศาสนจักร

อ่านคำแนะนำของประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทำเมื่อสื่อลามกส่งผลกระทบต่อการออกเดทของเราในบทความของท่านในเวอร์ชันดิจิทัลของ เลียโฮนา เดือนนี้

ภาพถ่ายจาก GETTY IMAGES ใช้เป็นภาพประกอบ ผู้ดูแลระบบ

การออกเคต และสื่อลามก

โดยเจ้าหน้าที่ เลียโฮนา และ
Family Services

คันหนุ่มสาวทุกคน
รู้ว่าการออกเคตจะ
น่าตื่นเต้น น่ากลัว
สมหวัง และทำให้
เครียดไปพร้อมๆ
กัน เมื่อเราเริ่มเปิดใจให้กัน เป็น
ธรรมดาที่เราจะอยากรู้จักกันมาก
ขึ้น การเปิดใจมากขึ้นสำคัญต่อการ
สร้างและทำให้ความสัมพันธ์ลึกซึ้ง
อะไรคือความฝัน ความกลัว และ
ความเชื่อของเรา เรารู้สึกอย่างไรกับ
การแต่งงานและครอบครัว เราเคย
ประสบความสำเร็จทำอะไรบ้างใน
อดีตหรือปัจจุบันที่เราควรบอกกัน
แม้ว่าการพูดคุย (หรือถาม) เรื่อง
ปัญหาเกี่ยวกับสื่อลามกจะน่ากลัว การ
ไม่ พูดเรื่องปัญหานี้จะทำให้ปัญหา
บานปลายได้ ปัญหาสื่อลามกของ

แต่ละคนไม่เหมือนกันและทำทายน
ท่านอาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่านั่นเป็น
ปัญหาหรือไม่หรือไม่รู้วิธีขยับข
เรื่องนี้มาพูดคุยกับคนที่ท่านกำลัง
ออกเคตด้วย ดังนั้นจึงสำคัญที่ต้อง
แสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณ
ไม่มีทางออกทางเดียวสำหรับทุก
สถานการณ์ แต่ในบทความนี้ เรา
เสนอแนวความคิดบางประการให้ท่านที่
อาจจะกำลังสงสัยว่า

- ฉันจะเริ่มพูดเรื่องสื่อลามกกับ
คนที่ฉันกำลังออกเคตได้อย่างไร
และเวลาใดเหมาะจะถาม/บอก
- ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าฉันควรเดิน
หน้าต่อไปในความสัมพันธ์กับ
คนที่มีประวัติใช้สื่อลามกหรือไม่
- เราจะช่วยกันเอาชนะสื่อลามกได้
อย่างไร

ความช่วยเหลือ และความหวัง ในการเผชิญ สื่อลามกช่วง ออกเคต

หมายเหตุบรรณาธิการ:
เพราะ “การออกเคต” มี
ความหมายต่างกัน
วัฒนธรรมต่างกัน สำหรับ
จุดประสงค์ของบทความนี้
เราหมายถึงการไปออกเคต
ภายในมาตรฐานของพระ
กิตติคุณเพื่อทำความรู้จักกัน
และพัฒนาความสัมพันธ์
กับคนที่อาจนำไปสู่การ
แต่งงาน

สำหรับคนที่เคย ติดหรือติดอยู่

ถ้าท่านเคยติดสื่อลามกในอดีตหรือถ้าท่านติดอยู่ในปัจจุบัน ความคิดเรื่องการออกเดทอาจทำให้ท่านรู้สึกสิ้นหวังหรือกังวล แต่ถ้าท่านมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะขจัดสื่อลามกออกจากชีวิตท่าน (หรือขจัดออกไปแล้ว) จงรู้ว่าด้วยความพยายามของท่านเองและความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ความสัมพันธ์ที่มีคุณภาพและยั่งยืนจะเกิดกับท่านได้ เพียงพิจารณาคำถามต่อไปนี้ขณะที่ท่านสานต่อความสัมพันธ์

1. เราต้องพูดเรื่องนี้ จริงหรือ

คำถามทั่วไปคือ “ฉันต้องบอกประวัติการใช้สื่อลามกของฉันทับกับคนที่ฉันกำลังออกเดทด้วยจริงหรือ ถึงแม้ฉันกลับใจแล้ว” หรือ “ฉันจำเป็นต้องพูดเกี่ยวกับปัญหาสื่อลามกในปัจจุบันกับคนที่ฉันออกเดทหรือไม่” โดยปกติ ต้อง

พูดคุยเรื่องนี้—ให้ถูกจังหวะและอย่างระมัดระวัง ขณะที่ท่านสนทนาเรื่องนี้ พึงจดจำหลักสำคัญต่อไปนี้

- จังหวะเวลา—การสนทนาควรเกิดขึ้นเมื่อความสัมพันธ์คืบหน้าถึงขั้นจริงจังจนต้องสนทนาเรื่องนี้
- ความซื่อสัตย์—ความสัมพันธ์ควรมีพื้นฐานบนความไว้วางใจและความซื่อสัตย์ ถึงแม้คนที่ท่านออกเดทด้วยอาจเลือกยุติความสัมพันธ์ แต่เขาต้องเข้าใจธรรมชาติของปัญหา ความก้าวหน้าปัจจุบันของท่านในการแก้ไขปัญหา และแผนรับมือกับปัญหาถ้าเกิดขึ้นอีกครั้งในอนาคต
- การให้อภัย—การพูดความจริงกับคนที่ท่านออกเดทด้วยว่าท่านใช้สื่อลามกมิได้หมายความว่าท่านต้องลงรายละเอียดชัดเจนเมื่อคุยกันเรื่องนี้ ถ้าท่านกลับใจแล้วและรู้สึกได้รับการให้อภัยแล้ว ท่านไม่ควรรู้สึกผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก พระเจ้าไม่ทรงจำบาปของเราทันทีที่เรากลับใจ (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42) ดังนั้นการสนทนาของท่านกับคนที่ท่านออกเดทด้วยจึงไม่เกี่ยวกับ “การสารภาพ” แต่เกี่ยวกับการสร้างความไว้วางใจ การบอกแผนฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องของท่าน และการได้รับการสนับสนุนจากเขามากกว่า
- การเยียวยา—ถึงแม้ท่านกลับใจแล้ว แต่การใช้สื่อลามกมากหรือยาวนานจะมีผลต่อเนื่องยาวนานทางกาย จิต สังคม และวิญญาณ ขั้นตอนการเยียวยาจะยากและใช้เวลานาน แต่สามารถหลุดพ้นและหายได้จริง โดยผ่านขั้นตอนดังกล่าว ท่านจะต้องได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนที่เหมาะสมซึ่งควรได้จากคนที่จะเป็นผู้ครองของท่านด้วย

2. ฉันพร้อมรับความสัมพันธ์ที่จริงจังหรือไม่

ความแตกต่างมากที่สุดอย่างหนึ่งระหว่างคนที่พร้อมรับความสัมพันธ์ที่จริงจังกับคนที่ไม่พร้อมคือเขายอมเปิดเผยกับคนที่เขาออกเดทด้วย ถ้าท่านติดสื่อลามก ท่านจะปล่อยให้ความกลัวนำความสัมพันธ์ของท่านมาถึงจุดที่ไม่ไว้วางใจกันหรือจะใช้ศรัทธาจัดการกับความท้าทายด้วยกัน

แม้จะน่ากลัวและรู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องเล่าประวัติการใช้สื่อลามกของท่าน แต่การไม่เล่าตั้งแต่จะทำให้ความรู้สึกกลัวและอายยังรบกวนยิ่งกว่าเดิม ท่านอาจหลีกเลี่ยงหรือไม่ยอมเล่า

เรื่องราวทั้งหมดเพราะกลัวสูญเสียบุคคลนั้น แต่นั่นจะทำลายความไว้วางใจและส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของท่านในวันหน้า

สำหรับคนที่กำลังออกเดทกับ คนที่เคยติดสื่อลามก

เพราะอายุเฉลี่ยของคนที่จะเห็นสื่อลามกครั้งแรกจะราวๆ 11 ขวบและเข้าถึงได้ง่ายมาก เยาวชนหลายคน หรือไม่กี่ส่วนใหญ่ จึงเคยพบเห็นสื่อลามกมาบ้างแล้วเมื่ออายุ 18 ปี อาจเป็นเรื่องที่น่ากังวลสำหรับการออกเดท แต่การพบเห็นไม่เหมือนการเสพติด และมีระดับความพัวพันกับสื่อลามกต่างกัน (ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “หลุดพ้นจากกับดักของสื่อลามก,” *เลียโฮนา*, ต.ค. 2015, 50–55) แต่ข่าวดีคือการชดใช้ของพระเยซูคริสต์สามารถให้พลังและเยียวยาทุกคนที่แสวงหา ต่อไปนี้เป็นคำถามบางข้อที่พึงพิจารณาขณะความสัมพันธ์ของท่านคืบหน้า

ในทางกลับกัน เมื่อท่านเคารพสิทธิ์เสรีของคนที่ท่านออกเดทด้วย เท่ากับท่านให้เกียรติการเลือกของเขาว่าจะคงความสัมพันธ์นั้นไว้ทั้งที่รู้ *ข้อดี* และ *ข้อเสีย* ท่านอาจจะยังกลัวผลที่เกิดขึ้น แต่สำคัญที่ต้องรับรู้ว่าหากมีข้อมูลทั้งหมดอีกฝ่ายสามารถช่วยเหลือท่านได้เช่นกันขณะที่ท่านพยายามและปรารถนาจะขจัดสื่อลามกออกจากชีวิตท่าน แต่ไม่ว่าความสัมพันธ์จะประสบผลดีหรือไม่ ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าท่านสามารถเดินบนเส้นทางต่อไปจนหลุดพ้นได้

1. ฉันควรถามเกี่ยวกับสื่อลามกเมื่อใดและอย่างไร

การตัดสินใจว่าจะหยิบยกเรื่องนี้มาพูดกับคนที่ท่านออกเดทด้วยอย่างไรและเมื่อใดอาจเป็นเรื่องที่ต้องหารือกับบิดามารดา พี่ๆ ผู้นำศาสนจักร หรือคนที่ท่านวางใจว่าจะให้คำแนะนำที่ดี หัวใจที่รู้สึกว่าจะเหมาะกับท่านแล้วสนทนาเรื่องนี้ในเวลาที่เหมาะสมเมื่อความสัมพันธ์ของท่านจริงจังมากขึ้น

นี่มิได้หมายความว่าท่านต้องเริ่มออกเดทครั้งแรกด้วยการซักถามอดีตของเขา แต่เมื่อความสัมพันธ์ของท่านคืบหน้า ท่านสามารถแสวงหาการปลดใจจากพระวิญญาณเพื่อช่วยให้ท่านรู้ว่าจะถามเกี่ยวกับประวัติการใช้สื่อลามกของเขาอย่างไรและเมื่อใด

2. ฉันควรตอบสนองอย่างไร

เมื่อท่านและคนที่ท่านออกเดทด้วยเริ่มแบ่งปันความรู้สึกที่จริงจังต่อกัน นั่นจะทำให้เกิดการเยียวยา สำคัญที่ต้องรับรู้ความคิดและความรู้สึกของท่านเองขณะที่เปิดเผยเรื่องการใช้สื่อลามก—ซึ่งอาจทำให้ท่านวิพากษ์วิจารณ์ โกรธ มินง หรือรู้สึกว่าคุณหลอก แต่ขณะเดียวกัน การเปิดเผยความจริงของเขาสามารถเพิ่มความไว้วางใจ ความสงสาร ความรัก และความเห็นใจระหว่างท่านได้เช่นกัน พึงพิจารณาความรู้สึกของเขาและความรู้สึกของท่านเองขณะรับฟัง

3. คุณจะเดินหน้าต่อไปอย่างไร

การค้นพบว่าคู่เคมีปัญหากับสื่อลามกควรเป็นเหตุให้กังวล แต่อย่าทรยศความไว้วางใจของเขาโดยเล่าปัญหาส่วนตัวของเขาให้คนอื่นฟัง การพูดโดยส่วนตัวกับอธิการหรือนักบำบัด หรือเมื่อคนที่ท่านออกเดทด้วยอนุญาตให้ท่านพูดกับเพื่อนหรือผู้นำที่ไว้วางใจได้สักคน อาจเป็นประโยชน์เช่นกัน

เมื่อตัดสินใจว่าจะสานต่อความสัมพันธ์หรือไม่ ท่านควรแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณอย่างต่อเนื่อง แต่ขอเสนอแนะต่อไปนี้อาจเป็นประโยชน์เช่นกัน

- ถามเขาว่าสื่อลามกเคยส่งผลกระทบต่อชีวิตเขามากเพียงใดและเขาอยู่จุดใดในขั้นตอนการเยียวยา เขาต้องแสดงให้เห็นว่าปรารถนาจะกำจัดสื่อลามกออกจากชีวิตโดยทำทุกอย่างที่จำเป็นต้องทำ
- รับรู้ว่าการใช้สื่อลามกบางแบบ (ตัวอย่างเช่น ภาพอนาจารของเด็ก) เป็นตัวบ่งชี้สำคัญว่าบุคคลนั้นต้องได้รับความช่วยเหลือจากมืออาชีพและอาจไม่ปลอดภัย
- ตระหนักว่าเดชาภาพแห่งการซดใช้ของผู้ช่วยให้รอดมีอยู่จริง ท่านสามารถให้อภัยและเขาสามารถรับการเยียวยา
- ตัดสินใจว่าท่านจะยอมรับความสัมพันธ์ที่ซื่อสัตย์อย่างสมบูรณ์และความมีค่าควรที่จะแต่งงานในพระวิหารเท่านั้น ไม่น้อยกว่านั้น

- เข้าใจว่าการเยียวยาและการหลุดพ้นจะใช้เวลา การกลับไปใช้สื่อลามกเกิดขึ้นได้ และคนที่กำลังพยายามหลุดพ้นต้องการผู้ที่จะสนับสนุนช่วยเหลือ อีกทั้งต้องเข้าใจสิ่งที่กระตุ้นเขา (สิ่งที่อาจทำให้เขากลับไปใช้สื่อลามก) และสนับสนุนหรือช่วยวางมาตรการป้องกันที่เหมาะสม
- ถ้าความสัมพันธ์ของท่านคือหน้าจนถึงการแต่งงาน ฟังแน่ใจว่าท่านทั้งคู่เห็นตรงกันว่าสื่อลามกเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้และไม่สะท้อนความสัมพันธ์ทางเพศที่ดีต่อชีวิตสมรส

ส่วนสำคัญที่สุดของการเดินหน้าต่อไปคือการฟังพาส์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระตุ้นเตือนให้ท่านทำ อาจกระตุ้นเตือนให้ท่านทำบางอย่างตั้งแต่การสานต่อความสัมพันธ์ด้วยความเข้าใจว่าการใช้สื่อลามกต้องหยุด จนถึงการยุติความสัมพันธ์แต่ยังคงสนับสนุนอีกฝ่ายขณะพยายามเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าท่านจะตัดสินใจอย่างไร บุคคลที่ท่านออกเดทด้วยควรเข้าใจว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าหรือไม่ก้าวหน้าของเขาในการเอาชนะสื่อลามก

การช่วยกันเอาชนะสื่อลามก

การเอาชนะสื่อลามกต้องใช้เวลาและทำได้ยาก แต่อยู่ในวิสัยที่ทำได้ และท้ายที่สุดแล้ว การพยายามเอาชนะด้วยกันจะกระชับความสัมพันธ์ของท่านขณะที่ท่านทั้งคู่มีความเข้าใจการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ลึกซึ้งขึ้นและเรียนรู้ที่จะสนับสนุนให้ผ่านพ้นความทุกข์ยาก พิจารณาส่งต่อไป ในขณะที่ท่านช่วยกันเอาชนะสื่อลามก

- เว็บไซต์ของศาสนจักร **overcomingpornography.ChurchofJesusChrist.org** ให้แหล่งข้อมูลมากมาย (รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ โปรแกรมหยุดฟื้นการเสพติดของศาสนจักร) ที่สามารถช่วยท่านทั้งคู่ทำให้ผ่านขั้นตอนการเยียวยา
- พิจารณาเรื่องที่มีสถานที่และเวลาสนทนาเรื่องนี้โดยเฉพาะเพื่อไม่ให้กลายเป็นจุดโฟกัสของความสัมพันธ์ เมื่อท่านพูดคุยกันเรื่องนี้ อย่าดูหมิ่นหรือเหยียดหยามกัน ความสัมพันธ์ของท่านควรเป็นที่ปลอดภัยให้ท่านทั้งคู่รู้สึกได้ว่าท่านรักกันและสนับสนุนกัน ไม่ใช่ชกใช้หรือคุกกัน
- การฝึกฝนทางวิญญาณช่วยเตรียมป้องกันการล่อลวงได้ พึงสนับสนุนกันให้รักษาและเสริมสร้างนิสัยทางวิญญาณเป็นประจำ—อาทิ การศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีความหมายและการนมัสการในพระวิหาร (เมื่อทำได้) การถือปฏิบัติวันสะบาโต การรับใช้ผู้อื่น การอดอาหารสม่ำเสมอ และการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ—พร้อมด้วยความปรารถนาจะกระชับความสัมพันธ์ของท่านกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้น ความสัมพันธ์เช่นนั้นจะช่วยให้สื่อลามกครอบงำชีวิตท่านน้อยลง การเป็นสานุศิษย์เป็นการแสวงหาชีวิต และพลังที่เราได้ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์จะช่วยให้เราเอาชนะความท้าทายทุกอย่างในชีวิต ไม่ใช่แค่สื่อลามก

- ถ้าสิ่งที่ท่านพยายามทำอยู่ไม่ได้ผล อย่ากลัวหรืออายที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตที่ผ่านการอบรมมาแล้วในเรื่องการเสพติดสื่อลามก คนเหล่านั้นสามารถช่วยให้ท่านมีความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งมากขึ้นในการบำบัดการใช้สื่อลามกและแก้ไขต้นเหตุของการใช้สื่อลามก
 - จำไว้ว่าเราแวดล้อมไปด้วยสื่อไม่เหมาะสมที่ล่อลวงเราให้ทำบาป ถ้าคนที่ท่านออกเดทด้วยกลับไปใช้สื่อลามก การที่เขาดึงตัวเองกลับมาได้อย่างรวดเร็วเป็นตัวบ่งชี้ที่ดีว่าเขาตั้งใจจะกำจัดสื่อลามกออกจากชีวิต แต่ถ้าท่านเริ่มรู้สึกเหมือนอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงมากกว่าที่เป็นอยู่ ท่านควรพิจารณาเรื่องการสานต่อความสัมพันธ์ช่วงออกเดทอีกครั้ง
 - ท่านสามารถมีอิทธิพลแรงกล้าต่อคนที่ท่านออกเดทด้วย แต่นั่นไม่ควรเป็นเหตุผลหลักให้เขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความปรารถนาจะเปลี่ยนต้องมาจากตัวเขาเอง ไม่ใช่จากท่าน
- เหนือสิ่งอื่นใด จงแสวงหาการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์และจำไว้ว่ามีความหวังเสมอผ่านพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระคุณของพระองค์มักพอจะเยียวยาและเปลี่ยนเรา การชดใช้ของพระองค์ให้พลังท่านทั้งคู่และช่วยท่านให้อภัย อยากรู้ดี คนที่ติดสื่อลามกจะต้องแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยตนเองจึงจะเอาชนะได้ ไม่มีใครทำแทนเขาได้ จงมีศรัทธา วางใจพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์จะทรงนำทางท่านในสถานการณ์ของท่าน ■

โทรศัพท์มือถือมี ราคาแพงในชิลี

แต่ดิฉันตั้งเป้าหมายในปี 2016 ว่าจะหาเงินมาซื้อให้ได้ ปีนั้นทั้งปีดิฉันซื้อขนมและ *alfajores** ในราคาขายส่งมาขายให้เพื่อนๆ ที่โรงเรียน ดิฉันเก็บเงินทั้งหมดที่หาได้ ไม่ออกไปกินอาหารกลางวันและไม่ไปดูภาพยนตร์

ดิฉันไม่ต้องการขอให้พ่อแม่ซื้อโทรศัพท์ให้ ดิฉันอยากพูดได้ว่าดิฉันหาเงินของตัวเอง คุณพ่อให้กำลังใจดิฉัน “แคโรล สู้ต่อไปนะ” ท่านพูด

ดิฉันเรียนรู้เยอะมาก ไม่มีอะไรได้มาเปล่าๆ เป้าหมายต้องใช้ความพยายาม แต่เราไม่ควรยอมแพ้ เมื่อเราได้สิ่งใดมาและรู้ว่าต้องใช้ความพยายามมากเพียงใดกว่าจะได้มา เราจะเห็นค่าสิ่งนั้นมากขึ้น

ดิฉันเรียนรู้ว่าดิฉันต้องตัดสินใจว่าต้องการบรรลุผลสำเร็จในเรื่องใดและต้องการไปถึงจุดไหน ถ้าดิฉันต้องการแต่งงานในพระวิหาร ดิฉันต้องไปโบสถ์และเรียนเซมินารี จากนั้นเรียนสถาบันและเข้าร่วมกิจกรรมหนุ่มสาวโสด ต้องออกเดทกับชายหนุ่มที่มีค่าควร การบรรลุเป้าหมายเรียกร้องให้เสียสละตอนนี้เพื่อจะได้สิ่งที่คิดว่าในวันหน้า

แคโรล อายุ 15 ปี ชิลี

*ลูกก็แบบชาวอเมริกาใต้

เยาวชน

ในหมวดนี้

- 52 จากกลิ่นแก๊สจอน
รับประทศมา
โดย เอ็ดเดอร์ฮิว โก มอนโทยา
- 54 เดสทินีผู้แสนดี
โดย เอ็มมา ซี.
- 56 เพื่อนๆ ที่แบ่งปันแสงสว่าง
ของพวกเขาให้กับดิฉัน
โดย มาเรียนา เอ็ม. ลารา
- 58 ไม่กลัวที่จะแบ่งปันความจริง
โดย ไมเคิล อาร์. มอริส
- 62 คำถาม & คำตอบ
- 64 ปัจฉิมวาทะ: ตีลามูเอก
แห่งศรัทธาของเรา
โดย ประธานกอร์ดอน บี.
ฮิงคิลีย์

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 17 ปี ข้าพเจ้าเผชิญแรงกดดันอย่างหนักจากเพื่อนวัยเดียวกันที่โรงเรียนมัธยมปลาย เพื่อนๆ ที่ข้าพเจ้ามีล้วนมีค่านิยมต่างจากข้าพเจ้า เพื่อนๆ กับข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมมากมายด้วยกัน อย่างเช่น เล่นบาสเกตบอลหรือฟุตบอล แต่พวกเขาดื่มเหล้าและสูบบุหรี่—กิจกรรมสองอย่างที่ข้าพเจ้าไม่ทำกับพวกเขา

วันหนึ่งกลุ่มของเราอยู่นอกโรงเรียน กำลังอ่านหนังสือเตรียมสอบตอนสายวันนั้น เพื่อนสนิทสองคนซื้อฮวนกับฟรานซิสโก (นามสมมติ) อ่านกับข้าพเจ้า พออ่านได้สักพัก คนหนึ่งหยิบไฟแช็กกับบุหรี่ออกมา ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนๆ คงเบื่้อ่านหนังสือและลืมไปว่าข้าพเจ้าอยู่ที่นั่น ข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้าคิดผิดเมื่อพวกเขาเหลียวมองข้าพเจ้าและพูดว่า “ถึงเวลาที่ฮิวโกต้องหัดสูบบุหรี่แล้ว”

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะทันตั้งตัว ฮวนกับฟรานซิสโกก็กระโจนเข้ามาจับข้าพเจ้าคนละข้าง พวกเขารวบรวมแขนข้าพเจ้าไว้

จาก กิดันแกลิ่ง จนรับ บัพติศมา

โดย เอ็ดเคอร์
อิวิโก มอนโทยา
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ขณะที่คนหนึ่งยกมือหรีใส่ปากข้าพเจ้า ร่างกายข้าพเจ้าปฏิบัติสรวททันที และข้าพเจ้าถ่มมูหรีลงบนพื้น ไกลจากตัว ไม่นานหลังจากนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีคนปล่อยหมัดเข้าที่โหนกแก้มของข้าพเจ้า พวกเขาขู่ข้าพเจ้าว่า “เราจะจุดบหรีอีกครั้งและนายจะต้องหัดสูบ อย่าปลาลงพื้น ถ้าไม่อย่างนั้นเจอดีแน่”

ในขณะนั้น ข้าพเจ้ารู้ว่ากำลังตกที่นั่งลำบาก ข้าพเจ้าหลับตาและสวดอ้อนวอนอย่างรวดเร็วเพื่อขอความช่วยเหลือบางอย่าง ทันทีที่สวดอ้อนวอนจบ รถยนต์ของครูเข้ามาจอดใกล้เรา ครูลงจากรถและถามเราว่าเรากำลังทำอะไร เพื่อนๆ ปล่อยข้าพเจ้า “เรากำลังเตรียมสอบครับ” พวกเขาตอบครู เราเข้าไปในโรงเรียนและสอบสถานการณ์สิ้นสุด

แม้ประสบการณ์ครั้งนั้นหนักหนาสาหัส แต่ข้าพเจ้าให้อภัยเพื่อนสำหรับสิ่งที่พวกเขาทำ ข้าพเจ้ารู้ว่าพวกเขาไม่เข้าใจมาตรฐานและการตัดสินใจดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงให้อภัยพวกเขาและเลือกไม่ให้เกิดความรู้สึกไม่คิดต่อพวกเขา เมื่อเราเรียนจบโรงเรียนนั้น ข้าพเจ้าไปเป็นผู้สอนศาสนาแต่ยังคงติดต่อกับฮวนและฟรานซิสโก ข้าพเจ้าเขียนจดหมายเบ่งปันพระกิตติคุณและประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์กับพวกเขาบ่อยๆ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้พวกเขา กลับใจและมาโบสถ์ ข้าพเจ้าประหลาดใจมากที่เพื่อนคนหนึ่งไปจริงๆ

ข้าพเจ้าเคยชวนเพื่อนๆ มาการประชุมวันอาทิตย์บ่อยครั้ง แต่จนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีใครยอมมา แม้จะไม่สามารถไปโบสถ์กับ

ฮวนได้ แต่พี่ชายกับคุณพ่อข้าพเจ้าอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยเหลือและผูกมิตรกับเขา ครอบครัวข้าพเจ้ายอมรับเขา และฮวนรู้สึกอบอุ่นมากที่โบสถ์ เขาเริ่มเปลี่ยนทีละนิดจนเขาตัดสินใจรับบัพติศมา ข้าพเจ้าตื่นเต้นแทนเขาและตื่น

จงยึดมาตรฐานของศาสนจักรเสมอแม้ท่านจะอยู่ในสถานการณ์ยากมากเหมือนข้าพเจ้า เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน แนะนำว่า “ขณะพยายามเป็นเพื่อนกับผู้อื่นอย่าลดหย่อนมาตรฐานของท่าน ถ้าเพื่อน

มิตรภาพและแบบอย่างอันชอบธรรมของท่านจะเป็นพรแก่เพื่อนๆ และคนรุ่นต่อไป

เด่นมากยิ่งขึ้นเมื่อเขาบอกว่าเขาเรียนรู้ที่จะรักพระเยซูคริสต์เพราะจดหมายของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ากลับจากเป็นผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าติดต่อกับฟรานซิสโกบ่อยๆ ด้วย และไม่นานหลังจากนั้น เขากับภรรยาได้รับบัพติศมา ปัจจุบันฮวนกับฟรานซิสโกยังเป็นเพื่อนสนิทที่สุดของข้าพเจ้า

เหตุการณ์เหล่านี้มีผลต่อชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าวิถีที่ดีที่สุดที่จะมีอิทธิพลต่อชีวิตคือดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม รักผู้อื่นและยื่นมือช่วยเหลือ จุดสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน กล่าวไว้ว่า “จงเป็นเพื่อนที่ดีเพื่อจะมีเพื่อนดี แสดงความสนใจผู้อื่นอย่างจริงจัง ยิ้มและให้พวกเขาเห็นว่าท่านห่วงใยพวกเขา”¹ นี่คือนสิ่งที่พระเจ้าทรงช่วยให้ข้าพเจ้าทำกับฮวนและฟรานซิสโก เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงมีเพื่อนที่ดีที่สุดสองคน และตอนนี้เราทำงานด้วยกันเพื่อสนับสนุนอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในฐานะสมาชิกของศาสนจักร

รบเร้าให้ท่านทำสิ่งผิด จงเป็นคนยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง”² แม้ดูเหมือนคนอื่นๆ ทำสิ่งตรงข้ามกับพระบัญญัติ แต่จงเข้มแข็งเพราะแบบอย่างของท่านมีพลังมาก จงเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อนๆ ของท่านนึกถึงในยามที่พวกเขาลำบาก ในบางกรณีเหมือนอย่างกรณีของข้าพเจ้า มิตรภาพของท่านอาจจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ กลับใจ และเปลี่ยนใจ เลื่อมใส ■

อ้างอิง

1. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (2011), 16.
2. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, 16.

เคสตีนิ ผู้แสนดี

ปกติเพื่อนของคุณมีความสุขตลอดเวลา
อะไรจะกวนใจเธอได้

โดย เอ็มมา ซี.

ฉันมาจากฝรั่งเศส แต่ฉันกับน้องสาวเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนหนึ่งปีทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐ ระหว่างนั้น เราพบคนมากมาย แต่คนหนึ่งที่ดีฉันประทับใจมากที่สุดคือเด็กสาวคนหนึ่งชื่อเคสตีนิ เธอกลายเป็นเพื่อนสนิทที่สุดคนหนึ่งของฉัน เราทำทุกอย่างด้วยกัน ระหว่างเรียน หลังเลิกเรียน และกับน้องสาวของฉัน เคสตีนิมีความสุขเสมอ นั่นคือสิ่งที่ฉันชอบมากที่สุดเกี่ยวกับเธอ

แต่แล้ววันหนึ่งฉันเห็นเธออารมณ์ไม่ใช่อะไรที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ฉันถามว่าเกิดอะไรขึ้น เธอตอบว่าไม่อยากจะพูดถึง จากนั้นฉันสังเกตเห็นกระดาษแผ่นหนึ่งในมือเธอ ฉันรับมาอ่าน

มีคนเขียนมาให้ร้ายเธออย่างไม่น่าเชื่อ คนเขียนบอกว่าเธอน่าเกลียด ไม่มีใครชอบเธอ ไม่มีเหตุจำเป็นให้เธอมีชีวิตอยู่ และเธอควรไปฆ่าตัวตายเสีย ฉันไม่มีวันเชื่อว่าคุณอย่างเธอจะถูกโจมตีแบบนั้นได้ นั่นทำให้ฉันรู้ซึ่งถึงความเจ็บปวดที่เธอกำลังประสบ

นับจากนั้นเป็นต้นมาฉันพยายามเป็นเพื่อนของเคสตีนิมากขึ้น—ไม่เพียงใช้เวลากับเธอเท่านั้น แต่อยู่เป็นเพื่อน

เธอเสมอ และจริงจังกับเธอเป็นพิเศษ ฉันอธิบายให้เธอฟังว่าเธอเป็นธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า มีคุณลักษณะสูงส่งสมควรได้รับความชื่นชมและสามารถทำสิ่งสำคัญๆ ได้ ท่านจะรักตัวเองได้ยากเมื่อคนอื่นปฏิบัติต่อท่านไม่ดีและวิพากษ์วิจารณ์ท่าน เมื่อฉันเป็นเพื่อนกับเคสตีนิ ฉันเรียนรู้ว่าบางครั้งวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยผู้อื่นคือรักพวกเขาและช่วยให้พวกเขาเห็นว่าแท้จริงแล้วพวกเขาเป็นใคร

ตอนปลายปี เมื่อฉันต้องกลับไปฝรั่งเศส เคสตีนิบอกฉันบางอย่างที่ฉันจะจดจำตลอดไป “เอ็มมา” เธอพูด “เธอช่วยชีวิตฉัน ก่อนเธอมา ฉันอยากฆ่าตัวตาย แต่ตอนนั้นเธอกับน้องสาวช่วยฉันมาก แค່ห้วงโยก็ช่วยแล้ว วันนี้ฉันรักตัวเอง และฉันรักเธอ”

มีเด็กหลายคนในโรงเรียนที่ทนเพื่อนกลั่นแกล้ง คนที่ถูกทำร้ายหรือโดดเดี่ยว หาวิธีช่วยเหลือพวกเขา พูดกับพวกเขา คิดถึงพวกเขา มีน้ำใจต่อพวกเขา นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำ และบางครั้งแค่ทักทายหรือยิ้มก็สามารถเปลี่ยนทุกอย่างได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในฝรั่งเศส

โดย มาเรียนา เอ็ม. ลารา

ดิฉันอาศัยอยู่กับคุณแม่ที่เมืองเล็กๆ ในเม็กซิโก ทุกคนที่นั่นรู้จักกัน ดิฉันรู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด แต่สับสนและเป็นเยาวชนหญิงคนเดียวในเมืองที่แข่งขันดิฉันต้องการเข้าพวก จึงได้ทำสิ่งหนึ่งที่เข้าใจได้ในสมัยนั้น นั่นคือมีแฟน นี่เป็นเพียงความผิดพลาดหนึ่งอย่างในช่วงแรกๆ ที่ดิฉันเริ่มทำ ดิฉันเริ่มคล้อยตามแรงกดดันจากเพื่อนๆ และเชื่อว่าดิฉันโตพอจะคิดได้เอง ซึ่งหมายความว่าดิฉันโตพอจะคิดได้เอง ซึ่งหมายความว่าดิฉันโตพอจะคิดได้เอง ซึ่งหมายความว่าดิฉันโตพอจะคิดได้เอง ซึ่งหมายความว่าดิฉันโตพอจะคิดได้เอง ซึ่งหมายความว่าดิฉันโตพอจะคิดได้เอง ซึ่งหมายความว่าดิฉันโตพอจะคิดได้เอง

ดิฉันอยู่ในความมืดเป็นเวลาหนึ่งปี มีดลกทุกวันที่ผ่านมา การตัดสินใจแยๆ ของ

ดิฉันนำไปสู่การถกเถียงกับครอบครัว และดิฉันรู้ว่าไม่สามารถอยู่กับพวกเขาได้อีก แต่ดิฉันไม่รู้ตัวว่ามีบางอย่างขาดหายไปจนกระทั่งเพื่อนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่สนิทกันสั้นชีวิต นำเสียดายที่ดิฉันโทษพระผู้เป็นเจ้าและพระกิตติคุณ ดิฉันเลิกเชื่อว่าพรมาจากการเชื่อฟัง ดิฉันรู้ว่าถ้าไม่ตัดสินใจเริ่มดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ดิฉันคงไม่ติดต่อกับศาสนจักรและใช้ชีวิตแบบคนจนโลกไปเรื่อยๆ

ดิฉันนั่งอยู่บนเตียงในห้องมืด ร้องไห้และรู้สึกสงสารตัวเองเมื่อรู้ว่าดิฉันกลัว—กลัว

การอยู่คนเดียวโดยไม่มีคนคุยด้วย กลัวว่าจะไม่สามารถแก้ไขความผิดทั้งหมดที่ตกลงไป กลัวว่าจะไม่มีใครให้อภัยดิฉัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระผู้เป็นเจ้า

จนในที่สุด ดิฉันย้ายไปอยู่มินนิโซตา สหรัฐอเมริกากับคุณปู่คุณย่าผู้ไม่เป็นสมาชิกของศาสนจักร พ่อเลี้ยงบินไปกับดิฉันด้วย และวันอาทิตย์แรกที่นั่น เราไปโบสถ์ แต่ไปเฉพาะการประชุมศีลระลึก ก่อนจบการ

เพื่อนๆ ที่ แบ่งปันแสงสว่าง ของพวกเขาให้กับดิฉัน

ประชุมดิฉันตัดสินใจแล้วว่า จะออกจาก
ศาสนจักร แต่ขณะที่เรากำลังไปที่รด ดิฉัน
ประหลาดใจที่เห็นอธิการวิ่งตามเรามา เขา
ถามเราสองสามข้อและเชื่อเชิญให้เรากลับมา
อาทิตย์หน้า—และเรามา

วันอาทิตย์ต่อมา พอการประชุมศิโรตถ
จบ ดิฉันยังไม่ทันลุกขึ้นยืน เขาวชนหญิงจาก
วอร์ดก็มาหอมล้อมดิฉัน—เขาวชนหญิงที่จะ
ช่วยดิฉันเปลี่ยนชีวิต

ดิฉันเข้าสู่โลกที่ต่างจากเดิม โดยสิ้นเชิง
ทันที โลกที่อธิการและประธานเขาวชนหญิง

ห่วงใยดิฉัน และสำคัญที่สุดคือมีเขาวชนหญิง
ผู้พยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทุกวัน
ผู้พยายามดำเนินชีวิตตามมาตรฐานสูงและ
ยึดมั่นความถูกต้อง พวกเขาต้องแสวงมากจน
ทำให้ทางข้างหน้าดิฉันสว่างสดใส

ตอนนั้นเองที่ดิฉันรู้ว่าต้องทำอะไร
“[ดิฉัน] จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อ
เขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ [ดิฉัน] ทำ พวกเขา
จะได้สรรเสริญพระบิดาของ [ดิฉัน] ผู้
สถิตในสวรรค์” (คู มัทธิว 5:16) ดิฉันจึงเริ่ม
โดยการ ไปโบสถ์และเข้าร่วมสหกิจกรรมทุก
สัปดาห์ อ่านพระคัมภีร์มอรมอนและสวด

อ่อนนอนทุกวัน แต่งกายสุภาพ ใช้คำพูดที่ดี
ขึ้น ไปพระวิหาร และเตรียมตัวรับปีติพร
ดิฉันเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง แต่ไม่รู้ตัวจน
ไปค่ายเขาวชนหญิงเมื่อดิฉันรู้สึกถึงพระ
วิญญาณบริสุทธิ์และค้นพบว่าดิฉันมีประจักษ์
พยาน—ประจักษ์พยานที่คอยเตือนดิฉันว่า
พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักดิฉัน พระองค์ทรงมีแผน
สำหรับดิฉัน และพระองค์ไม่ทรงต้องการให้
ดิฉันโดดเดี่ยว ประจักษ์พยานเจิดจ้าและเข้ม
แข็งจนเปลี่ยนดิฉัน ประจักษ์พยานที่จะแบ่ง
ปันและ ไม่เพียงส่องทางให้ดิฉันเท่านั้นแต่ให้
คนอื่นด้วย ประจักษ์พยานที่ไม่กลัวการส่อง
สว่างในความมืด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในมาซากาลีฟอร์เนีย เม็กซิโก

ดิฉันรู้สึกกลัว
และโดดเดี่ยว
จากนั้นดิฉันย้าย
ไปอยู่อีกประเทศ
หนึ่งและไป
โบสถ์ครั้งแรก
หลังจากไม่ได้
ไปนาน

ไม่ก

คำว่า ที่จะแบ่งปันความจริง

เพราะมีประจักษ์พยานและพรของพระกิตติคุณเป็นอาวุธ ฟาเบียนจึงไม่ยอมให้วัยเยาว์ของเขาหยุดเขาไม่ให้ป็นสมาชิกผู้สอนศาสนาที่ไม่หวั่นเกรงและมีพลัง

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
นิตยสารศาสนาจักร

ควงอาทิตย์กำลังตกดินที่ลาสโตมาสมหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ลาดชันปนทรายเหนืออันโตฟากัสตา ด้านล่าง ไฟเริ่มสว่างขณะวันสิ้นสุดคืน เมืองท่าแห่งนี้ทางภาคเหนือของชิลี

คืนนั้นเป็นคืนวันเสาร์ ฟาเบียน เอช. วัย 13 ปีจะไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ก็ได้ แต่ในฐานะสมาชิกใหม่ของศาสนจักร เขาเลือกใช้เวลาค่านั้นกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาแทน ถึงเวลา “ช่วยรวมอิสราเอล” แล้ว!

ในบรรดาสมาชิกผู้สอนศาสนาที่อุทิศตนทั้งหมดที่เคลเดิน แวนแนทเทอร์กับจอร์แดน เชลดันทำงานด้วยระหว่างเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในชิลี ฟาเบียนโดดเด่นกว่าใคร

“ถ้าเขาว่าง เขาจะออกไปทำงานเผยแผ่ศาสนากับเรา” เคลเดินกล่าว “เมื่อช่วงปิดภาคฤดูร้อนสิ้นสุด เขาเสียใจไม่เพียงเพราะต้องกลับไปเรียนเท่านั้นแต่เพราะเขามีเวลาออกไปกับเราไม่มากด้วย”

จอร์แดนผู้เป็นคู่ของเคลเดินหลายเดือนเสริมว่า “ฟาเบียนน่าจะออกไปกับเราสัปดาห์ละสี่ถึงห้าครั้ง—

ทุกสัปดาห์—ขณะที่เรารับใช้ด้วยกันในอันโตฟากัสตา เขาเป็นสมาชิกผู้สอนศาสนาที่ดีที่สุดที่เราเคยทำงานด้วย”

อะไรทำให้เยาวชนชายคนหนึ่งเต็มใจทำงานเผยแผ่ศาสนาทั้งที่เพื่อนร่วมชั้นถูกและคนแปลกหน้าดูแคลนสำหรับฟาเบียน คำตอบอยู่ในพรที่เขาเก็บครอบครวไว้รับตั้งแต่ยอมรับพระกิตติคุณ—พรที่เขาต้องการแบ่งปันกับผู้อื่น

“ปีติอย่างบอกไม่ถูก”

ฟาเบียนเริ่มเรียนกับผู้สอนศาสนาหลังจากผู้สอนศาสนาเต็มเวลามาเคาะประตูบ้านไม่นาน เขายังจำการประชุมศิคระลึกครั้งแรกของเขาได้

“ผมไม่รู้จักรใครเมื่อเข้าไปในโบสถ์ ผมจึงประหม่าเล็กน้อย” เขากล่าว “แต่ผมรู้สึกมีบางอย่างวิเศษมาก ผมรู้สึกที่ผมอยู่ในศาสนจักรมาหลายเดือนหรือหลายปีแล้ว”

ระหว่างบัพติศมาของเขาในอีกไม่กี่สัปดาห์ต่อมา “ผมรู้สึกปีติอย่างบอกไม่ถูกเมื่อลงไปในน้ำทั้งตัวและ

“เขาแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว ของเขา เสมอ—เช่นเขารู้สึกอย่างไรเมื่อเขาไปโบสถ์ครั้งแรกและเขา

ขึ้นมาจากน้ำอีกครั้ง ผมรู้สึกเหมือนเป็นคนใหม่ รู้ว่าผมจะติดตามพระเยซูคริสต์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์สุดความสามารถ”

เมื่อเลโอนาร์โดกับแอนเจลา พ่อแม่ที่ไม่แต่งงานกันของฟาเบียน ร่วมเรียนบทเรียนจากผู้สอนศาสนา พวกเขาเรียนเรื่องการแต่งงานในพระวิหารและครอบครัวนิรันดร์ “สัปดาห์ต่อมา คุณพ่อกำหนดวันแต่งงาน” ฟาเบียนกล่าว “คุณแม่มีความสุขมาก”

สี่เดือนหลังจากฟาเบียนเข้าร่วมศาสนจักร แอนเจลาตามเขามาสูบน้ำพิศมา “นั่นเป็นพรอย่างยิ่ง” เขากล่าว

พรอื่นๆ ตามมาอย่างรวดเร็ว เลโอนาร์โดที่เคยรับพิศมาเมื่ออายุน้อยกลับมาแข่งขันในศาสนจักร การศึกษาพระกิตติคุณกลายเป็นส่วนสำคัญในบ้านของพวกเขา สมาชิกครอบครัวสนิทกันมากขึ้น เลโอนาร์โดได้งานที่มั่นคงและฟาเบียนได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอโรโรน

“ผมรักการดำรงฐานะปุโรหิตทั้งนี้เพื่อผมจะได้ส่งผ่านศีลระลึกให้สมาชิกวอร์ดและช่วยพวกเขาต่อพันธสัญญา” ฟาเบียนกล่าว

“ผมมีความสุขเป็นพิเศษเมื่อผมได้ส่งผ่านให้ครอบครัวและเอ็ดเดอร์ที่สอนผม สีน้าภาคภูมิใจของคุณพ่อเมื่อท่านเห็นผมส่งผ่านศีลระลึกทำให้ผมมีความสุขมาก”

“นั่นจะดีมาก”

ฟาเบียนเริ่มทำงานสมาชิกผู้สอนศาสนา ก่อนรับพิศมาด้วยซ้ำ

“ผมบอกเพื่อนสามคนว่าผมจะรับพิศมา เพื่อนสองคนมา” เขากล่าว “ผมชอบแบ่งปันพระกิตติคุณเพื่อให้เพื่อนๆ เข้าใจสิ่งที่เราเชื่อและสิ่งที่เราทำที่โบสถ์ เพื่อให้พวกเขาได้เรียนพระกิตติคุณ รับพิศมา และใช้ชีวิตมีความสุขมากขึ้น ผมมีความสุขมากถ้าเพื่อนคนหนึ่งรับพิศมาและกลายเป็นสมาชิกคนหนึ่งในโครัมของผม นั่นจะดีมาก”

ฟาเบียนเก็บพระคัมภีร์มอรมอนไว้กับตัวเมื่ออยู่ที่โรงเรียน และเขาพกจดสารผู้สอนศาสนาไว้แจกเพื่อนๆ เขามีความสุขที่ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับศาสนจักรและชวนเพื่อนๆ มาการประชุมวันอาทิตย์และคืนกิจกรรมเยาวชน เขาไม่กลัวที่จะพูดคุยกับคนตามถนน

และทำตามที่ผู้สอนศาสนาสอนเขา คือเชิญให้คนเหล่านั้นเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนจักรและเตรียมรับพิศมา

“ฟาเบียนไม่สนใจถ้ามีคนคิดว่าเขาเป็นคนประหลาดเพราะแบ่งปันประจักษ์พยาน” เคลเลนกล่าว “เขารู้ว่าเขากำลังทำสิ่งที่ถูกต้อง เขารู้ว่าเรื่องทางวิญญาณสำคัญกว่าเรื่องอื่น”

จอร์แดนกล่าวว่า เมื่อฟาเบียนแบ่งปันประจักษ์พยาน เขาดึงพลังมาจากการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ความรักที่เขามีต่อพระกิตติคุณและพรของเขา

“เขาเห็นพรที่มาถึงครอบครัวเขา ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้เขากล้าหาญและตรงไปตรงมาในการแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนๆ” จอร์แดนกล่าว “ครั้งหนึ่งเขาเป็นพยานต่อผู้สนใจว่าเป็นพรใหญ่หลวงที่พ่อแม่ของเขาแต่งงานกันแต่ยกสำหรับเขาที่ต้องรอสี่เดือนหลังจากเขาบัพติศมาว่าคุณแม่ของเขาจะรับพิศมา เขาสะเทือนใจและตื่นตันจนน้ำตาไหล จากนั้นเขาเป็นพยานว่าถ้าเรารักษาพระบัญญัติ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงดูแลเรา”

โอกาสให้ผมเป็นตัวอย่างต่อผู้อื่น รวมทั้งน้องสาวของผมด้วย”

ไม่แปลกที่เป้าหมายใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของฟาเบียนคือเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาหลังจากเรียนจบมัธยมปลาย

“ผมต้องการแบ่งปันความจริงกับคนที่ ‘ไม่รู้’ เขากล่าว “ผมต้องการเชื่อเชิญให้พวกเขาล้างบาป ผมต้องการสอนพวกเขาว่าพวกเขาจะเป็นครอบครัวนิรันดร์ได้อย่างไร ผม

ต้องการเชื่อเชิญให้พวกเขามีความสุขในเวลา นี้และอยู่ในสภาพของความสุขไม่รู้จบหลังจากชีวิตนี้” ■

อ้างอิง

1. ดู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน “ความหวังอิสราเอล” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับเยาวชนทั่วโลก 3 มิถุนายน 2018) HopeofIsrael .ChurchofJesusChrist.org

รู้สึกอย่างไรเมื่อเขาอ่านพระคัมภีร์มอรมอน”

ประกษ์พยานของฟาเบียนทำให้เขาเป็นสมาชิกผู้สอนศาสนาที่มีพลัง เคลเดินเสริม

“เขาไม่ชอบพูดว่า ‘อ้อ ผมได้ยื่นคนพูดอย่างนี้ในโบสถ์’ แต่เขาแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว *ของเขา* เสมอ—เช่นเขารู้สึกอย่างไรเมื่อเขาไปโบสถ์ครั้งแรกและเขารู้สึกอย่างไรเมื่อเขาอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ทั้งหมดที่เขาพูดจริงใจมากและเป็นความจริง”

“ผมรู้สึกดีขึ้นทุกครั้ง”

สำหรับฟาเบียน การแบ่งปันพระกิตติคุณนำพรอีกอย่างหนึ่งมาให้

“บางครั้งเรื่อง ไม่ได้เกิดขึ้นกับผมที่โรงเรียน แต่จากนั้นผู้สอนศาสนาмаเคาะประตูบ้านของผมและถามว่าผมยินดีจะช่วยพวกเขาสอนหรือเปล่า” เขาเล่า “หลังจากไปกับผู้สอนศาสนา ผมรู้สึกประหนึ่งผมไม่มีปัญหาอะไรเลย ผมรู้สึกดีขึ้นทุกครั้งเมื่อออกไปกับพวกเขา อ่านพระคัมภีร์กับพวกเขา และช่วยพวกเขาแบ่งปันพระกิตติคุณ การแบ่งปันพระกิตติคุณและเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของผมทำให้ประกษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้น การสอนพระกิตติคุณเปิด

ฟาเบียนเตรียมไปสอนช่วงเย็นกับเอ็ดเดอร์ เคลเดิน แวนแนทเทอร์ (บนกลาง) และ เอ็ดเดอร์จอร์แดน เซลตัน (บนขวา)

ไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่า

“เยาวชนสุดพิเศษของข้าพเจ้า พระองค์ทรงส่งท่านมา แผ่นดินโลกในเวลานี้ โดยเฉพาะ เวลาที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก เพื่อช่วยรวบรวมอิสราเอล ไม่มีสิ่งใด ที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกเวลานี้สำคัญไปกว่า เรื่องดังกล่าว ไม่มีสิ่งใด บังเกิดผลลัพธ์ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ไม่มีสิ่งใดเลย

“การรวบรวมนี้ควรมีความหมาย ทุกอย่าง ต่อท่าน นี้คือพันธกิจซึ่งท่านถูกส่งมาแผ่นดินโลกเพื่อการนี้”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน “ความหวังอิสราเอล” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับเยาวชนทั่วโลก) 3 มิถุนายน 2018, HopeofIsrael .ChurchofJesusChrist.org

“ฉันจะพบเพื่อน ที่มีมาตรฐานดี ได้อย่างไร”

“ความเห็นใจของ
เพื่อนที่เหมือนพระ
คริสต์สัมผัสและ
เปลี่ยนชีวิตเราอย่าง
ลึกซึ้ง เราเพิ่งจำไว้
ว่าบ่อยครั้งพระเจ้า
ทรงส่ง ‘พรจาก
เมืองฟ้า ทางวาจา
กับกรรมจากคนรัก’”

เอ็ดเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (1917–2008)
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง การประชุม
ใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 1997

ความมีน้ำใจเป็นองค์ ประกอบสำคัญ

แสดงความรักต่อพวกเขาและ
มีน้ำใจ แสดงให้เห็นว่าคุณ
ห่วงใยพวกเขาและความสุข
ของพวกเขา ถ้าพวกเขาไม่แสดงให้เห็นว่า
พวกเขาห่วงใยคุณและไม่มีน้ำใจ คุณอาจจะ
ไม่อยากสานต่อมิตรภาพนั้น

มาตี บี. อายุ 15 ปี, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

แบ่งปันพระกิตติคุณ

คุณจะพบเพื่อนใหม่ที่มี
มาตรฐานที่ดีได้โดยไปสอน
กับผู้สอนศาสนา พวกเขา
รู้จักเยาวชนบางคนที่ต้องการ

เพื่อนในศาสนจักร

เอ็ดเดอร์ควินทานิลลา อายุ 20 ปี คณะเผยแผ่
บาร์เบโดส บริดจ์ทาวน์

สวดอ้อนวอนให้เพื่อนของคุณ

ผมสวดอ้อนวอนมากเพื่อให้รู้ว่าเพื่อนๆ
ของผมเป็นคนที่สามารถช่วยผมยกระดับ
มาตรฐานและประจักษ์พยานของผมในพระ
เยซูคริสต์ได้หรือไม่

ไอมานอล เอ็ม. อายุ 18 ปี, ชิวาวา เม็กซิโก

พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วย เหลือคุณ

ดิฉันพบว่าถ้าดิฉันพยายาม
ไปหาคนที่ฉายแสงของพระ
คริสต์ ทุกอย่างจะเป็นไปใน

ทางดี พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบความ
ปรารถนาของคุณและถ้าคุณทำส่วนของคุณ
พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้น
โอลิเวีย ที., อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของคุณ

จงเป็นแบบอย่างของการดำเนินชีวิตตาม
มาตรฐานของคุณ และถ้าคุณมีเพื่อนที่ไม่มี
มาตรฐานเหมือนคุณ จงแสดงให้พวกเขาเห็น
ว่าพวกเขาเป็นคนที่พิเศษในสายพระเนตรของ
พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูทรงรักทุกคนและทรง
สอนพวกเขาให้เดินตามทางของพระองค์
เบอร์นาร์ดี บี. อายุ 19 ปี, ปาลาวัน ฟิลิปปินส์

คำตอบมีเจตนาจะช่วยสะท้อนมุมมอง ไม่ถือเป็นการ
ประกาศหลักคำสอนอย่างเป็นทางการของศาสนจักร

อะไรคือจุดยืนของศาสนจักร เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

คำสำคัญในการเข้าใจจุดยืนของเราเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมคือ *ความเป็นผู้พิทักษ์* นั่นไม่ได้หมายความว่าผู้คนเป็นเจ้าของแผ่นดินโลกและใช้แผ่นดินโลกได้ตามใจชอบ แต่หมายความว่าเราต้องรับผิดชอบวิธีที่เราใช้ทรัพยากรของแผ่นดินโลก (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:13–15) แม้จะ “มีเพียงพอและเกินพอ” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:17) แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราใช้ทรัพยากรของแผ่นดินโลกอย่างฉลาด (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:20)

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างแผ่นดินโลกและทรงประกาศว่างานสร้างของพระองค์ “ดียิ่งนัก” (ดู ปฐมกาล 1:1, 31) โลกนี้สร้างไว้ให้บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าอันเป็นส่วนหนึ่งของแผนแห่งความรอดของพระองค์ แผ่นดินโลกจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และรับรัศมีภาพซีเลสเชียล (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:18–19)

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างแผ่นดินโลกไม่เพียงเพื่อใช้ประโยชน์เท่านั้นแต่เพื่อความสวยงามด้วย สิ่งต่างๆ ของแผ่นดินโลก “รังสรรค์ไว้เพื่อประโยชน์และการใช้ของมนุษย์, ทั้งทำให้จำเริญตาและจำเริญใจ” และ “ทำให้จิตวิญญาณรื่นรมย์” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:18–19)

เราควรถวายเกียรติพระผู้เป็นเจ้าโดยชื่นชมงานสร้างของพระองค์ แสดงความสำนึกคุณต่อสิ่งเหล่านั้น และพยายามรักษาให้สวยงามอยู่เสมอ เราควรอนุรักษ์ทรัพยากร พิทักษ์ธรรมชาติ อย่าทำให้เกิดมลพิษและสิ่งปฏิญู

ท่านคิดอะไร

“ฉันจะหายเหงาได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความ
ละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่าน
มาก่อน 15 พฤศจิกายน 2019 ที่ liahona.ChurchofJesusChrist.org (คลิก “Submit an Article or Feedback”)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจน
ของคำตอบที่ส่งมา

ศิลามุมเอกแห่งศรัทธา ของเรา

โดย ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008)

ประธานศาสนจักรคนที่ 15

ในพระวิหารแห่งใหม่แต่ละแห่งเรามีพิธีวางศิลามุมตามประเพณีที่ทำมาแต่โบราณ ก่อนจะใช้คอนกรีตกันแพร่หลาย ผนังรากฐานของอาคารเป็นศิลาก้อนใหญ่วางเรียงกัน จะต้องขุดร่องและวางศิลาก้อนก่อนเป็นฐานราก ผนังรากฐานจะก่อจากจุดเริ่มต้นไปทางเดียวกันจนถึงศิลามุมก้อนหนึ่ง จากนั้นจะหักมุมและก่อผนังไปจนถึงมุมถัดไป ซึ่งเป็นจุดวางศิลาก้อนหนึ่งแล้วก่อผนังจากมุมนั้นจนถึงมุมถัดไป และก่อจากตรงนั้นจนถึงจุดเริ่มต้น . . . ศิลาก้อนสุดท้ายเรียกว่าศิลามุมเอก และการวางศิลาก้อนดังกล่าวกลายเป็นมูลเหตุให้เฉลิมฉลอง เมื่อศิลามุมก้อนนี้เข้าที่แล้ว รากฐานก็พร้อมรับโครงสร้างส่วนบน ด้วยเหตุดังกล่าว การเปรียบเทียบที่เปาโลใช้บรรยายถึงศาสนจักรที่แท้จริงจึงเป็นดังนี้

“เพราะฉะนั้นพวกท่านจึงไม่ใช่คนนอกและคนต่างด้าวอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชน และเป็นครอบครัวของพระเจ้า

“ท่านทั้งหลายถูกก่อร่างสร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวจนะ มีพระเยซูคริสต์เป็นศิลามุม

“ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างถูกเชื่อมต่อกัน และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 2:19–21)

เรามีศิลามุมพื้นฐาน “เชื่อมต่อกัน” ซึ่งพระเจ้าทรงสถาปนาและสร้างศาสนจักรยุคสุดท้ายอันยิ่งใหญ่ไว้บนนั้น” นั่นคือพื้นฐานของงานนี้ รากฐานอันแน่นอน สมอให้ยึดเหนี่ยว . . . [แต่] ข้าพเจ้ากล่าวถึงศิลามุมเอกผู้ที่เราขอรับและยกย่องในฐานะพระเจ้าพระเยซูคริสต์ . . .

พระองค์ทรงเป็นศิลามุมเอกของศาสนจักรซึ่งมีพระนามของพระองค์ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ไม่มีนามอื่นใดให้ไว้ในบรรดามนุษย์ที่เราจะรอดได้โดยนามนั้น (ดู กิจการ 4:12) พระองค์ทรงเป็นผู้ลิขิตความรอดของเรา ผู้ประทานชีวิตนิรันดร์ (ดู ฮีบรู 5:9) ไม่มีใครทัดเทียมพระองค์ ไม่เคยมี และจะไม่มี ขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับของประทานแห่งพระบุตรที่รักผู้พิไลพระชนม์ชีพเพื่อเราจะมีชีวิต และผู้ทรงเป็นศิลามุมเอกอันมั่นคงแห่งศรัทธาของเราและศาสนจักรของพระองค์ ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 1984

ศิลาห้วมุมสี่ก้อนของศาสนจักร

ประธานาธิบดีดอน บี. ฮิงค์ลีย์เป็น
พยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น
ศิลามุมเอกแห่งศรัทธาของเรา

ท่านสอนเช่นกันว่ามีศิลาห้วมุมพื้นฐานอื่นๆ
อีกที่สร้างศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไว้บนนั้น

พระเจ้าพระ เยซูคริสต์

พระเจ้าและพระ
ผู้ช่วยให้รอดของ
เรา ศิลามุมเอกที่
เราสร้างศรัทธา
และศาสนจักรไว้
บนนั้น

นิมิตแรก

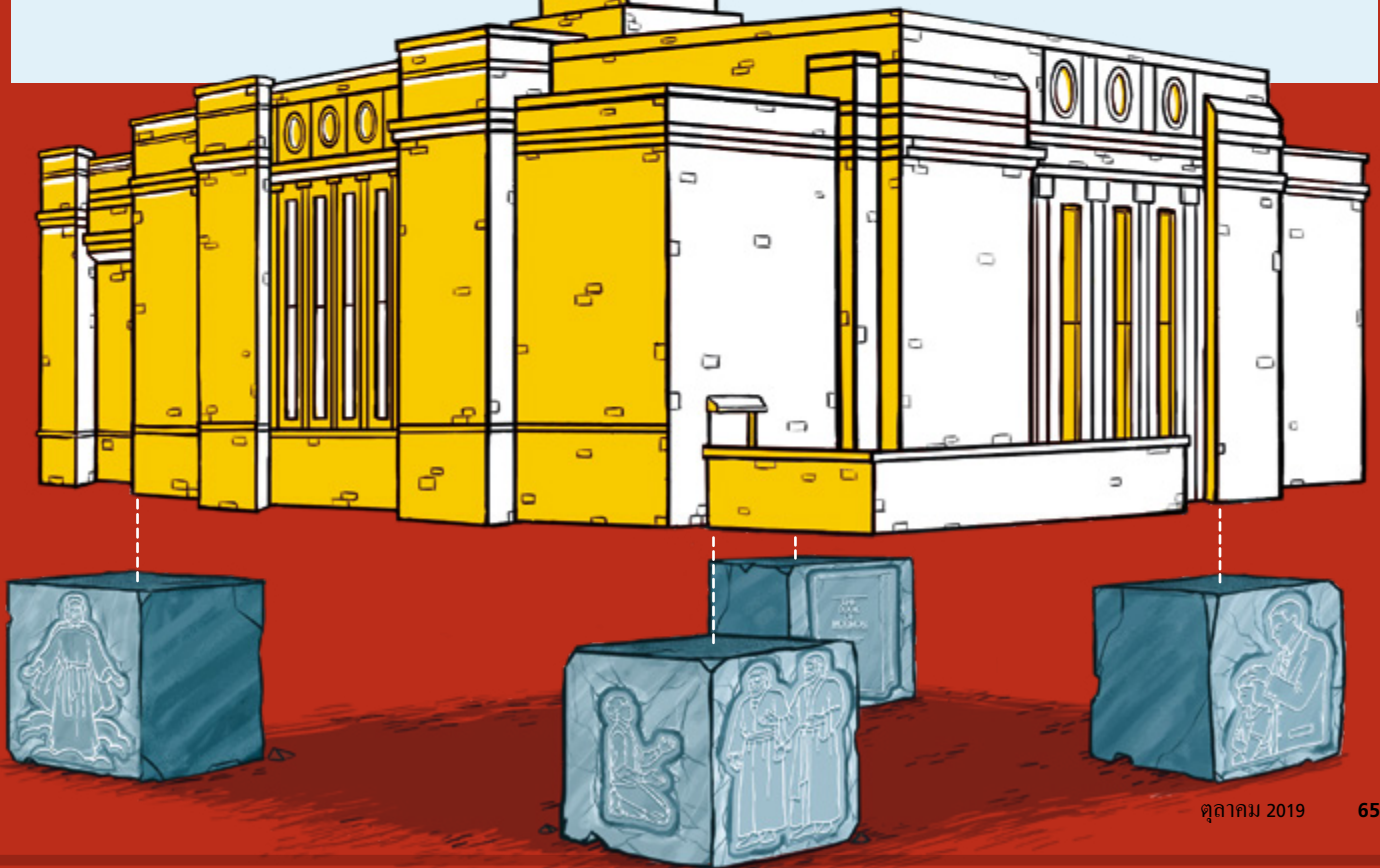
เปิดงานอันน่า
พิศวงของการ
ฟื้นฟู

พระคัมภีร์ มอรมอน

พูดประหนึ่งเสียง
จากภัสสมรุธี้โดยมี
ถ้อยคำของศาสดา
พยากรณ์เป็นพยาน
ถึงพระผู้ช่วยให้รอด
ของมนุษยชาติ

ฐานะปุโรหิต

มนุษย์กระทำใน
พระนามของพระผู้เป็น
เจ้าผ่านพลังอำนาจและ
สิทธิอำนาจของฐานะ
ปุโรหิตในการบริหาร
กิจการงานอาณาจักร
ของพระองค์

คนหนุ่มสาว

คนที่จะเป็นคู่ครองของท่านมี
ปัญหาเรื่องสื่อลามกหรือไม่
มีความหวังและความช่วยเหลือ
ต่อไปนี้เป็นวิธีที่ท่านสามารถ
เดินหน้าต่อไปด้วยศรัทธา

42

เยาวชน

อิทธิพลของ
เพื่อนที่ดี

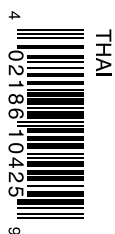
52-57,
62

จงตามเรามา

เอเฟซัส 2: ศิลาหัวมุม
ของศาสนจักร
คืออะไร

64

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เพื่อนเด็ก

สวัสดีจาก
ดี. อาร์. คองโก!
คู่มือหน้า ๗6-๗7

โดย ประธาน
ดัลลิน เอช. โอ๊คส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

รักผู้อื่นดังที่ พระเยซูทรงรักเรา

พระเยซูประทานพระบัญญัติข้อสำคัญแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ให้พวกท่านรักกันและกันเหมือนอย่างที่เรารักท่าน” (ยอห์น 15:12) ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์ เราควรดำเนินชีวิตอย่างสงบสุขกับผู้อื่น รวมถึงคนที่ไม่เชื่อเหมือนเราด้วย

เราสามารถรักผู้อื่นดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงรักเราด้วยวิธีต่อไปนี้

- มีเมตตาต่อคนที่แตกต่างจากเรา
- เคารพความเชื่อของพวกเขา
- อย่างล้นเกล้าหรือดูถูกใคร
- เป็นผู้ฟังที่ดี

- สุภาพ อย่างเดียวอย่างโกรธเกรี้ยว
- สนับสนุนสิ่งที่เป็นความจริง
- บอกคนอื่นเกี่ยวกับพระกิตติคุณอย่างนอบน้อมถ่อมตน
“[พูด] ความจริงด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:15)

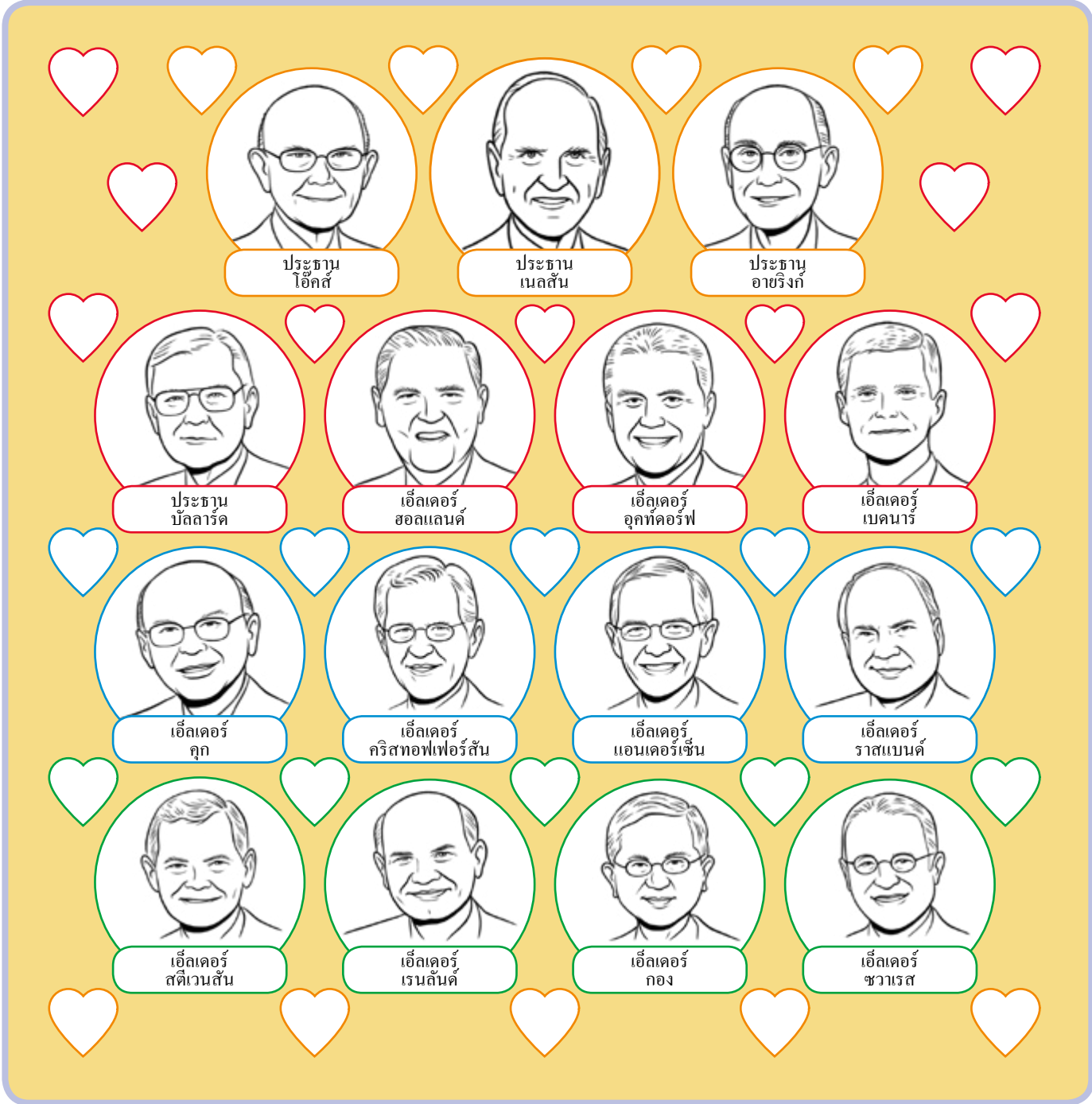
พระบัญชาของพระผู้ช่วยให้รอดให้รักกันดังที่พระองค์ทรงรักเราน่าจะเป็นเรื่องท้าทายมากที่สุดของเรา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราพยายามแสดงความรักในทุกอย่างที่เราทำ ●

ดัดแปลงจาก “รักผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้ที่แตกต่าง,” เลียโฮนา, พ.ย. 2014, 25–28.

ศาสตราจารย์และอัครสาวก

พระคัมภีร์กล่าวว่าศาสนจักร “สร้างขึ้นบนรากฐานของ บรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวจนะ มีพระเยซูคริสต์เป็น ศิลาหัวมุม” (เอเฟซัส 2:20) หมายความว่าพระเยซูคริสต์ทรงนำ ศาสนจักรผ่านศาสตราจารย์และอัครสาวกในปัจจุบัน

ระบายนี้อธิบายคนที่พูดในการประชุมใหญ่สามัญ หรือระบายนี้อธิบาย ท่านเหล่านั้นหลังการประชุมใหญ่เมื่อท่านพูดคุยกับครอบครัว เกี่ยวกับคำปราศรัยที่ท่านชื่นชอบเป็นพิเศษ ระบายนี้อธิบายหัวใจทุก ครั้งที่ท่านได้ยินคนเอ่ยถึงพระเยซู พระองค์ทรงรักท่าน!

แค่ สวดอ้อนวอน ให้หายกลัว

โพรติกกลัวไม่
กล้ากลับไปนอน
จะทำอย่างไรถ้าเขา
ฝันร้ายอีก

โดย ลูซี่ สตีเวนสัน
นิตยสารศาสนจักร

“สวด พระอยู่นั้น”

(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 6)

โพรดีผูกคูกขึ้นนั่งบนเตียง หัวใจเต้นเร็ว
ฝนตกเปาะแปะบนหลังคาขณะเขานั่งอยู่
ในความมืด เขาได้ยินเสียงน้ำหยดจากต้นมะเดื่อ
แอฟริกันนอกหน้าต่าง อากาศร้อนชื้นทำให้รู้สึก
เหนอะหนะ โพรดีสูดลมหายใจลึกๆ และพยายามผ่อนคลาย
เขาแค่ฝันไป

เขาคาลานลงจากเตียง เดินย่องเข้าไปในห้องของคุณ
พ่อคุณแม่ คุณพ่อคุณแม่กำลังหลับสนิท เขเหลียน้อง
สาวของเขาอนงอตัวอยู่ในเตียงของเธอด้วย ทุกอย่าง
เรียบร้อยดี ครอบครัวของเขาปลอดภัย

โพรดีปีนกลับขึ้นเตียงและพยายามหลับ เขาพลิกตัว
ไปมา แล้วก็พลิกไปมาอีกหลายครั้ง เขารู้ว่าความฝันของเขา
ไม่ใช่เรื่องจริง แต่น่ากลัวมาก! ถึงแม้จะเพเลี้ย แต่เขาก็
ไม่กล้าหลับอีก จะทำอะไรถ้าเขาฝันร้ายอีก

โพรดีนอนหงายมองดูเพดาน เขาพยายามคิดเรื่องที่มี
ความสุข “พระบิดาสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่นไหม? พระทรง
ได้ยินและตอบคำสวดของเด็กเด็กไหม?” คลื่นความ
อบอุ่นปะทะโพรดีขณะเขานึกถึงเนื้อร้องของเพลง
ปลุมนววัยเพลงโปรด ซิสเตอร์คีโอสกาสอนพวกเขาว่าพระ
บิดาบนสวรรค์ทรงดูแลพวกเขาเสมอ พวกเขาสามารถ
สวดอ้อนวอนพระองค์ได้ทุกเวลา ทุกที่

โพรดีรู้ว่าต้องทำอะไร เขาลง
จากเตียงและคุกเข่าสวดอ้อนวอน
“ข้าแต่พระบิดาบนสวรรค์” เขา
สวดอ้อนวอน “ข้าพระองค์กลัวมาก
ขอทรงคุ้มครองครอบครัวข้าพระองค์ให้
ปลอดภัย ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์นอนหลับและ
ไม่ฝันร้ายอีก”

โพรดีสวดอ้อนวอนจบและปีนกลับขึ้นเตียง ร่างกาย
เขาผ่อนคลายและจิตใจสงบ ไม่นานเขาก็หลับ
รุ่งเช้า โพรดีตื่นขึ้นมารับแสงแดดอบอุ่นที่ส่องลอด
หน้าต่างเข้ามา เขาได้ยินเสียงหม้อต้มน้ำเดือดในครัวจึง
ลุกไปหาคุณแม่ เขเหลียน้องสาวของเขาที่กำลังกินมันสำปะหลังที่
เหลือ คุณแม่กำลังอุ่นอาหารบางอย่างให้เขากินด้วย
“Bonjour (สวัสดีจ๊ะ)” คุณแม่พูด “หลับสบายไหมจ๊ะ”
“ผมฝันร้ายน่ากลัวมากครับ” โพรดีตอบ “แต่หลังจาก
นั้นผมสวดอ้อนวอน พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้ผม
รู้สึกปลอดภัย”

“แม่เสียใจที่ลูกฝันร้าย” คุณแม่พูด เธอกอดโพรดี
แน่นและกอดเขานานไม่ยอมปล่อย “แต่แม่ดีใจที่ลูก
สวดอ้อนวอน ฟังเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วย
เหลือลูกจริงๆ”

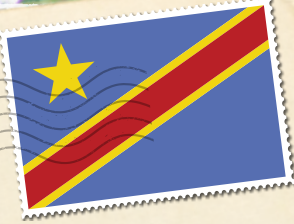
“ใช่ครับ” โพรดีกล่าว “ผมนอนหลับได้อีกครั้ง และไม่
ฝันร้ายอีกเลย” โพรดีกอดคุณแม่แน่น เขาดีใจที่รู้ว่าไม่
ว่าเขารู้สึกกลัวเพียงใด พระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ใกล้ถ้า
สวดอ้อนวอน ●

พลิกหน้ากระดาษเพื่อพบเด็กชายจากเรื่องนี้!

สวัสดี

จาก

สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตย
คองโก!

ดี. อาร์. คองโก
อยู่ทางภาคกลางของ
แอฟริกา ประชากรราว
80 ล้านคนอาศัยอยู่ที่นั่น

สวัสดี
เราเชื่อมารโกกับ
เปาโล!

เรากำลัง
ไปเยือนสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยคองโก หรือ
ดี. อาร์. คองโก

ภูมิภาคส่วนใหญ่ของดี. อาร์. คองโก
ปกคลุมด้วยป่าฝน ที่นี่เป็นบ้านของสัตว์
ที่น่าสนใจทุกชนิด เช่น ช้าง กอริลลา
และแรด สัตว์ตัวนี้เรียกว่าโอคาพี

ดี. อาร์. คองโกมีชื่อเสียง
เรื่องศิลปะดั้งเดิมที่สวยงาม
ได้แก่ ไม้แกะสลัก ตะกร้า
สาน และหน้ากาก

ผู้สอนศาสนาจาก
ศาสนจักรของเราเริ่ม
สอนผู้คนใน ดี. อาร์.
คองโกเมื่อปี 1986
ปัจจุบันประชากร
ที่นั่นเกือบ 60,000
คนเป็นสมาชิก
ศาสนจักรของพระ
เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ-
ชนยุคสุดท้าย

ในดี. อาร์. คองโก คนส่วนใหญ่พูดภาษา
ฝรั่งเศสที่โบสถ์ ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ
ของประเทศนี้ แต่ภาษาที่ใช้พูดกันใน ดี. อาร์.
คองโกมีอยู่เกือบ 250 ภาษา!

พบเพื่อนบางคนของเรา จากดี. อาร์. คองโก!

ปีนี้ ดี. อาร์. คองโกได้พระวิหารแห่ง
แรก! สมาชิกศาสนจักรที่นั่นตื่นเต้นที่
จะมีพระวิหารในประเทศของพวกเขา

ขอบคุณที่สำรวจ
ดี. อาร์. คองโกกับเรา
แล้วพบกันใหม่!

“วันอาทิตย์วันหนึ่ง มีอาหารอยู่ที่
ที่ และพ่อแม่ของผมบอกว่าจะไป
โบสถ์ลำบาก ผมบอกพ่อแม่ว่าอย่าง
น้อยเราควรเข้าร่วมการประชุม
ศิโรตติก เราแสดงศรัทธาและไป
โบสถ์ด้วยกันเพื่อให้เกียรติวันของ
พระเจ้า”

โพรดี เค. อายุ 7 ขวบ, กินชาซา
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

“หนูชอบช่วยเหลือคนอื่น ๆ วัน
หนึ่งในชั้นเรียน เด็กคนหนึ่งเศร้าใจ
ระหว่างพักเพราะเขาไม่มีอะไรกิน
หนูไปหาเขาและแบ่งอาหารที่หนู
นำมาให้เขากินด้วย”

ซีเลีย ซิตีบี เค. อายุ 5 ขวบ, กินชาซา
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

ท่านมาจากดี. อาร์. คองโกหรือไม่ ช่วยเขียน
บอกเราที่! เราอยากฟังเรื่องราวจากท่าน!
ดูหน้า P24

หนูไม่อยาก ต่าง จากคนอื่น!

โดย เอลิซา บรอดเบนท์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“ค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10)

มิก้าตั้งตารอเรียนเต้นรำเสมอ เธอชอบฟังเพลง ชอบฝึกกระโดดทำผีเสื้อให้ถูกต้อง เธอชอบเป็นพิเศษเมื่อทั้งชั้นทำท่าพร้อมเพรียงกัน เมื่อพวกเขาทำท่านั้น นักเต้นทุกคนเหมือนจะกลมกลืนกันไปหมด รู้สึกเหมือนเธอไม่ได้เป็นดาวนั้ซนโดดรรมอยู่คนเดียว

วันหนึ่งพวกเขาฝึกเต้นท่าใหม่ มีก้าดูครูกระโดดลอยตัว เธอดูเด็กหญิงคนอื่นๆ พยายามทำตาม บางคนทำได้

ทันที บางคนต้องลองสองสามครั้ง มีก้าลองแล้วลองอีก แต่ก็ทำไม่ได้

“ครูช่วยหนูไหมคะ” มีก้าถามเด็กหญิงที่อยู่ข้างๆ มองมีก้า จากนั้นก็ชะโงกเข้ามาหาเพื่อนของเธอ “ทำไมเธอพูดแบบนี้” เธอกระซิบเด็กหญิงทั้งสองเหลือยมองมีก้า

ระหว่างทางกลับบ้านหลังเลิกเรียน มีก้านั่งเงียบตลอดทาง

เมื่อกลับถึงบ้าน คุณแม่กำลังนวดแบ้งอยู่ในครัว แบ้ง

ติดที่แก้มของคุณแม่ บางครั้งนั้นทำให้มีก้าหัวเราะ แต่
วันนี้เธอแค่วางกระเป๋าลงบนพื้นและทรุดนั่งบนเก้าอี้
ข้างโต๊ะ

“เต็นรำเป็นอย่างไรบ้าง” คุณแม่ถาม

“แย่มากค่ะ” มีก้าตอบ “หนูขอความช่วยเหลือ และ
เด็กหญิงคนหนึ่งหาว่าหนูพูดตก จากนั้นก็จ้องหน้า
หนู” มีก้าก้มหน้า “หนูไม่อยากไปเต็นรำแล้ว”

“โอ มีก้า!” คุณแม่พูด “แม่เสียใจ พ่อกับแม่ชอบดู
หนูเต็นรำนะ เราภูมิใจที่หนูฝึกหนัก!”

มีก้ารู้สึกวุ่นวายใจ “หนูไม่ชอบดาวนซ์ซินโดรม
ในตัวหนู หนูไม่ชอบให้หน้าหนูต่างจากคนอื่น หนูนึก
อยากให้ตัวเองเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ไม่ยาก หนูต้องฝึก
พูดด้วย!”

คุณพ่อนั่งลงข้างๆ มีก้าและโอบกอดเธอ “มีก้า เรารัก
ลูก มากนะ เราไม่อยากเปลี่ยนลูกสักอย่าง”

มีก้าได้แต่ส่ายหน้าและซุกหน้าลงกับแขน “หนูไม่
อยากต่างจากคนอื่น หนูอยากให้ดาวนซ์ซินโดรมออกไป
จากตัวหนู!”

คุณแม่กับคุณพ่อเงยบอยู่ครู่หนึ่ง

“แม่คิดออกแล้ว” คุณแม่บอก มีก้าแอบมองลอดแขน
“ทำไมลูกไม่สวดอ้อนวอนทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่า
พระองค์ ทรงรู้สึกอย่างไรกับหนู”

มีก้าคิดเรื่องนี้ เธอชอบกล่าวคำสวดอ้อนวอน เธอพยัก
หน้าช้าๆ “คุณแม่จดคำถามที่หนูจะต้องถามได้ไหมคะ”

คุณแม่จดคำถามลงไป จากนั้นมีก้าก็หยิบกระดาษ
เข้าไปสวดอ้อนวอนในห้อง

เธอกลับเข้ามาในครัวอีกไม่กี่นาทีต่อมา สีหน้าของ
มีก้าสว่างสดใสเหมือนหลอดไฟ “พระบิดาบนสวรรค์
ทรงตอบแล้ว!” เธอกล่าว

“พระองค์ทรงตอบว่าอะไรจ๊ะ” คุณแม่ถาม

“พระองค์ทรงตอบว่า ‘มีก้า เรารักเจ้าอย่างที่เจ้าเป็น’
เธอตอบ “และพระองค์ตรัสเสียงดังด้วย!”

สัปดาห์ต่อมาที่ชั้นเรียนเต็นรำ มีก้าไม่หวังว่าเด็กหญิง
คนอื่นจะคิดอย่างไรกับดาวนซ์ซินโดรม แต่เธอสังเกต
เห็นซาราเด็กหญิงอีกคนหนึ่งทำหน้าที่เศร้าๆ ซาราทำท่า
ใหม่บางท่าไม่ได้เช่นกัน

เมื่อมีก้ากลับถึงบ้าน เธอตัดสินใจเขียนจดหมาย
สั้นๆ ถึงซารา เธอวาดรูปหัวใจหลายดวง คุณแม่ช่วยเธอ
สะกดคำ

“ซาราเพื่อนรัก” มีก้าเขียน “เธอเป็นนักเต้นที่เก่งมาก
ฉันอยากเป็นเพื่อนของเธอ ฉันมีความสุขที่เธออยู่ในชั้น
เรียนเต็นรำ”

มีก้าอดใจรอให้จดหมายซาราแทบไม่ไหว เธออยาก
ให้ซารารู้สึกมีความสุขและได้รับความรักที่ชั้นเรียน
เต็นรำด้วย ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เอ็ดเดอร์สตีเวน- สันเยอนซิลี

อัครสาวกเดินทางไปทั่วโลกเพื่อปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คนและสอนคนเหล่านั้นเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

เอ็ดเดอร์แกรีย์ อี. สตีเวนสันและซิสเตอร์ลิซา สตีเวนสันเดินทางไปชิลีกับประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันและซิสเตอร์เวนดี้ เนลสัน เพื่อร่วมเหตุการณ์สำคัญมากเหตุการณ์หนึ่ง พระวิหารแห่งใหม่ได้รับการอุทิศในเมืองกอนเซปซ็อน!

พระวิหารใหม่ที่สวยงามแห่งนี้เป็นแห่งที่สองที่สร้างในชิลีและแห่งที่ 18 ในอเมริกาใต้

เด็กมากับพ่อแม่เพื่อฟังประธานเนลสัน กล่าวคำสวดอ้อนวอนพิเศษอุทิศพระวิหาร

ลอรากับอลิเซีย โอ. ช่วยวางศิลาก้อนสุดท้ายนอกพระวิหาร นี้เรียกว่าศิลามุมเอกของพระวิหาร จากนั้นพระวิหารก็พร้อมรับการอุทิศ

แผ่นดินไหวเกิดขึ้นในชิลีหลายครั้ง พระวิหารกอนเซปซ็อน ชิลีมีฐานรากพิเศษป้องกันไม่ให้พระวิหารเสียหายถ้าเกิดแผ่นดินไหว

"วันนี้รู้สึกเหมือนอยู่บนสวรรค์จริงๆ"

เวลานี้สมาชิกที่มีค่าควรของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสามารถเข้าไปรับการฝึกกับครอบครัวและรับใช้โดยทำปัสดิสมาในพระวิหาร!

เอ็ดเดอร์เรนลันด์ เยี่ยมเด็กๆ

อัครสาวกเดินทางไปทั่วโลกเพื่อปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คนและสอนคนเหล่านั้นเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

เอ็ดเดอร์เคล จี. เรนลันด์ไปเยือนหลายแห่งกับซิสเตอร์รูธ แอล. เรนลันด์ภรรยาของท่านเพื่อช่วยให้ผู้คนเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ท่านกล่าวปราศรัยและพูดกับผู้สอนศาสนา แต่ไม่ว่าท่านไปที่ใด สิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษคือการได้พบปะและจับมือทักทายกับเด็กๆ บางครั้งท่านไปเยี่ยมเด็กๆ ในปฐมวัยด้วย!

ในญี่ปุ่น

ในเปรู

ในโบลิเวีย

ในเกาหลีใต้

“ท่านต้องการรู้ความลับหรือไม่ เพื่อนเด็ก เป็นนิตยสารศาสนจักรเล่มโปรดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอ่านเพื่อนเด็กเป็นอันดับแรกเสมอ!”

เอ็ดเดอร์เรนลันด์ต้องการให้เด็กทุกคนเห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักพวกเขา

หมวกสีขาว สำหรับฟลอเรนซ์

โดย จอร์แดน มอนสัน ไรท์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

ฟลอเรนซ์ ออนเยเจควีย์วัยสิบสามปีมาถึงจุดขายประจำในตลาดกลางแจ้งที่คึกคักในโอเน็ตซา ไนจีเรีย ถนนเต็มไปด้วยคนขายร้องเรียกลูกค้าที่วิ่งกับการจับจ่าย ผู้หญิงเทินห่อของไว้บนศีรษะขณะเดินโรงเรียนเพิ่งปิดเนื่องในวันหยุด และฟลอเรนซ์รู้ว่าเพื่อนๆ สนุกสนานกันช่วงหยุดเรียน แต่ฟลอเรนซ์ใช้วันหยุดขายสะเดาดินที่ตลาดแห่งนี้ นั่นเป็นโอกาสเดียวที่เธอจะได้เงินค่าเทอม

แต่ฟลอเรนซ์ไม่ป็น คุณแม่ของเธอเองก็ขายไหมพรมที่ตลาดนานหลายชั่วโมงทุกวันเพื่อซื้ออาหารให้ครอบครัว คุณแม่ทำงานหนักมาก คุณพ่อคุณแม่ของเธอทำงานหนักทั้งคู่ แต่เพราะเรียนมาน้อย พวกท่านจึง

มีข้อจำกัดในสิ่งที่ทำได้ ฟลอเรนซ์เกือบจบโรงเรียนประถมศึกษาแล้ว ถ้าเธอได้เรียนต่อ เธอจะได้งานที่ดีและช่วยครอบครัวได้

เมื่อกลับถึงบ้านฟลอเรนซ์พบคุณพ่อคุณแม่และถามว่า “คิดว่าหนูจะได้เรียนมัธยมใหม่คะ และจะได้เรียนมหาวิทยาลัยใหม่คะ”

คุณแม่มองคุณพ่อพลาบสายหน้า “มหาวิทยาลัยใช้เงินเยอะกว่าที่เรามี” คุณพ่อบอก ฟลอเรนซ์ก็หันมองรองเท้าของเธอ เธอไม่ต้องการให้คุณพ่อคุณแม่เห็นว่าเธอผิดหวังเพียงใด

สองสามวันต่อมา ฟลอเรนซ์แวะรับยาบางอย่างที่โรงพยาบาล โรงพยาบาลลุ่นวายเกือบเท่าตลาด แม้จะไม่เสียงดังเท่า ฟลอเรนซ์จ้องมองพยาบาลที่สวมหมวกสีขาว เธอนึกภาพตัวเองสวมชุดพยาบาลแบบนั้นขณะช่วยผู้ป่วยและดูแลเด็กในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ เธออาจจะได้เป็นพยาบาล

ฟลอเรนซ์รู้ว่าคุณแม่พูดถูก—จะเรียนหนังสือคงยาก แต่ฟลอเรนซ์รู้วิธีทำงานหนัก เธอตัดสินใจพยายาม

แม้งานบ้านจะต้องใช้เวลาทั้งวันแต่ฟลอเรนซ์ก็จัดเวลาศึกษา เธอผ่านการสอบชั้นมัธยม และคุณแม่พอยืมเงินมาได้มากพอส่งเธอไปเรียน ต่อมา

เธอทราบว่ารัฐบาลจะช่วยจ่ายค่าเรียนพยาบาล ความฝันของเธอไม่ไกลเกินเอื้อม!

แต่เมื่อถึงเวลาเริ่มเรียนพยาบาล ฟลอเรนซ์รู้สึกสงสัยนิดหน่อย จะเป็นอย่างไรถ้ายากเกินไป จะเป็นอย่างไรถ้าเธอเหงา ฟลอเรนซ์ก็มึนศีรษะและสวดอ้อนวอนว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า ขอพระองค์ประทานพลังให้ข้าพระองค์ไปเรียนพยาบาลและตั้งใจเรียนด้วยเถิด”

ที่โรงเรียนพยาบาล ฟลอเรนซ์เรียนรู้วิธีให้ยาและเก็บเครื่องมือให้สะอาดจากเชื้อโรค บางครั้งผู้ป่วยของเธออาการดีขึ้น แต่บางครั้งอาการไม่สู้ดี ฟลอเรนซ์สวดอ้อนวอนขอความกล้าหาญบ่อยๆ หลังจากเรียนนานสามปี ฟลอเรนซ์สำเร็จการศึกษาด้วยรางวัลนักเรียนดีเด่นของชั้นปี ความฝันของเธอเป็นจริงแล้ว! เธอได้สวมหมวกพยาบาลสีขาว และสามารถหาเงินช่วยเหลือจุนเจือครอบครัวได้มากพอ

หลายปีต่อมา ฟลอเรนซ์ไปเยี่ยมสาขาเล็กๆ แห่งหนึ่งในคณะเผยแผ่กานา อักกรา คริสโตเฟอร์ ชูควูราห์สามี

เธอเป็นประธานคณะเผยแผ่ที่นั่น ฟลอเรนซ์พบเด็กบางคนในสาขาที่ไม่ได้ไปโรงเรียนเป็นประจำ พวกเขาไม่ทราบจะทำอย่างไรกับอนาคตของตน พวกเขาทำให้ฟลอเรนซ์นึกถึงตนเองในวัยเด็ก “ฉันจะพูดอะไรได้บ้างเพื่อช่วยพวกเขา” ฟลอเรนซ์สวดอ้อนวอนในใจ

จากนั้นเธอรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนที่ชัดเจน: เล่าเรื่องชีวิตคุณให้พวกเขาฟังสิ

ฟลอเรนซ์นึกถึงชีวิตตนเอง เธอได้ทำงานที่โรงพยาบาลในไนจีเรียและสหรัฐ เธอได้แต่งงานกับชายที่ดี และพวกเขาพบศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เธอได้เป็นแม่ ตอนนั้นเธอกำลังช่วยให้ผู้สอนศาสนามีสุขภาพดีและทำงานหนัก พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้เธอได้เป็นพยาบาล พระองค์ทรงช่วยให้เธอทำได้มากกว่าที่เธอคิด พระองค์ทรงทำเพื่อเด็กเหล่านี้ได้เหมือนกัน

ฟลอเรนซ์มองดูเด็กๆ และยิ้ม “หนูรู้จักหมวกสีขาวที่พยาบาลสวมหรือเปล่า ฉันเห็นหมวกแบบนี้และตัดสินใจเป็นพยาบาล...” ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในมิชิแกน สหรัฐอเมริกา

ภาพนี้เป็นภาพที่ฟลอเรนซ์มีหมวกสีขาวเป็นของตนเองในท้ายที่สุด!

โดย บรูคลีน พี. อายุ 9 ขวบ
ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ปีที่แล้วหนูเลือกหนังสือเล่มหนึ่ง
ที่ห้องสมุดมาอ่านเกี่ยวกับเด็ก

หญิงคนหนึ่งเริ่มเขียนบล็อก หนู
คิดว่าหนังสือเล่มนี้คงสนุกเพราะตัวละครหลักอายุเท่า
หนู และคุณแม่ของหนูเป็นคนเขียนบล็อกด้วย หนูจึง
คิดว่าน่าจะเป็นหนังสือที่หนูเชื่อมโยงได้

หนูอ่านหนังสือได้ไม่กี่หน้าเมื่อเด็กหญิงคนนั้นใช้
พระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควร หนูรู้สึกไม่ดีมากๆ
หลังจากอ่านเรื่องราวตอนนั้น แต่ก็ยังอ่านต่อโดยหวัง
ว่าจะเกิดแค่ครั้งเดียว หนูอ่านอีกสองสองสามหน้าและ
เธอก็พูดอีก

หนูไปบอกคุณแม่เกี่ยวกับสิ่งที่พบ หนูไม่รู้ว่าควรอ่าน
ต่อหรือไม่ คุณแม่บอกว่าหนูต้องเลือกเอง แต่ท่านเห็น
ด้วยว่าการอ่านต่อไปไม่น่าจะดีถ้าเด็กหญิงคนนั้นพูดสิ่ง

ที่เรารู้ว่าผิด คุณแม่บอกว่าไม่ดีย่างยิ่งถ้าเธอใช้พระนาม
ของพระเจ้าอย่างไม่สมควร

หนูจะดูว่าเกิดขึ้นอีกหรือไม่ หนูจึงพลิกอ่านคร่าวๆ
หนูพบว่าเด็กหญิงคนนี้เอ่ยพระนามของพระเจ้าอย่าง
ไม่สมควรเป็นประจำ หนูตัดสินใจนำหนังสือไปคืนห้อง
สมุดโดยไม่อ่านต่อ

หนูรู้สึกเสียใจที่ผู้เขียนหนังสือใช้พระนามของ
พระเจ้าอย่างไม่สมควร แต่หลังจากนำหนังสือไปคืนห้อง
สมุด หนูรู้สึกมีความสุขที่ได้เลือกทำสิ่งที่ถูกต้อง หนูรู้ว่า
หนูกำลังทำตาม “มาตรฐานพระกิตติคุณของฉัน” จาก
หนังสือ *ศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า* ที่กล่าวว่า “ฉันจะอ่าน
และดูสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น”
หนูรู้ว่าเราควรใช้พระนามของพระบิดาบนสวรรค์และ
พระเยซูด้วยความเคารพอย่างสูงเท่านั้น ●

หนูควรอ่านต่อหรือไม่

ฉันทำทุกสิ่งได้ผ่าน พระคริสต์ผู้ทรงเสริมกำลังฉัน

(ดู ฟิลิปปี 4:13)

คำทำให้ไปพระวิหาร

โดย
จอย ดี. โจนส์
ประธาน
ปฐมวัยสามัญ

“ใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา”
(หลักคำสอนและพันธสัญญา 2:2)

วันอาทิตย์วันหนึ่ง ดิฉันกับที่ปรึกษาไปเยี่ยมชมการประชุมหนึ่งของศาสนจักร เราเป็นผู้พูดเกี่ยวกับพระวิหารและสิ่งพิเศษที่เกิดขึ้นที่นั่น หลังการประชุม เด็กชายวัย 12 ขวบชื่อโคลบีมามาหาดิฉันและจับมือทักทาย เราคุยกันเกี่ยวกับพระวิหาร จากนั้นดิฉันทำทนายให้เขาหาชื่อครอบครัวชื่อหนึ่งเพื่อนำไปพระวิหาร

ไม่นานหลังจากนั้น ดิฉันได้รับจดหมายจากโคลบี นี่คือสิ่งที่โคลบีบอกดิฉัน:

“ผมกลับบ้านและหาชื่อใหม่หนึ่งชื่อ กลับกลายเป็นว่าผมพบคุณตาทวดคนที่สามของผม!

“ต่อมาไม่นานผมไปพระวิหารและรับบัพติศมาแทน

ท่าน พิเศษจริงๆ เพราะพี่ชายผมให้บัพติศมาผมและคุณพ่อยืนยันผมให้ท่าน

“ผมรู้สึกอบอุ่นในใจที่ทำให้เกิดสันติ ผมรู้สึกเหมือนสิ่งที่ผมทำให้คุณตาทวดดีจริงๆ เพราะเวลานี้ท่านสามารถเข้าสู่อาณาจักรซีเลสเชียลเพื่ออยู่กับครอบครัวของท่านได้แล้ว ผมรู้สึกดีในใจตลอดเวลาที่เหลือของวันนี้

“ผมทราบดีด้วยว่าไม่มีใครรู้ว่าพ่อแม่ของคุณตาทวดคนที่สามของผมเป็นใคร ผมจึงจะหาชื่อของพวกเขาและนำไปพระวิหารด้วย!”

โคลบีเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมจริงๆ! ไม่ว่าท่านอายุเท่าใด ท่านสามารถเป็นแบบอย่างต่อครอบครัวและเพื่อนๆ ได้ ท่านสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณกับทุกคนที่ท่านรู้จัก—แม้แต่บรรพชนของท่าน! ●

ให้ดูแล้วบอก

การประชุมใหญ่สามัญคือเดือนนี้! ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เด็กบางคนชื่นชอบเกี่ยวกับการประชุมใหญ่

หนุชอบฟังเรื่องเล่าและ
คณะนักร้องประสานเสียง
ร้องเพลง หนุชอบฟังอุปราถน์
พวกท่านเล่าด้วย
ยูริ เอช. อายุ 8 ขวบ เถาหยวน ใต้หวัน

พมชอบฟังศาสนา
พยากรณ์เพราะพระเจ้า
ตรัสผ่านท่าน
อันเดรส ซี. อายุ 12 ปี บาเยเตลเกกา
โคลอมเบีย

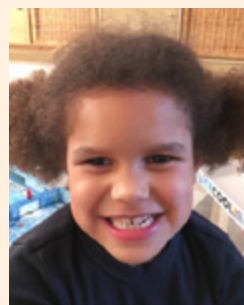
พมชอบดูการประชุมใหญ่
เพราะผมชอบเรียนรู้จาก
ศาสดาพยากรณ์ และผมชอบใช้
เวลานั้นกับครอบครัวของผม
เดวิด เจ. อายุ 9 ขวบ ไชโลลา กัวเตมาลา

อาเบล ซี. และทีน่า เอส. อายุ
10 และ 9 ขวบ จากบองเคนต์
ไลบีเรีย เป็นพี่น้องกัน อาเบลชอบ
การประชุมใหญ่ “เพราะนั่นเป็น
เวลาที่เราสันนิษฐานศาสดาพยากรณ์
ของเราเป็นประธานศาสนจักรทุกปี”
ทีน่า “ชอบเมื่อศาสดาพยากรณ์พูด
ถึงพระวิหาร”

แอนนา บี. อายุ 10 ขวบ จากมหาราษฏระ
อินเดีย ดูการประชุมใหญ่กับคุณแม่ของเธอ
เธอนำบันทึกส่วนตัวและปากกามาการประชุม
ใหญ่ทุกครั้งเพื่อเขียนประวัติภัยพยานและ
ข่าวสารที่เธอได้ยิน

เดวิดกับจูเลียนา เอ็ม.
อายุ 4 ขวบและ 6 ขวบ
จากเซาท์ฮอลแลนด์
เนเธอร์แลนด์ นำขนม
ใส่ซาม 15 ใบและวาง
รูปภาพของอัครสาวก
หรือสมาชิกในฝ่าย
ประธานสูงสุดไว้บนซาม
แต่ละใบ เมื่อเจ้าหน้าที่
ชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งพูด
พวกเขาจะกินสิ่งที่อยู่ใน
ซามนั้น!

แบบอย่างทีกล้าหาญ

ฟิลิปปินส์

รับใช้พระเจ้าในภาษาสเปน

โดย เจนนิเฟอร์ แมคคีย์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

สมมติว่าเพื่อนของท่านยื่นหนังสือที่ดีที่สุดที่เขาเคยอ่านให้ท่าน ท่านเปิดหนังสือ... และพบว่าท่านอ่านไม่ออก หนังสือเล่มนั้นเป็นอีกภาษาหนึ่ง! ท่านจะทำอย่างไร

ในช่วงปีแรกๆ ของศาสนจักร พระคัมภีร์มอรมอนจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ประธานบริคัม ยังก็เรียกผู้สอนศาสนาสองคนไปสั่งสอนพระกิตติคุณในเม็กซิโก และแปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาสเปน แต่ในการแปลครั้งนี้พวกเขาจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือมากขึ้น พวกเขาไม่รู้ว่าจะอีกฝั่งหนึ่งของมหาสมุทรพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเตรียมชายคนหนึ่งผู้สามารถให้ความช่วยเหลือตามที่พวกเขาต้องการ

เมลิตัน กอนซาเลส เทริโซมาจากครอบครัวที่มั่งคั่งในสเปน เขาตั้งใจเรียนและได้เป็นทหารในกองทัพสเปน เขาสนใจศาสนามาตลอด แต่ไม่รู้สึกรว่ามีศาสนาใดถูกต้อง วันหนึ่งเขาได้ยินทหารนายหนึ่งพูดถึงคนกลุ่มหนึ่งที่เรียกตนเองว่า "วิสุทธิชน" พวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้นำพวกเขา

มายังเทือกเขาร็อกกี้ในสหรัฐ เมลิตันรู้สึกอยากพบพวกเขามาก เขาสมทบกับกองทหารที่ถูกส่งไปปฏิบัติภารกิจในฟิลิปปินส์ โดยหวังว่าจะช่วยให้เขาได้ไปสหรัฐในภายหลัง แต่เมลิตันยุ่งกับงานมากจนเริ่มรู้สึกว่าการไปเยือนวิสุทธิชนสำคัญน้อยลง

จากนั้นเมลิตันป่วยหนัก เขานึกขึ้นได้ว่าทำไมเขาต้องมาฟิลิปปินส์และสวดอ้อนวอนทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาควรทำอะไร คึ้นนั้นเมลิตันมีความฝันพิเศษ เขารู้ว่าเขาควรจะไปเทือกเขาร็อกกี้

ทันทีที่เมลิตันหายป่วย เขาจึงเดินทางไปสหรัฐ เขามาถึงแคลิฟอร์เนียวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1874 และมุ่งหน้าไปซอลท์เลคซิตี

เมื่อเมลิตันมาถึงซอลท์เลค เขาเจอปัญหาคือเขาอ่านภาษาอังกฤษออกแต่ไม่เคยพูด เขาสื่อสารกับใครไม่เป็น! เขาจึงตัดสินใจว่าถ้าพูดกับคนอื่นไม่ได้เขาต้องดึงความสนใจของคนเหล่านั้นไปอีกทาง เมลิตันสวมเครื่องแบบทหารสเปนและเดินไปตามถนนในเมือง ตามที่หวังไว้ หลายคนสังเกตเห็นเขา! ในที่สุดสมาชิกคนหนึ่งของเขา

ยูทาห์

ศาสนจักรชื่อบราเดอร์บลังชาร์ด อาจารย์มหาวิทยาลัยที่พูดภาษาสเปนก็เห็นเขา บราเดอร์บลังชาร์ดช่วยให้เมลิตันได้ตั้งถิ่นฐานในซอลท์เลคและสอนพระกิตติคุณให้เขา จากนั้นไม่นานเมลิตันรับบัพติศมา

บราเดอร์บลังชาร์ดแนะนำให้เมลิตันรู้จักกับประธานบริคัม ยังก์ด้วย เมลิตันบอกประธานยังก์ว่าสิ่งที่เขาต้องการมากกว่าอย่างอื่นทั้งหมดคือแปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาสเปน

ประธานยังก์ขอให้เมลิตันช่วยผู้สอนศาสนาที่จะไปเม็กซิโกแปลพระคัมภีร์มอรมอนหลายส่วนเป็นภาษาสเปน เมลิตันใช้เวลาหลายสัปดาห์แปลคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาสเปน แต่ละคืนเขาทบทวนงานแปลกับผู้สอนศาสนา พวกเขาพูดภาษาสเปนได้บ้างแต่รู้สึกว่างานแปลสำคัญแบบนี้ต้องให้เจ้าของภาษาแปล พวกเขารู้ว่าเมลิตันเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของพวกเขา ในปี 1875 ศาสนจักรจัดพิมพ์งานแปล และเรียกว่า *Trozos Selectos del Libro de Mormon* (ข้อความที่คัดเลือกมาจากพระคัมภีร์มอรมอน)

ตอนนี้ผู้สอนศาสนาพร้อมไปเม็กซิโกแล้ว พวกเขาบรรทุกพระคัมภีร์ที่แปลแล้ว 1,500 เล่มขึ้นบนหลังม้าและเริ่มเดินทาง คนที่พูดภาษาสเปนได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนในภาษาของตนเป็นครั้งแรก ถึงแม้เมลิตันจะอยู่ห่างออกไปหลายพันไมล์ในสเปน แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงนำเขามายังที่ซึ่งต้องการเขาพอดี เพราะความกล้าหาญและศรัทธาของเมลิตัน เขาจึงช่วยนำพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้ามาสู่คนนับไม่ถ้วน ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เมลิตัน กอนซาเลซ เทเรโซ (1844–1917) รับใช้งานเผยแผ่หลายครั้งในเม็กซิโกและให้บัพติศมาสมาชิกแรกบางคนของศาสนจักรที่นั่น ในปี 1886 เมลิตันช่วยแปลพระคัมภีร์มอรมอนทั้งเล่มเป็นภาษาสเปน

ภาพประกอบโดย มาร์ก โรเบิร์ตสัน

การเดินทางเผยแผ่ศาสนาของเปาโล

โดย มาริสซา วิตติสัน
นิตยสารศาสนจักร

หลังจากพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์ อัครสาวกเปาโลเดินทางไปดินแดนต่างๆ เพื่อสอนผู้คนเกี่ยวกับพระเยซู สมัยนั้นไม่มีรถยนต์หรือเครื่องบิน ท่านจึงเดินทำเป็นส่วนใหญ่! บางครั้งท่านเดินทางด้วยเรือ

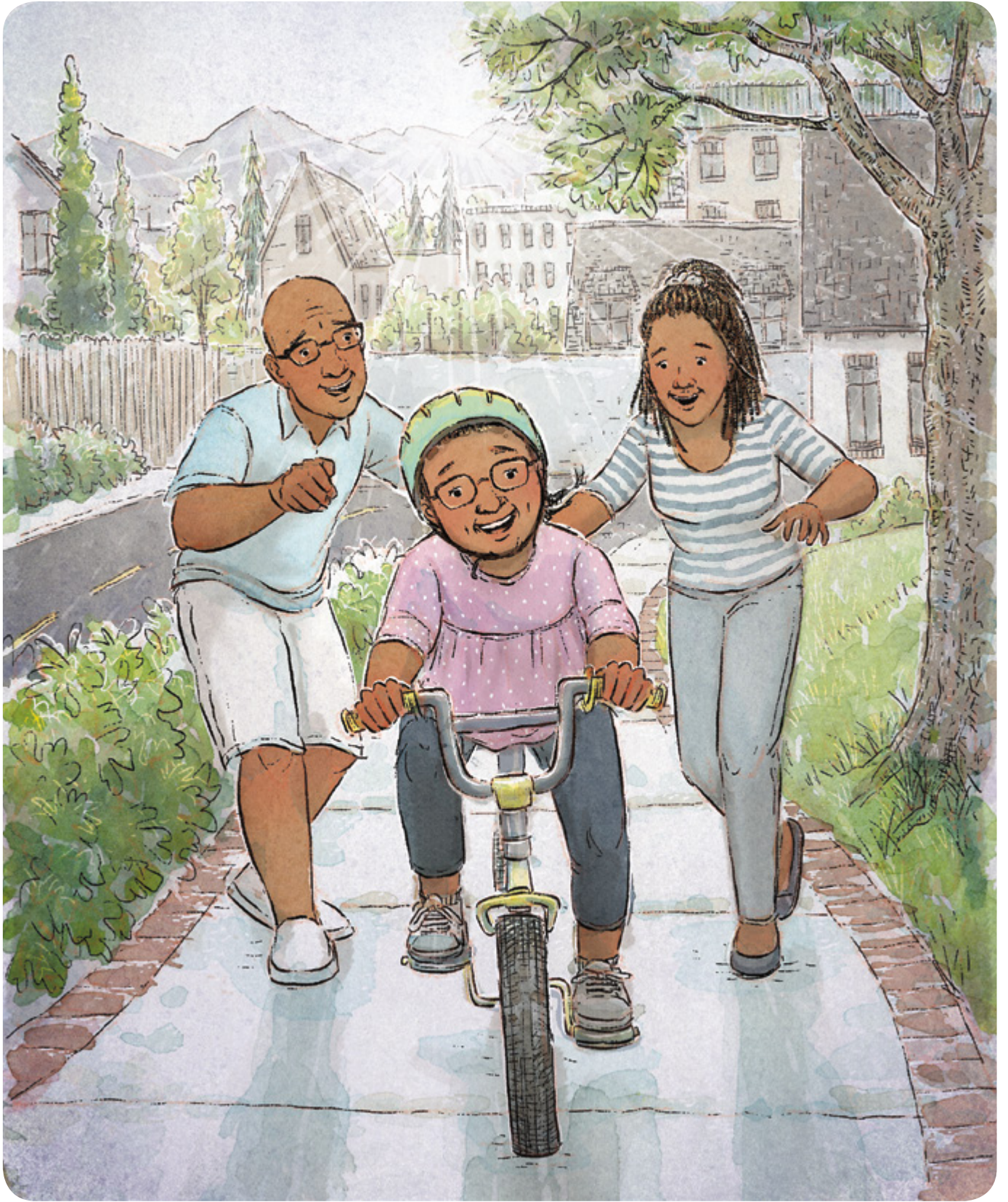
เปาโลสอนผู้คนในโบสถ์และในบ้าน ท่านสอนผู้คนบนยอด
เขาที่เต็มไปด้วยหินหรือตามถนนในเมือง

คนจำนวนมากไม่ชอบสิ่งที่เปาโล
สอน บางครั้งเปาโลถูกส่งเข้า
เรือนจำ บางครั้งเปาโลล้มป่วย

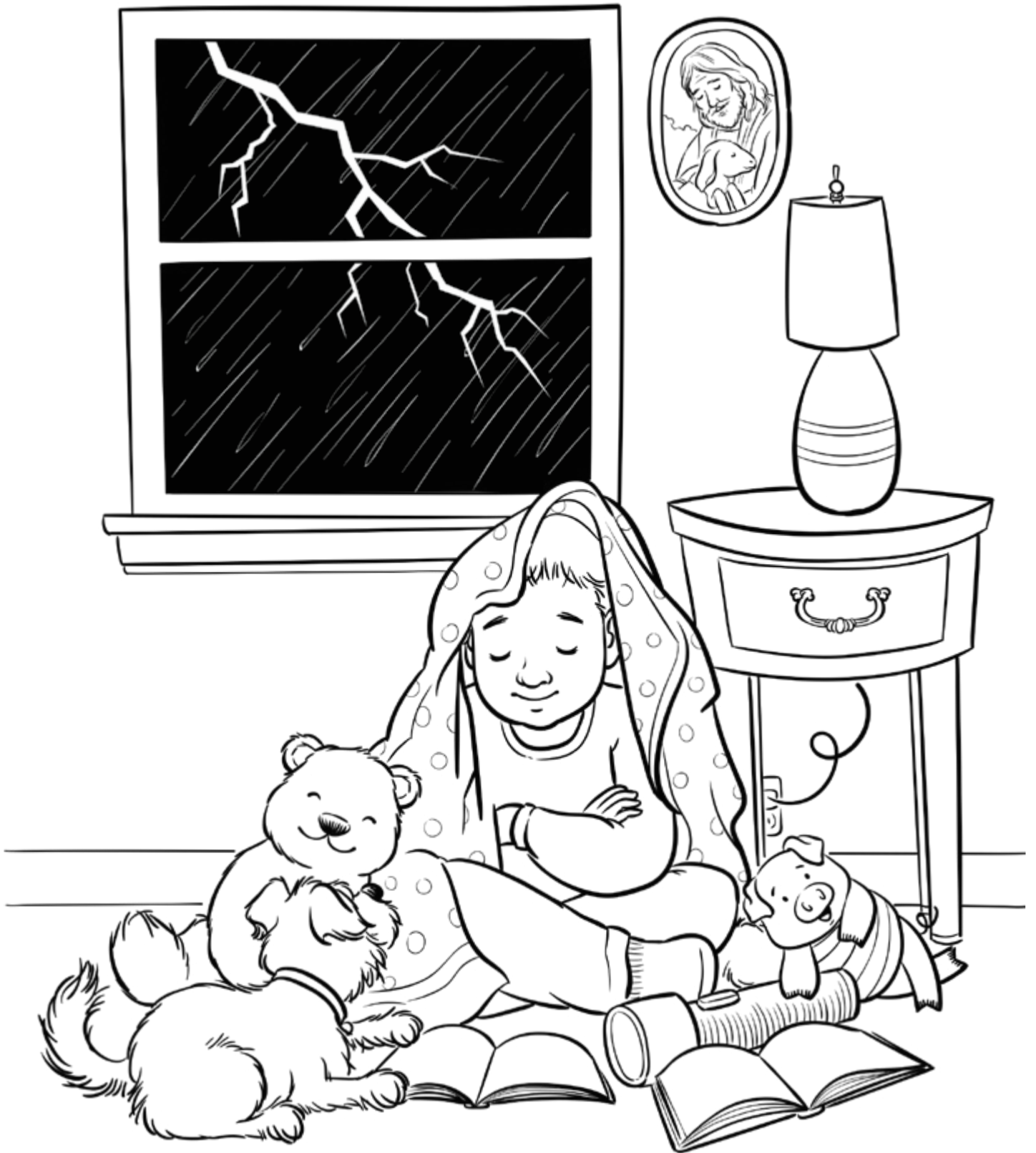

แต่เปาโลมีศรัทธา ท่านจึงผ่านเรื่องยากๆ
ทั้งหมดนี้ได้ ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้า
เผชิญได้ทุกอย่างโดยพระคริสต์” ท่านรู้
ว่าพระเยซูจะทรงช่วยให้ท่านเข้มแข็ง

พระเยซูคริสต์ทรงช่วยให้ฉันเข้มแข็งได้เช่นกัน
พระองค์ทรงรักฉัน และฉันรักพระองค์! ●

พระเยซูทรงช่วยให้ฉันทำเรื่องยากๆ ได้

เรียน บิคารมาดาทุกท่าน

ข่าวสารหลักอย่างหนึ่งของพันธสัญญาใหม่คือเราสามารถพบสันติและ
ปิติในพระคริสต์ไม่ว่าชีวิตเราเป็นอย่างไร นิตยสารของเดือนนี้แบ่งปัน
ประจักษ์พยานคล้ายกัน

- ใน หน้า พ4 เด็กชายคนหนึ่งได้รับการปลอบโยนเมื่อเขาฝันร้าย
- ใน หน้า พ8 เด็กหญิงดาวนซ์ชินโดรมคนหนึ่งได้รับการเตือนว่าพระ
บิดาบนสวรรค์ทรงรักเธอ
- ใน หน้า พ15 โปสเตอร์สอนว่าทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยความช่วยเหลือ
ของพระเยซูคริสต์
- ใน หน้า พ20–23 เปาโลเป็นแบบอย่างของศรัทธา

ขณะที่ท่านอ่านนิตยสารฉบับนี้ด้วยกัน ให้มองหาวิธีที่พระบิดาบน
สวรรค์และพระเยซูทรงช่วยเหลือผู้คนในแต่ละเรื่อง ท่านอาจขีดเส้นใต้
คำที่พูดถึงความท้าทายของพวกเขา จากนั้นให้หาคำที่พูดถึงความช่วย
เหลือที่พวกเขาได้รับ พูดคุยกันในครอบครัวว่าบางครั้งพระองค์ทรงนำ
การทดลองออกไปอย่างไร และหลายครั้งการทดลองของเราทำให้เราเข้ม
แข็งขึ้น ไม่ว่าแบบใดพระเยซูและพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและอยู่ที่
นั่นเพื่อเรา!

เราหวังว่าเดือนนี้ท่านจะเปี่ยมด้วยปิติ
เพื่อนเด็ก

วิธีส่งงานศิลปะหรือประสบการณ์ ของบุตรธิดามาให้ เลียโฮนา

ส่งมาที่ Liahona.ChurchofJesusChrist.org และ
คลิกบน “Submit an Article or Feedback” หรือ
อีเมลมาที่ Liahona@ChurchofJesusChrist.org
พร้อมระบุชื่อนามสกุลของบุตรธิดา อายุ เมืองที่
อยู่ และคำอนุญาตนี้ “ข้าพเจ้า [ใส่ชื่อของท่าน]
อนุญาตให้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิ-
ชนยุคสุดท้ายใช้สิ่งที่บุตรธิดาของข้าพเจ้าส่งมา
ในนิตยสารศาสนจักร บนเว็บไซต์ศาสนจักรและ
แพลตฟอร์มสื่อสังคม” เรารอฟังเรื่องราวจากท่าน!

หาเลียโฮนาที่ซ่อนอยู่ข้างใน!

ภาพปก *เพื่อนเด็ก*
ภาพประกอบโดย แมคกี ปามินตวน

สารบัญ

- พ2** รักผู้อื่นดังที่พระเยซูทรงรักเรา
- พ4** แค่อวดอ่อนวอนให้หายกลัว
- พ6** สวัสดิ์จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก!
- พ8** หนูไม่ยอมต่างจากคนอื่น!
- พ10** อัครสาวกเดินทางไปทั่วโลก:
เอ็ดเดอร์สตีเวนสันเขียนชิลี
- พ11** อัครสาวกเดินทางไปทั่วโลก:
เอ็ดเดอร์เรนลันด์เขียนเด็ทท์
- พ12** หมวกสีขาวสำหรับฟลอเรนซ์
- พ14** หนูควรอ่านต่อหรือไม่
- พ15** คมวาตะ: ฉันทำทุกสิ่งได้ผ่านพระคริสต์
- พ16** คำทำให้ไปพระวิหาร
- พ17** ให้ดูแล้วบอก
- พ18** แบบอย่างที่กล้าหาญ: รับใช้พระเจ้าใน
ภาษาสเปน
- พ20** เรื่องราวในพระคัมภีร์: การเดินทางเผยแผ่
ศาสนาของเปาโล
- พ23** หน้าระบายสี: พระเยซูทรงช่วยให้ฉันทำ
เรื่องยากๆ ได้